

Svar til Skatteudvalget (L 62)

Spørgsmål 1: Det fremgår af lovforslagets bemærkninger side 18, 2. spalte, og af tabel 1, side 19, at 21,3 mia. kr. af det samlede merprovenu ved aftalen på 31,0 mia. kr. kan henføres til "den øgede kontinuitet og stabilitet i de fremtidige koncessionsvilkår som følge af koncessionsforlængelsen".

- a) På den baggrund ønskes bekræftet, at kun 9,7 mia. kr. af det forventede merprovenu frem til år 2042 kan henføres til de ændrede skatteregler, overskudsdeling m.v., som indgår i aftalen, under de forudsætninger, som er lagt til grund i lovforslagets bemærkninger.
- b) Der ønskes en beregning, hvor tabel 1 udvides til at omfatte alle årene (år for år) frem til og med 2012 på uændrede forudsætninger.
- c) Der ønskes en specifikation af de mellemregninger, der fører frem til nettobeløbene for overskudsandel/statsdeltagelse på 20 pct. i tabel 1, for hvert af årene 2004-2012 og for årene derefter under ét.
- d) Der ønskes en ny tabel under de samme beskatningsforudsætninger som tabel 1, men hvor der forudsættes den samme produktion ved beregningen efter gældende regler, (altså med indregning af de 21,3 mia. kr., som begrundes med "højere produktion som følge af aftalen"), og med fordeling af de 21,3 mia. kr. i den efterfølgende specifikation.
- e) Der ønskes en udtømmende og pædagogisk forklaring på fodnoten til tabel 1, om at "for finansåret 2004 skønnes aftalen at medføre et merprovenu på ca. 3,5 mia. kr.", holdt op imod "merprovenu ved aftalen på 1,1 mia. kr." i tabel 1.
- f) Det i fodnoterne til tabel 1 angivelige usikre skøn på 25 mia. kr. fra "den gamle Kulbrinteskatt" er af økonomi- og erhvervsministeren anført som en teknisk beregning/fremskrivning, som med stor sandsynlighed kan blive mindre som følge af kulbrintefradraget på 250 pct. På den baggrund ønskes oplyst, om der i den tekniske beregning/fremskrivning er taget højde for de investeringer, der må anses at være nødvendige og rentable for at opnå det forudsatte produktionsniveau. Såfremt provenuet bliver lavere end det forudsatte, ønskes oplyst, om det skyldes investeringer, som næppe kan anses for at være rentable, men primært bliver foretaget med det hovedformål, at undgå kulbrintebeskatning. I bekræftende fald ønskes oplyst, om Energistyrelsen har adgang til at nægte sådanne investeringer med ret til kulbrintefradrag. Endvidere ønskes oplyst, om ikke en sådan anvendelse af kulbrintefradraget må anses for at være et "hul i loven", og en klar omgåelse og utilsigtet virkning af gældende lovgivning, som regering og Folketing kan forhindre gennem en lovændring.
- g) Overgangsreglen med 10 pct. kulbrintefradrag i 10 år for investeringer gennemført før 1. januar 2004 bedes oplyst år for år de kommende 10 år med de beløb, som er indgået i beregningerne af tabel 1.

Der anmodes om, at de enkelte underspørgsmål besvares enkeltvis for at sikre en så konkret og forståelig besvarelse som muligt.

Svar: I det følgende er underspørgsmålene besvaret enkeltvis.

Ad 1 a): Provenuvirkningerne i tabel 1 i lovforslaget er belyst med udgangspunkt i teknisk bestemte investerings- og produktionsforløb med henblik på at sikre konsistens mellem scenarierne. Følgen heraf er, at der er indregnet et provenu på ca. 25 mia. kr. i nutidsværdi fra den eksisterende kulbrinteskate, der er højst usikre som følge af incitamenterne til skattemotiverede investeringer med et kulbrintefradrag på i alt 250 pct. af investeringerne.

Det reelle merprovenu fra skatter er således ikke kun 9,7 mia. kr. i nutidsværdi frem til 2042, men snarere de 9,7 mia. kr. med tillæg af en meget betydelig andel af de 25 mia. kr., der beregningsmæssigt skulle komme fra den eksisterende kulbrinteskate.

Ad 1 b): Nedenfor er vist en udvidet tabel 1 fra lovforslaget med provenuvirkninger for årene 2008-12.

Tabel 1. Provenuvirkning af aftalen for indkomstårene 2004-2012

Mia. kr., 2003-priser	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	Nutidsværdi 2004-2042
Gældende regler ¹⁾	8,7	9,8	9,6	9,5	9,4	8,5	7,6	6,9	3,7	102,4
Afskaffelse af royalty og rørledningsafgift (netto) ²⁾	-0,9	-1,0	-1,0	-1,0	-0,9	-0,8	-0,7	-0,6	-1,2	-7,5
Overskudsandel/statsdeltagelse på 20 pct. (netto)	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,7	0,6	0,6	1,1	5,8
Nedsættelse af kulbrintefradrag til 5 pct. i 6 år m.v. ³⁾	2,4	2,9	3,1	3,3	3,2	3,1	2,9	2,8	0,0	23,5
Ophævelse af feltafgrænsning m.v. ⁴⁾	-0,6	0,0	-0,2	-0,1	0,2	0,2	0,2	0,1	0,0	-0,3
Nedsættelse af kulbrinteskattesats til 52 pct.	-0,7	-1,0	-1,0	-1,1	-1,1	-1,1	-1,0	-1,0	0,0	-11,8
Højere produktion som følge af aftalen	0,1	0,4	0,1	0,5	0,2	0,1	0,4	0,4	5,3	21,3
I alt	9,8	11,9	11,4	11,9	11,8	10,7	10,1	9,1	8,9	133,4
Merprovenu ved aftalen	1,1	2,1	1,8	2,4	2,4	2,3	2,5	2,3	5,2	31,0

Anm.: - = provenutab. Der kan forekomme afvigelse fra totaler pga. afrundinger. Provenuvirkningen af de enkelte elementer er beregnet i den anførte rækkefølge. Dette er afgørende for elementernes isolerede provenuvirkning. For finansåret 2004 skønnes aftalen samlet at medføre et merprovenu på ca. 3,5 mia. kr.

1) Skønnet på baggrund af statens basisscenario med operatørskifte og indførelse af statsdeltagelse på 20 pct. samt afskaffelse af royalty i 2012. Den gældende beskatning opretholdes i hele perioden frem til 2042. I perioden 2004-2042 er der indregnet ca. 25 mia. kr. kulbrinteskate i nutidsværdi, som vurderes at være højst usikre som følge af incitamenterne til skattemotiverede investeringer.

2) Rørledningsafgiften afskaffes reelt ved modregning i selve kulbrinteskatten frem til 2012, hvorefter betaling af rørledningsafgift ophører.

3) Inklusiv overgangsregel med 10 pct. kulbrintefradrag i 10 år for investeringer gennemført før 1. januar 2004.

4) Inklusiv overgangsregel for udnyttede feltunderskud. For hvert af indkomstårene 2004 og 2005 kan 2,5 pct. af udnyttede feltunderskud pr. 31. december 2003 fradrages, mens 6 pct. kan fradrages for hvert af indkomstårene 2006-2016.

Provenuvirkningerne for 2012 skal ses i lyset af, at der ikke betales kulbrinteskate i 2012 som følge af muligt operatørskifte og nedlukning af felter.

Ad 1 c): Nettobeløbene for overskudsandel/statsdeltagelse på 20 pct. i tabel 1 i lovforslaget er fremkommet ved at beregne forskellen mellem statens samlede årlige provenu med udgangspunkt i gældende regler og derved successivt tilføje de enkelte elementer i den anførte rækkefølge.

Til illustration kan oplyses, at beløbene vedrørende fx 2005 fremkommer som anført i tabel 2.

Tabel 2. Illustration af provenubeløb i tabel 1 i lovforslaget for indkomståret 2005

Mia. kr. 2003-priser	Provenu
1. Royalty og rørledningsafgift af produktionsværdi i basisscenariet	-2,2
2. Øget selskabsskat pga. bortfald af fradrag for royalty og rørledningsafgift	1,0
3. Øget kulbrinteskot fratrukket rørledningsafgift	0,2
4. I alt afskaffelse af royalty og rørledningsafgift (netto)	-1,0
5. Overskudsandel af overskud i basisscenariet	3,9
6. Reduceret selskabsskat pga. fradrag for overskudsandel	-1,2
7. Reduceret kulbrinteskot pga. fradrag for overskudsandel mv.	-1,9
8. I alt overskudsandel/statsdeltagelse på 20 pct. (netto)	0,8

Anm.: - = provenutab.

I tabel 3 er vist statens samlede årlige provenu ved: 1) gældende regler, 2) gældende regler uden bruttoafgifter (royalty og rørledningsafgift) samt 3) gældende regler uden bruttoafgifter og med overskudsandel/statsdeltagelse. Tallene i tabel 1 i lovforslaget fremkommer som forskellen mellem de i tabel 3 angivne provenuer for de enkelte år.

Tabel 3. Provenuvirkning gld. regler, uden bruttoafgifter og med overskudsandel, indkomstårene 2004-2012

Mia. kr., 2003-priser	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013-2042
1. Gældende regler ¹⁾	8,7	9,8	9,6	9,5	9,4	8,5	7,6	6,9	3,7	83,3
2. Afskaffelse af royalty og rørledningsafgift (netto) ²⁾	7,7	8,8	8,6	8,5	8,5	7,7	6,9	6,3	2,4	81,7
3. Overskudsandel/statsdeltagelse på 20 pct. (netto)	8,5	9,6	9,4	9,3	9,3	8,4	7,6	6,8	3,5	81,7

Anm.: - = provenutab. Der kan forekomme afvigelser fra totaler pga. afrundinger. Provenuvirkningen af de enkelte elementer er beregnet i den anførte rækkefølge. Dette er afgørende for elementernes isolerede provenuvirkning. For finansåret 2004 skønnes aftalen samlet at medføre et merprovenu på ca. 3,5 mia. kr.

1) Skønnet på baggrund af statens basisscenarium med operatørskifte og indførelse af statsdeltagelse på 20 pct. samt afskaffelse af royalty i 2012. Den gældende beskatning opretholdes i hele perioden frem til 2042. I perioden 2004-2042 er der indregnet ca. 25 mia. kr. kulbrinteskot i nutidsværdi, som vurderes at være højst usikre som følge af incitamentet til skattemotiverede investeringer.

2) Rørledningsafgiften afskaffes reelt ved modregning i selve kulbrinteskatten frem til 2012, hvorefter betaling af rørledningsafgift ophører.

Ad 1 d): I tabel 4 er vist provenuvirkningen af aftalen, hvor de enkelte elementer er beregnet på grundlaget for aftalescenariet. Dvs. effekten af et højere produktionsforløb med aftalen er ikke vist isoleret.

Tabel 4. Provenuvirkning af aftalen for indkomstårene 2004-2007

Mia. kr., 2003-priser	2004	2005	2006	2007	Nutidsværdi 2004-2042
Gældende regler (aftalescenariet)					
- med kulbrinteskatt	8,9	10,5	10,2	10,4	116,7
- uden kulbrinteskatt	7,4	8,3	8,0	8,1	92,2
Afskaffelse af royalty og rørledningsafgift (netto) ²⁾	-0,9	-1,0	-1,0	-1,0	-7,6
Overskudsandel/statsdeltagelse på 20 pct. (netto)	0,7	0,8	0,8	0,8	5,5
Nedsættelse af kulbrintefradrag til 5 pct. i 6 år m.v. ³⁾	2,4	2,6	2,7	3,0	34,7
Ophævelse af feltafgrænsning m.v. ⁴⁾	-0,6	0,0	-0,3	-0,1	-1,6
Nedsættelse af kulbrinteskattesats til 52 pct.	-0,7	-1,0	-1,0	-1,2	-14,4
I alt aftale (aftalescenariet)	9,8	11,9	11,4	11,9	133,4

Anm.: - = provenutab. Der kan forekomme afvigelser fra totaler pga. afrundinger. Provenuvirkningen af de enkelte elementer er beregnet i den anførte rækkefølge. Dette er afgørende for elementernes isolerede provenuvirkning. For finansåret 2004 skønnes aftalen samlet at medføre et merprovenu på ca. 3,5 mia. kr.

1) Skønnet på baggrund af muligt operatørskifte og indførelse af statsdeltagelse på 20 pct. samt afskaffelse af royalty i 2012. Den gældende beskatning opretholdes i hele perioden frem til 2042.

2) Rørledningsafgiften afskaffes reelt ved modregning i selve kulbrinteskatten frem til 2012, hvorefter betaling af rørledningsafgift ophører.

3) Inklusiv overgangsregel med 10 pct. kulbrintefradrag i 10 år for investeringer gennemført før 1. januar 2004.

4) Inklusiv overgangsregel for uudnyttede feltunderskud. For hvert af indkomstårene 2004 og 2005 kan 2,5 pct. af uudnyttede feltunderskud pr. 31. december 2003 fradrages, mens 6 pct. kan fradrages for hvert af indkomstårene 2006-2016.

Det skal bemærkes, at statens provenu under gældende regler i tabel 4 kun kan sammenlignes med statens provenu ved aftalen, hvis gældende regler (aftalescenariet) opfattes som en ny aftale med A.P. Møller - Mærsk på vilkår som gældende regler.

Ad f) e): Som anført i provenubemærkningerne til lovforslaget er finansårsvirkningen skønnet på baggrund af en aktuel oliepris og dollarkurs svarende til forudsætningerne i finanslovforslaget for 2004. Det vil med andre ord sige en oliepris på 25 dollar pr. tønde og en dollarkurs på 6,6 kr. pr. dollar for 2004. I tabel 5 er vist en oversigt over aftalens finansårsvirkning for 2004.

Tabel 5. Aftalens ændringer i statens provenu for finansåret 2004

Mia. kr.	2004
Rørledningsafgift	0,0
Royalty	0,0
Selskabsskatt	-0,2
Kulbrinteskatt	-0,1
Overskudsandel	3,8
I alt	3,5

Anm.: - = provenutab. Skønnet på baggrund af forudsætning om oliepris og dollarkurs som i finanslovforslaget for 2004.

Det bemærkes, at aftalen for finansåret 2004 indebærer et samlet provenutab på ca. 0,3 mia. kr. for selskabs- og kulbrinteskatten. Det skyldes, at grundlaget for begge skatter reduceres med overskudsandelen, som mere end opvejer effekten af, at fradraget for bruttoafgifterne (royalty og rørledningsafgift) afskaffes. Hertil kommer, at grundlaget for kulbrinteskatten øges som følge af det

reducerede kulbrintefradrag, der dog modvirkes af overgangsreglen for gamle feltunderskud. Endelig reduceres selve kulbrinteskattesatsen og der sker modregning af rørledningsafgiften i kulbrinteskatten.

Tabel 1 i lovforslaget er baseret på Det Internationale Energiagenturs aktuelle prognose for olieprisen på 22,35 dollar pr. tønde fra 2004 til 2010, hvorefter den forudsættes at stige med 0,4 dollar pr. tønde pr. år. Dollarkursen er forudsat at være 6,95 kr. pr. dollar pr. år.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 42, jf. L 62 – bilag 36.

Ad 1 f): De investeringer som er lagt til grund for beregningerne af statens provenu med og uden aftalen er fastlagt ud fra tekniske hensyn, om at der erfaringsmæssigt skal investeres så og så meget for at kunne hente den anslåede mængde olie op af undergrunden. Investeringerne er således ikke fastlagt ud fra økonomiske kriterier om maksimering af selskabernes overskud efter skat, men ud fra tekniske hensyn.

I henhold til undergrundlovens § 10 kan det bekræftes, at der ”forinden indvinding og dertil sigtende foranstaltninger iværksættes, skal en plan for virksomheden, herunder produktionens tilrettelæggelse samt anlæggende hertil (indvindingsforanstaltninger m.m.), være godkendt af økonomi- og erhvervsministeren”. Det er dog i praksis vanskeligt at adskille, om en ansøgning er forretningsmæssigt eller skattemæssigt motiveret.

Med de ændringer af kulbrintebeskatningen, som aftalen indebærer, vil al tvivl og incitamenter til skattemotiverede investeringer være fjernet.

Ad 1 g): I tabel 6 er vist størrelsen af overgangsreglen vedrørende kulbrintefradrag med 10 pct. i 10 år for investeringer gennemført før 1. januar 2004.

Tabel 6. Aftalens overgangsregel vedr. kulbrintefradrag

Mia. kr., løbende priser	2003 ^{*)}	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Kulbrintefradraget med overgangsreglen	7,7	2,8	2,6	2,2	1,7	1,5	1,4	1,1	0,9	0,5
Skatteværdien af overgangsreglen (52 pct.)	5,4	1,5	1,4	1,2	0,9	0,8	0,7	0,6	0,4	0,3
Kulbrintefradraget efter gældende regler	7,7	7,1	6,6	5,6	4,2	3,7	3,4	2,8	2,2	1,3
Skatteværdien efter gældende regler (70 pct.)	5,4	4,9	4,6	3,9	3,0	2,6	2,4	2,0	1,5	0,9

Anm.: Kulbrintefradraget tildeles i indkomståret, hvor investeringen foretages og i de efterfølgende 9 indkomstår. Dvs. en investering i 2003 giver kulbrintefradrag efter gældende regler i 2003 og frem til og med 2012.

*) Beregnet efter gældende regler med 25 pct. kulbrintefradrag.

Overgangsordningen for kulbrintefradrag af investeringer gennemført før 1. januar 2004 ville som anført i tabel 6 have medført et langt højere skattemæssigt fradrag som følge af en kulbrintefradragsats på 25 pct. og en højere kulbrinteskattesats på 70 pct.

Overgangsordningen er desuden en nødvendig hensyntagen til virkningen af de gældende regler, hvor investeringerne utvivlsomt er gennemført i tillid hertil.

Spørgsmål 2: Med hvilken begrundelse forudsætter regeringen i sine beregninger, at et evt. udbud med sikkerhed vil blive vundet af en anden end den nuværende bevillingshaver i betragtning af, at regeringen i sine egne forudsætninger lægger til grund, at en ny bevillingshaver vil kunne opnå et langt ringere resultat end den nuværende bevillingshaver. Taler denne antagelse ikke tværtimod for, at den nuværende bevillingshaver vil være alle øvrige interesserede langt overlegen, og vil kunne fortsætte sin virksomhed efter en evt. udbudsrunde.

Svar: Der er opstillet produktionsscenerier, som afspejler den produktion, der kan forudses i en situation med en aftale med A.P. Møller. Der er ligeledes opstillet produktionsscenerier, som afspejler den situation, at der ikke på nuværende tidspunkt indgås en aftale med A.P. Møller om fortsættelse af aktiviteterne efter 2012. Der henvises til svaret på spørgsmål nr. 67 (B 7 – bilag 14).

Det forudses, at indgåelse af en aftale på nuværende tidspunkt vil betyde, at investeringer og produktionen kan tilrettelægges på en mere optimal måde, således at der samlet set vil kunne ske en større produktion. Der henvises til svaret på spørgsmål nr. 50 (B 7 – bilag 11).

De opstillede scenarier er udformet for at give et billede af den mulige udvikling af produktionen fra 1962-bevillingens områder. Der er hermed ikke, som forudsat i spørgsmålet, taget stilling til, hvem der skal stå for aktiviteterne efter et eventuelt udbud.

De opstillede scenarier er derfor realistiske uanset, hvem der måtte vinde et udbud.

I forbindelse med en vurdering af de fremtidige muligheder for tilrettelæggelse af investeringerne og produktionen er det vigtigt, at der er de nødvendige langsigtede rammer at arbejde under. Dette er netop opnået ved at indgå aftalen af 29. september 2003.

Spørgsmål 3: Hvorfor lægger regeringen til grund i sine forudsætninger, at et evt. udbud først skal foretages meget tæt på 2012, når der tværtimod i den eksisterende eneretsbevilling er lagt op til, at der under alle omstændigheder skal findes en afklaring i god tid inden 2012.

Svar: Ifølge protokollen til eneretsbevillingen fra 1962 er det aftalt, at der i god tid inden bevillingens ophør i 2012 optages forhandling om en eventuel fortsættelse og vilkårene herfor.

Det er ikke realistisk, at der på nuværende tidspunkt, og heller ikke inden for de nærmeste år, ville kunne tiltrækkes attraktive tilbud fra selskaber om overtagelse af aktiviteter op til 9 år før den reelle overtagelse ville finde sted. Gennemførelse af et udbud, hvor man ville tiltrække attraktive tilbud fra andre interesserede selskaber, måtte vente til man kom væsentligt nærmere på 2012.

Spørgsmål 4: Hvorfor lægger regeringen i alle sine forudsætninger til grund for sine sammenligninger, at de nuværende skatteregler, som er brudt sammen, ellers ville fortsætte uændret frem til 2012, når et enigt Folketing i februar 2003 vedtog, at regeringen skal "sikre, at

staten får en større andel af værdierne i forbindelse med den nuværende og fremtidige udnyttelse af olie- og gasressourcerne i Nordsøen".

Svar: Skatteministeriet anvender i belysning af lovforslags effekter og i provenubemærkninger konsekvent "gældende regler" som sammenligningsgrundlag. Det har hidtil været anset for både et relevant og let forståeligt sammenligningsgrundlag, som jeg ikke finder anledning til at fravige. Det gælder også, selv om jeg er enig med spørgeren i, at de gældende kulbrinteskatteregler er brudt sammen – i al fald i den forstand, at der i praksis kun undtagelsesvist kan påregnes at blive betalt kulbrinteskat.

Spørgsmål 5: Anser ministeren en "overnormal profit" på 59 mia. kr. frem til 2012 til bevillingshaveren efter afholdelse af alle omkostninger ved udvindingen og efter de samlede betalinger til staten for at være en rimelig og nødvendig samfundsudgift for at udnytte forekomsterne i Danmarks undergrund.

Svar: DUC udøver en prisværdig indsats til gavn for såvel partnerne som for det danske samfund. Det er glædeligt, at DUC kan finde og udvinde så store mængder, at der bliver tale om store værdier til såvel DUC som samfundet. Ved vurderingen af afkastet til stat henholdsvis DUC efter aftalen hæfter jeg mig ved, at statens indtægter bliver meget robuste og langt større end hidtil. Marginalskatten – der fremover bliver effektiv – er over 70 pct., og det vil slå igennem på gennemsnitsskatten i takt med, at de helt nødvendige overgangsordninger for de alt for generøse kulbrintefradrag m.v. afvikles.

Den tidligere regering satsede ikke på at indgå en tilsvarende gunstig aftale for staten.

Spørgsmål 6: Regeringen forudsætter et meget mindre afkast – såvel for bevillingshaveren som for staten – frem til 2012, såfremt der ikke var indgået en aftale. Når der samtidig ses på nettoresultatet (afkastet) af de investeringer, der foretages i forløbet med en aftale, fremstår det som om, at disse investeringer under alle omstændigheder vil være rentable for bevillingshaveren. Kan ministeren bekræfte denne opfattelse? Hvis ikke, bedes det dokumenteret gennem beregninger, som viser større indtjening til bevillingshaveren, såfremt man følger scenariet uden aftale frem til 2012 i forhold til scenariet med aftale frem til 2012.

Svar: Hvis der ikke var indgået aftale, forudsætter regeringens beregninger, at det samlede overskud bliver mindre i perioden frem til 2012. Samtidig er der også forudsat mindre investeringer. I forhold til aftalescenariet er det forudsat, at der er en række investeringer i årene op til 2012, der ikke bliver foretaget, fordi de ikke kan retfærdiggøres alene af de indtægter, de medfører før 2012.

Hvis man forestillede sig, at DUC gennemførte produktion og investeringer svarende til aftaleforløbet, ville DUC's samlede overskud efter skat i perioden 2004 til 2012 under gældende regler være skønsmæssigt 4 mia. kr. (nutidsværdi) mindre end ved produktion og investeringer svarende til forløbet uden aftale.

Spørgsmål 7: For at vurdere realismen i de forskellige scenarier, som regeringen anvender i sine sammenligninger med og uden aftale og dermed realismen i det merprovenu, som i bemærkningerne tilskrives som et resultat af aftalen, ønskes en redegørelse for, i hvilket omfang den nuværende bevillingshaver vil opnå betaling for de eksisterende anlæg – herunder de investeringer, der foretages frem til 2012 – såfremt bevillingen i 2012 overdrages til en ny bevillingshaver efter udbud.

Svar: Det fremgår af § 12, stk. 5, i eneretsbevillingen af 8. juli 1962, at "Såfremt bevillingen udløber uden at være blevet forlænget eller bortfalder af anden grund, er staten berettiget til at overtage de bevillingshaverne tilhørende og til selve indvindingsvirksomheden tilvejebragte anlæg til en pris, der i mangel af enighed fastsættes af det i § 14 omhandlede voldgiftsnævn ved vurdering".

Videre fremgår det af § 12, stk. 6, at "I det omfang staten ikke overtager de til selve indvindingsvirksomheden hørende anlæg, er bevillingshaverne berettiget til at fjerne disse, og de er pligtige på ministerens forlangende at fjerne sådanne, hvis forbliven efter ministerens skøn er til ulempe for det offentlige eller private".

Staten har således ret til at overtage anlæggene i Nordsøen, såfremt eneretsbevillingen udløber uden at være blevet forlænget. Anlæg som staten ikke ønsker at overtage, kan kræves fjernet. Der er ikke nærmere regler for, hvorledes prisen for en statslig overtagelse af anlæg skal fastlægges. Spørgsmål om prisfastsættelse vil i givet fald skulle forhandles med bevillingshaverne.

Spørgsmål 8: Ministeren bedes oplyse, om der er andre lande, som har indgået en kompensationsaftale af lignende karakter, som den der er indeholdt i afsnit VI i aftalen af 29.9.2003, med det formål at kompensere en bevillingshaver for skattestramninger, som vedtages af et flertal i parlamentet.

Svar: Jeg henviser til økonomi- og erhvervsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 61 (B 7 – bilag 12).

Spørgsmål 9: Har regeringen ingen principielle betænkeligheder ved reelt at sætte Folketinget og dermed vælgerne og demokratiet ud af kraft de kommende 39 år i forhold til kommende lovændringer og deres virkninger på samfundsøkonomien. I den forbindelse ønskes oplyst, om aftalen er retligt bindende for alle fremtidige regeringer og Folketing i de kommende 39 år, uanset om de partier, som måtte tilslutte sig aftalen, kommer i mindretal efter et demokratisk valg frem til 2042.

Svar: Af aftalen om kompensation fremgår det udtrykkeligt, at statens almindelige beskatningsret ikke berøres af kompensationsbestemmelserne.

Omkring aftalens retlige bindinger henvises til Justitsministeriets notits af 7. november 2003, L 62 – bilag 19.

Spørgsmål 10: Der ønskes en beregning af det samlede beløb i kompensation, som staten maksimalt kan risikere at skulle betale frem til 2042, jf. fortolkningaftalens § 4, L 62 - bilag 18, såfremt man lægger de samme forudsætninger til grund, som anvendt i bemærkningerne til L 62 i aftaleforløbet.

Svar: Det samlede kompensationsbeløb opgøres som forskellen mellem overskudsandelen/statsdeltagelse og summen af den royalty, som DUC faktisk skulle have betalt frem over, og værdien af DUCs gasovervæltningssklausul på DONG.

Givet de samme forudsætninger, som er lagt til grund for aftaleforløbet i lovforslaget med hensyn til oliepris, dollarkurs, produktion m.v., anslås det samlede kompensationsbeløb for staten med betydelig usikkerhed at udgøre i størrelsesordenen 40 mia. kr. i løbende priser (ca. 22 mia. kr. i nutidsværdi) for perioden 2004-2042. Dette er kompensationen, hvis beskattningen først øges i 2042 eller senere. Strammes vilkårene tidligere, vil DUCs merbetaling være mindre og kompensationsbeløbet tilsvarende mindre. Der henvises i øvrigt til svaret på spørgsmål 84 vedrørende B 7, jf. L 62 – bilag 67.

Spørgsmål 11: Så vidt det fremgår af den indgåede fortolkningsskifte om kompensation, åbnes der ingen mulighed for at ændre i den foreslåede skatteaftale, såfremt statens andel af udvindingsvirksomheden ikke lever op til de opstillede forventninger til den statslige andel af det samlede provenu herfra, hvad enten det skyldes fejl i lovgivningen eller andre årsager. Betyder det, at ændringer i lovgivningen, som vil medføre en øget kulbrinteskate for bevillingshaveren, med det formål at sikre staten den andel, der er stillet i udsigt med den indgåede aftale, kan forventes at rejse et krav om kompensation.

Svar: Der henvises til svarene på spørgsmål 2 og 3 (L 62- bilag 24).

Spørgsmål 12: Under henvisning til bestemmelserne i § 3 i fortolkningsaftalen om kompensation ønskes oplyst:

- a) Såfremt en selskabsskattenedsættelse for halvdelens vedkommende bliver finansieret gennem øvrige byrder på erhvervslivet, vil det da åbne mulighed for, at der vil kunne vedtages en forhøjelse af kulbrinteskatten, der ligeledes inddrager halvdel af den fordel, som selskabsskattenedsættelsen medfører for bevillingshaverne uden ret til kompensation?
- b) Såfremt en selskabsskattenedsættelse finansieres fuldt ud gennem øvrige byrder på erhvervslivet, men som ikke fordeler sig "gennemsnitligt" f.eks. ved en større belastning af de finansielle virksomheder end af det øvrige erhvervsliv, vil man da kunne inddrage hele gevinsten ved selskabsskattenedsættelsen gennem en forhøjelse af kulbrinteskatten uden ret til kompensation?
- c) Såfremt man på kortere sigt fuldt ud finansierer en selskabsskattenedsættelse gennem ændringer af afskrivningsreglerne, (som det sidst skete i 2000), vil man da kunne inddrage hele gevinsten gennem en forhøjelse af kulbrinteskatten, eller vil kun rentevirkningen kunne indregnes?
- d) Såfremt man ikke i første omgang finansierer en selskabsskattenedsættelse gennem nye byrder på erhvervslivet, men f.eks. et år senere bliver nødt til at pålægge erhvervslivet yderligere byrder for at sikre den samfundsmæssige finansiering, vil man da på det tidspunkt kunne øge kulbrintebeskatningen uden kompensation?

Svar: Der henvises til svarene på spørgsmål 2 og 3 (L 62- bilag 24).

Spørgsmål 13: Findes der nogen begrænsning i aftalen om, hvornår bevillingshaveren kan forlange eller "true" Folketinget med kravet om kompensation eller indbringelse af sagen for en Voldgiftsret?

Svar: Det fremgår af § 5 i aftalen om kompensation, at DUC-selskaberne skal rejse krav om kompensation senest 3 måneder efter offentliggørelse af en ændring af retstilstanden, jf. aftalens § 2, som selskaberne vil påberåbe sig, for at bevare retten til kompensation i anledning heraf.

Videre fremgår det af § 5, at såfremt der ikke opnås enighed om, hvorvidt kompensation kan kræves, kompensationens størrelse og/eller formen for kompensation, afgøres uenigheden ved voldgift efter bevillingens regler herom.

Spørgsmål 14: Hvori består statens rettigheder og fordele i kompensationsaftalen og/eller fortolkningen heraf, eller er kompensationsaftalen ensidigt til fordel for bevillingshaveren?

Svar: Baggrunden for kompensationsbestemmelsen er, at DUC-selskaberne nu er underlagt skærpede vilkår for den fremtidige udnyttelse af den gældende eneretsbevilling. Det er sket ud fra en forudsætning om, at staten ikke ved indgreb i form af gennemførelse af lovgivning og andre regler af specifik

betydning for DUC-selskaberne forringer de økonomiske vilkår, der danner baggrund for aftalen af 29. september 2003.

Kompensationsbestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at der gennem aftalen af 29. september 2003 er skabt en ordning, som fortsat sikrer langsigtede investeringer og udvikling af ny teknologi, og som samtidigt sikrer staten væsentlig større indtægter fra olie- og gasproduktionen i Nordsøen. Også frem til 2012 under den nuværende bevilling, hvor DUC-selskabernes indtjening er stor.

Spørgsmål 15: Der ønskes en redegørelse for grundlovsproblemet med kompensationsaftalen. Kan man bekræfte, at den eneste begrundelse for, at regeringen og dens jurister ikke anser aftalen for grundlovsstridig, skyldes fortolkningsaftalens § 4, og at aftalen uden § 4 ville være åbenbar grundlovsstridig.

Svar: Der henvises til "Notits om forholdet mellem grundloven og en kompensationsbestemmelse i aftalen af 29. september 2003 mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962", dateret 7. november 2003. Notitsen er udarbejdet af Justitsministeriet og fremsendt til udvalgets orientering (L 62 - bilag 19).

Spørgsmål 16: Ministeren bedes oplyse, om ministeren er citeret korrekt i vedlagte artikel af 12. november 2003 fra Jyllands-Postens "Bendtsen langer ud efter S", hvor ministeren er citeret for følgende: "Vi har en historisk tradition for, at der gennem 25 år ikke er betalt kulbrinteskate, fordi den nuværende lovgivning giver mulighed for at få store fradrag for uhensigtsmæssige investeringer." I givet fald bedes ministeren oplyse, om det er ministerens opfattelse, at A.P. Møller - Mærsk har foretaget uhensigtsmæssige investeringer for at få store kulbrintefradrag, og dermed mindske eller helt undslippe at skulle betale kulbrinteskate, herunder oplyse hvor stort et provenutab staten har haft som følge af dette.

Svar: Økonomiministeren har oplyst, at han er næsten korrekt citeret, dog var det "uhensigtsmæssigt store fradrag for investeringer" og ikke "store fradrag for uhensigtsmæssige investeringer". Det har betydning her, idet kulbrintebeskatningen netop giver store fradrag uanset om investeringen er nyttig eller ej – og det er uhensigtsmæssigt uanset om investeringen er nyttig eller ej. Jeg har ikke grund til at tro, at DUC har foretaget uhensigtsmæssige investeringer – jeg kan blot konstatere, at de gennemførte investeringer m.v. har givet så store kulbrintefradrag, at der ikke er betalt kulbrinteskate – bortset fra perioderne 1982-85 og 2002.

Spørgsmål 17: Er det ministerens opfattelse, at A.P. Møller - Mærsk i fremtiden må forventes at foretage uhensigtsmæssige investeringer for at få store kulbrintefradrag, for dermed at mindske eller helt undslippe at skulle betale kulbrinteskate, jf. bemærkningerne i tabel 1, note 1.

Svar: Det er min opfattelse, at det gældende kulbrintefradrag er så stort, at alle operatører vil gennemføre investeringer i et sådant omfang, at man i det store og hele undgår kulbrinteskate. Jeg kan således tilslutte mig konklusionen i Skatteministeriets notat af 25. oktober 2000 om kulbrinteskatten:

”De meget fordelagtige kulbrintefradrag i kombination med den meget høje sats gør, at en rationel virksomhed næppe vil komme til at betale kulbrinteskatt andet end i enkelte år, hvor oliepriserne midlertidig er overraskende høje.”

Spørgsmål 18: Ministeren bedes kommentere følgende synspunkter, som kontorchef i Energistyrelsen Søren Enevoldsen giver udtryk for i vedlagte artikel af 5. september 2001 fra Jyllands-Postens ”Modspil til vismands-kritik”. ”Ifølge Søren Enevoldsen er det en myte, at Mærsk Olie og Gas og dermed Dansk Undergrunds Consortium, DUC, skulle være parat til at overinvestere blot for at undgå beskatning”, og ”Vi har givet dem en masse tal, som de så har regnet videre på. Men når man når dertil, at vismændene taler om, at kulbrinteskatten virker stærkt forvriddende, eller at selskaberne overinvesterer, så er det ikke noget der baserer sig på oplysninger fra os”, herunder om ministeren ikke har tillid til, at Energistyrelsen som ansvarlig tilsynsmyndighed hidtil har nægtet og i fremtiden også vil nægte at give tilladelse til, at APM/DUC foretager uhensigtsmæssige investeringer for at få store kulbrintefradrag for dermed at mindske eller helt undslippe at skulle betale kulbrinteskatt.

Svar: Jeg hæfter mig ved udtalelsen ”Det kan altid bedre betale sig at investere i noget , som giver indtægter. Derfor kan vi ikke genkende det billede, at selskaberne skulle investere i noget, der ikke er fornuft i”. Energistyrelsens erfaring er således, at der hidtil ikke er gennemført investeringer, som ikke – så vidt det kan skønnes – har været velbegrundede teknisk som forretningsmæssigt. Dette er glædeligt, men ændrer ikke ved, at det tilhørende kulbrintefradrag kan sikre, at der ikke betales kulbrinteskatt. Jeg har usvækket tillid til, at Energistyrelsen fører det fornødne tilsyn og i forlængelse heraf vil nægte tilladelse til uhensigtsmæssige investeringer for at få store kulbrintefradrag. Men jeg har ingen tiltro til, at det vil kunne sikre, at der fremover vil blive betalt kulbrinteskatt. Det kan kun en drastisk reduktion af kulbrintefradraget.

Spørgsmål 19: Ministeren bedes oplyse det skønnede omfang af uhensigtsmæssige investeringer, som APM/DUC i scenariet uden en aftale under gældende regler ville foretage for at få store kulbrintefradrag, herunder bedes det oplyst, hvor stort et provenutab på kulbrinteskatten fra APM/DUC, ministeren ville forvente som følge heraf efter gældende regler.

Svar: Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 20.

Spørgsmål 20: Er ministeren enig i, at det skøn, der danner grundlag for beregningerne i tabel 1 og 2 i bemærkningerne til L 62 er realistisk, jf. ministerens udtalelse i vedlagte artikel fra Jyllands-Postens den 12. november 2003 ”Bendtsen langer ud efter S”? I benægtende fald bedes ministeren tilstille udvalget nogle nye beregninger, der er foretaget på baggrund af et efter ministerens opfattelse realistisk skøn.

Svar: Det er min opfattelse, at ”de meget fordelagtige kulbrintefradrag i kombination med den høje sats gør, at en rationel virksomhed næppe vil komme til at betale kulbrinteskatt andet end i enkelte år, hvor oliepriserne midlertidigt er overraskende høje”. Som omtalt i fodnoter og i bemærkningerne til tabel 1

og 2 i lovforslaget finder jeg, at det beregningsmæssige provenu på 25 mia. kr. fra kulbrinteskatten efter gældende regler er meget usikkert, hvorfor merprovenuet efter aftalens regler er tilsvarende større. Det vil ikke være i strid med ovennævnte opfattelse, hvis provenuerne efter gældende regler i tabel 1 og 2 i det store og hele opgøres uden indregning af kulbrinteskate.

Spørgsmål 21: Ministeren bedes oplyse, hvor stor en del af merprovenuet ved aftalen der skyldes ændrede og strammere skatteregler, og hvor stor en del af merprovenuet, der skyldes forskelle i forudsat produktionsforløb med en aftale og uden en aftale.

Svar: Under de forudsætninger, der er lagt til grund ved beregningerne, og som er anført i bemærkningerne til L 62, Provenumæssige konsekvenser, afsnit 3, kan den del af merprovenuet, der skyldes forskelle i forudsat produktionsforløb efter indgåelse af en aftale sammenlignet med den situation, hvor der ikke var indgået nogen aftale, anslås til ca. 21,3 mia. kr. som anført i tabel 1 i bemærkningerne til lovforslaget. Som det bl.a. fremgår af tabel 1 i bemærkningerne til lovforslaget, kan den resterende del af merprovenuet svarende til ca. 9,7 mia. kr. henføres til de strammere skatteregler. Hertil kommer, at skattereglerne yderligere sikrer kulbrinteskate på 25 mia. kr., som er indregnet i sammenligningsgrundlaget, jf. svaret på spørgsmål 20. I den forbindelse skal opmærksomheden henledes på, at provenugevinsten på de nævnte 21,3 mia. kr. kun kan realiseres ved nu at indgå aftalen med bevillingshaverne.

Spørgsmål 22: I bemærkningerne til L 62, Provenumæssige konsekvenser, afsnit 2 om de beregningsmæssige forudsætninger, oplyses det om det anvendte basisscenarium "Udstedelsen af en ny koncession i 2012 i basisscenariet indebærer en profil for den anslåede olieproduktion, der falder fra 2006 indtil 2016, idet en ny operatør antages først at skulle have opbygget et kendskab til området." Ministeren bedes på denne baggrund redegøre for, hvorfor det ved beregningen af statens provenu under gældende regler er forudsat, at Mærsk Olie og Gas ikke fortsætter som operatør efter 2012, men at det i stedet er forudsat, at det er en ny operatør, der kommer til i perioden 2012-42, og som antages først at skulle opbygge et kendskab til området, herunder om ministeren vurderer, at det er mest sandsynligt at forudsætte i basisscenariet, at APM/DUC fortsætter, som operatør efter 2012, eller at det er en ny operatør, som antages først at skulle opbygge et kendskab til området, som er operatør efter 2012.

Svar: Der er opstillet produktionsscenarier, som afspejler den produktion, der kan forudses i en situation med en aftale med A.P. Møller - Mærsk. Der er ligeledes opstillet produktionsscenarier, som afspejler den situation, at der ikke på nuværende tidspunkt indgås en aftale med A.P. Møller - Mærsk om fortsættelse af aktiviteterne efter 2012. Der henvises til svaret på spørgsmål nr. 67 (B7 - bilag 14) stillet af Energipolitisk Udvalg i relation til beslutningsforslag B 7.

I regeringens beregninger er det forudsat, at den afgørende forskel på aftalescenariet og scenariet uden aftale er investeringstakten. I aftalescenariet forudsættes det, at der sker en langsigtet planlægning, så investeringerne foretages på det mest optimale tidspunkt. Såfremt der ikke opnås en aftale, men i stedet gennemføres et udbud af rettighederne efter 2012. Det er derfor forudsat, at der

vil være en række investeringer i årene op til 2012, der ikke bliver foretaget, fordi de ikke kan retfærdiggøres alene af de indtægter, de medfører før 2012. Disse udsatte eller manglende investeringer medfører et væsentligt afbræk i produktionen i årene efter 2012.

Det skønnes ikke at være af væsentlig betydning for størrelsen af dette afbræk, om det er A.P. Møller – Mærsk eller en anden selskabsgruppe, der vinder udbuddet, idet det under alle omstændigheder vil vare nogle år før det ophobede ”investeringsefterslæb” er indhentet.

Der er derfor ikke, som forudsat i spørgsmålet, taget stilling til, hvem der skal stå for aktiviteterne efter et eventuelt udbud. De opstillede scenarier er derfor realistiske uanset, hvem der måtte vinde et udbud.

Spørgsmål 23: Er ministeren enig i, at de til beregningen af merprovenu ved aftalen forudsatte produktionsforløb i basisscenariet uden en aftale henholdsvis produktionsforløbet med en aftale, bør skønnes så realistiske og konsistent, som det er muligt?

Svar: Det er jeg enig i.

Spørgsmål 24: Kan staten give en koncessionsforlængelse frem til 2042 til A.P. Møller - Mærsk med virkning fra 2004 uden udbud?

Svar: Forlængelse af eksisterende olie/gas koncessioner kræver ikke udbud. Undergrundsloven har hidtil ikke givet mulighed for at forlænge koncessioner ud over 50 år. Det fremlagte ændringsforslag til undergrundsloven åbner mulighed herfor.

Spørgsmål 25: Er ministeren enig i, at det ikke er realistisk og konsistent med de i L 62 gjorte betragtninger i basisscenariet (dvs. uden en aftale og efter gældende regler), hvor det antages, at en ny operatør ville vinde udbuddet, fordi denne forventedes at kunne producere langt større mængder end APM/DUC, og/eller være villig til at betale mere i skat end APM/DUC, fordi hvis det var tilfældet, så skulle disse højere produktionsmængder og/eller større skattebetalinger indregnes i basisscenariet, hvilket ikke er tilfældet i de i L 62 nævnte beregninger.

Svar: Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 22.

Spørgsmål 26: Er ministeren enig i, at det er mere sandsynligt, at APM/DUC vil fortsætte efter 2012, hvis man fortsatte med de gældende regler frem til 2042, end at APM/DUC ikke ville fortsætte, set i lyset af, at regeringens aftale indebærer hårdere vilkår end de gældende regler?

Svar: Det er formentlig rigtigt, at DUC-selskaberne ved et udbud af licensrettighederne efter 2012 ville have en vis fordel i forhold til andre selskabsgrupper på grund af selskabets grundige kendskab til området. Dette gælder uanset udbudsbetingelserne. Dette medfører imidlertid ikke, at der er sikkerhed for, at DUC-selskaberne vil afgive det tilbud, der er mest fordelagtigt for samfundet.

Spørgsmål 27: Er ministeren enig i, at det er mere sandsynligt i basisscenariet med gældende regler uden en aftale at antage, at APM/DUC fortsætter fra 2012-42 end at antage, som det er gjort i L 62, at APM/DUC ikke fortsætter fra 2012-42?

Svar: Der henvises til min besvarelse af spørgsmål 26 og spørgsmål 2 (L62 - bilag 31).

Spørgsmål 28: Er ministeren enig i, at det er mere realistisk i basisscenariet med gældende regler uden en aftale at antage, at man med virkning fra 2004 giver en koncessionsforlængelse til APM/DUC frem til 2042, end det er at antage, som det er gjort i L 62, at APM/DUC i perioden 2004-12 enten er usikre på, om de får en koncessionsforlængelse, eller ikke forventer at få en koncessionsforlængelse, under hensyn til de negative effekter, som en usikkerhed omkring en forlængelse af koncessionen ville have?

Svar: Det er ikke realistisk at antage, at man med virkning fra 2004 kan give en koncessionsforlængelse til A.P. Møller - Mærsk frem til 2042 på uændrede vilkår. Som beregninger viser, vil forlængelsen have en væsentlig værdi for A.P. Møller - Mærsk. Meddelelsen af en sådan forlængelse på uændrede vilkår uden modydelse og uden afholdelse af udbud vil derfor antagelig blive anset for statsstøtte.

Spørgsmål 29: Ministeren bedes udarbejde en ny tabel 1 og 2, hvor der både for beregningerne efter gældende regler og efter aftalens regler anvendes det i lovforslaget forudsatte produktionsforløb "Middel scenarium med en aftale".

Svar: Nedenfor er vist tabel 1 og 2 fra lovforslaget, men hvor gældende regler er beregnet på grundlag af produktionsforløbet med en aftale. I den forbindelse skal det understreges, at der er indregnet ca. 25 mia. kr. i nutidsværdi kulbrinteskatekater under gældende regler.

Tabel 1. Provenuvirkning af aftalen for indkomstårene 2004-2007

Mia. kr., 2003-priser	2004	2005	2006	2007	Nutidsværdi 2004-2042
Gældende regler (aftalescenariet)	8,9	10,5	10,2	10,4	116,7
Afskaffelse af royalty og rørledningsafgift (netto) ¹⁾	-0,9	-1,0	-1,0	-1,0	-7,6
Overskudsandel/statsdeltagelse på 20 pct. (netto)	0,7	0,8	0,8	0,8	5,5
Nedsættelse af kulbrintefradrag til 5 pct. i 6 år m.v. ²⁾	2,4	2,6	2,7	3,0	34,7
Ophævelse af feltafgrænsning m.v. ³⁾	-0,6	0,0	-0,3	-0,1	-1,6
Nedsættelse af kulbrinteskattesats til 52 pct.	-0,7	-1,0	-1,0	-1,2	-14,4
I alt	9,8	11,9	11,4	11,9	133,4

Anm.: - = provenutab. Der kan forekomme afvigelser fra totaler pga. afrundinger. Provenuvirkningen af de enkelte elementer er beregnet i den anførte rækkefølge. Dette er afgørende for elementernes isolerede provenuvirkning. For finansåret 2004 skønnes aftalen samlet at medføre et merprovenu på ca. 3,5 mia. kr.

1) Rørledningsafgiften afskaffes reelt ved modregning i selve kulbrinteskatten frem til 2012, hvorefter betaling af rørledningsafgift ophører.

2) Inklusiv overgangsregel med 10 pct. kulbrintefradrag i 10 år for investeringer gennemført før 1. januar 2004.

3) Inklusiv overgangsregel for uudnyttede feltunderskud. For hvert af indkomstårene 2004 og 2005 kan 2,5 pct. af uudnyttede feltunderskud pr. 31. december 2003 fradrages, mens 6 pct. kan fradrages for hvert af indkomstårene 2006-2016.

Der henvises i øvrigt til svaret på spørgsmål 1 d.

Tabel 2. Provenu med og uden aftalen fordelt på statens indtægtskilder for indkomstårene 2002-2007

Mia. kr., 2003-priser	2002	2003	2004	2005	2006	2007	Nutidsværdi 2004-2042
Gældende regler (aftalescenariet)	9,2	7,9	8,9	10,5	10,2	10,4	116,7
Overskudsandel/statsdeltagelse	-	-	-	-	-	-	16,3
Rørledningsafgift	1,0	0,9	0,9	1,0	1,0	1,0	11,9
Produktionsafgift (royalty)	2,2	1,9	2,0	2,2	2,2	2,2	14,8
Selskabsskat	5,9	4,6	4,5	5,1	4,8	4,9	49,2
Kulbrinteskate	0,1	0,4	1,5	2,2	2,2	2,3	24,5
Aftalen	-	-	9,8	11,9	11,4	11,9	133,4
Overskudsandel/statsdeltagelse	-	-	3,6	4,0	3,9	3,9	42,5
Rørledningsafgift	-	-	0,9	1,0	1,0	1,0	6,9
Produktionsafgift (royalty)	-	-	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Selskabsskat	-	-	4,3	4,8	4,6	4,7	49,4
Kulbrinteskate ¹⁾	-	-	1,0	2,0	2,0	2,3	34,6

Anm.: Der kan forekomme afvigelser fra totaler pga. afrundinger. For finansåret 2004 skønnes aftalen samlet at medføre et merprovenu på ca. 3,5 mia. kr.

1) Er efter modregning af rørledningsafgiften.

Spørgsmål 30: Ministeren bedes redegøre for statens alternativer vedrørende ændring af beskatnings- og koncessionsvilkår – herunder muligt provenu og statsandel af overskuddet ved disse alternativer – til at indgå en aftale, herunder en redegørelse for, hvilke muligheder der er for at staten kan få en større andel af værdierne i Nordsøen, jf. Folketingets vedtagelse V 54, folketingsåret 2002-03, FF side 4998 og 5013.

Svar: Som det fremgår af "Redegørelse til Folketinget vedrørende Nordsøen" har regeringens drøftelser med A.P. Møller - Mærsk om en fortsættelse af eneretsbevillingen taget afsæt i Folketingets ønske om at

sikre staten en større andel af værdierne i forbindelse med nuværende og fremtidig udnyttelse af olie og gasressourcerne i Nordsøen.

Med aftalen af 29. september 2003 om fortsættelse af eneretsbevillingen har regeringen netop opnået, at statens andel af det samlede overskud fra aktiviteterne i Nordsøen fremover bliver større. Aftalen indebærer samtidig en væsentlig forbedring i forhold til de nugældende beskatnings- og koncessionsvilkår.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at statens provenu fra virksomheder med kulbrinteindkomst kan sammensættes af en række forskellige skatte- og afgiftstyper, nemlig bruttoafgifter (royalty og rørledningsafgift), almindelig selskabsskat, en særskat (kulbrinteskatten) samt statsdeltagelse. I Kulbrinteskatteudvalgets betænkning nr. 1408 fra oktober 2001 fremhæves det, at bruttoafgifterne og kulbrinteafdraget har en u hensigtsmæssig virkning på virksomhedernes adfærd. Bruttoafgifterne trækker i retning af, at produktionen bliver for lille og hindrer derved en samfundsøkonomisk optimal indvinding af marginale felter. Kulbrinteskatteafdraget på 250 pct. medfører et potentielt samfundsøkonomisk tab og gør provenuet fra kulbrinteskatten usikkert.

Dette er baggrunden for, at regeringen har valgt at koncentrere sig om den valgte løsning.

Spørgsmål 31: Er ministeren enig i, at det for at vurdere Nordsøaftalens fordelagtighed er nødvendigt at kende til statens forskellige alternativer til at indgå aftalen, herunder konsekvenserne (statens provenu, government take mv.) af disse alternativer? I benægtende fald bedes ministeren begrunde, hvorfor det ikke er nødvendigt at kende alternativerne, inden staten binder sig til en aftale.

Svar: Jeg kan henvise til svaret på spørgsmål 30 (L 62 – bilag 34). Endvidere har man i økonomi- og erhvervsministerens Redegørelse af 7. oktober 2003 til Folketinget vedrørende Nordsøen, hvortil jeg kan henvise, vurderet værdien af aftalen ved at foretage en sammenligning af statens provenu ved en aftale med en situation, hvor de nugældende regler fortsætter til 2012, hvorefter der ved udbud findes en operatør.

Spørgsmål 32: Ministeren bedes redegøre for DUC-selskabernes forventede fremtidige overnormale afkast under regeringens aftale med A.P. Møller - Mærsk. Om muligt bedes redegørelsen følge de linjer, ministeriet har anvendt i notatet "Rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen".

Svar: I svaret på spørgsmål nr. 62 (B 7 – bilag 12) stillet af Det Energipolitiske Udvalg den 10. november 2003 blev det anført, at der for perioden 2004-2042 forventes et afkast på ca. 12 pct. under antagelse af, at den såkaldte terminalværdi for DUCs aktiver udgør 60 mia. kr. Hvorvidt denne forrentning er stor eller lille afhænger af en række faktorer, herunder:

- Udviklingen i den risikofri rente.

- Den gennemsnitlige risikopræmie for alle virksomheder i Danmark i perioden 2004-2042.
- DUCs risikoprofil for 2004-2042.

Da disse størrelser af naturlige årsager ikke kendes, er det vanskeligt at vurdere det forventede overnormale afkast. Fx har den risikofri rente i perioden 1962-2003 svinget i intervallet fra ca. 5 pct. til ca. 20 pct. Under visse antagelser af udviklingen i den risikofri rente, kan DUCs risikopræmie for perioden 2004-2042 beregnes til at ligge i omegnen af 7 pct. Under andre antagelser vedrørende den risikofri rente kan risikopræmien således afvige fra de 7 pct. Den fundne risikopræmie må så som nævnt vurderes i forhold til den gennemsnitlige risikopræmie for alle virksomheder i Danmark samt DUCs risikoprofil.

Spørgsmål 33: Er ministeren enig i, at staten, såfremt staten indfører en stramning af skattevilkårene, der indebærer, at DUC f.eks. skal betale 5 mia. kr. mere i skat, så indebærer aftalen om kompensation, at disse 5 mia. kr. skal tilbagebetales til DUC, og at statens beskatningsret derfor ikke formelt, men reelt begrænses de næste 39 år som følge af denne aftale?

Svar: Jeg kan henvise til økonomi- og erhvervsministerens besvarelse af spørgsmål 3 (L62– bilag 24).

Spørgsmål 34: Er ministeren enig i at kompensationsbestemmelsen kun vender den ene vej i den forstand, at i den udstrækning man i de næste 39 år laver en skatteomlægning, som rammer DUC hårdere end gennemsnittet af dansk erhvervsliv, så skal DUC kompenseres (jf. § 3, stk. 2), mens hvis man laver en skatteomlægning, som rammer DUC mindre hårdt end gennemsnittet af dansk erhvervsliv, så får staten ikke kompensation fra DUC (og kan heller ikke i den forbindelse indføre særskatter på DUC for på den måde at sikre sig, at balancen i aftalen genoprettes).

Svar: Jeg henviser til økonomi- og erhvervsministerens besvarelse af spørgsmål 3 (L62 – bilag 24), hvad angår spørgsmålet om mulighederne for at give DUC kompensation ved skatteomlægninger, der rammer DUC hårdere end gennemsnittet af dansk erhvervsliv.

Det er rigtigt, at en skatteomlægning, som rammer DUC mindre hårdt end gennemsnittet af dansk erhvervsliv, ikke giver staten kompensation fra DUC.

Spørgsmål 35: Er ministeren enig i, at kompensationsbestemmelsen indebærer, at selvom der sker uventede markante ændringer i rammevilkårene, f.eks. uventede kæmpefund, permanent meget højere olieprisniveau, en global opstramning af kulbrintebeskatningen, så kan staten ikke de næste 40 år stramme kulbrintebeskatningen?

Svar: Jeg henviser til økonomi- og erhvervsministerens besvarelse af spørgsmål 2 (L62 – bilag 24).

Spørgsmål 36: Under henvisning til svaret på spørgsmål 12 og 13, jf. L 62 - bilag 25, kan ministeren bekræfte, at svaret på spørgsmål 12 skal forstås på den måde, at reduktionen i de ophobede kulbrinteafdrag i den aftalte overgangsordning alene er udtryk for det tab (afdrag

der ikke vil kunne udnyttes), som DUC under alle omstændigheder måtte forvente ved en fortsættelse af den gamle ordning med feltafgrænsninger, og at der derfor ikke ligger nogen reel indrømmelse til staten i den del af aftalen, men at der alene er tale om en neutral løsning ved afskaffelse af feltafgrænsningerne.

Svar: Det vurderes, at overgangsordningen for feltunderskud på rimelig vis afspejler, hvor stor en del af disse underskud selskaberne skønsmæssigt ville have kunnet udnytte efter gældende regler, og der er som omtalt i spørgsmålet sigtet på en økonomisk neutral løsning. Det bør dog nævnes, at en sådan løsning med skematisk afvikling og beskæring af de samlede fradrag kun kan ske som led i en aftaleløsning.

Spørgsmål 37: Betyder den anden del af overgangsordningen med 10 pct. fradraget ikke, at det risikeres at der ydes kulbrintefradrag efter 2004 for tidligere investeringer, som ikke fuldt ud vil kunne udnyttes under de gamle regler for feltafgrænsning, således at denne del af aftalen kan medføre en gunstigere stilling for DUC end ved en fortsættelse af de gældende regler.

Svar: Det er ikke vurderingen, at DUC begunstiges som anført i spørgsmålet, idet skønnet over hvilken del af feltunderskuddene, der ville kunne udnyttes efter gældende regler, er sket med udgangspunkt i gældende regler, herunder kulbrintefradrag på 25 pct. i 10 år.

Spørgsmål 38: De bagvedliggende forudsætninger og beregninger for svaret på spørgsmål 14, jf. L 62 - bilag 25, bedes oplyst i en form, så det er muligt at vurdere det realistiske heri. Det bedes oplyst, om den meget store forskel for året 2012 også skyldes, at der er tale om forskellige perioder.

Svar: Med hensyn til forudsætninger for beregningerne henvises der til svaret på spørgsmål 42 og 67, jf. L62 – bilag 13 og 22.

Den store forskel i provenuet for 2012 skyldes primært, at DUC ville være ophørt med produktion i basisscenariet under gældende regler i dette år. Desuden skønnes en række felter med stor usikkerhed at ville være lukket i den forbindelse.

Spørgsmål 39: De bagvedliggende forudsætninger og beregninger for svaret på spørgsmål 21, jf. L 62 - bilag 25, bedes oplyst i en form, så det er muligt at vurdere det realistiske heri. Svaret bedes forholde sig til bemærkningerne i L 62 side 18, hvor det fremgår at nettogevinsten (grundrente/overnormale profit)alene for perioden fra 2012 til 2042 vil udgøre 28 mia. kr. opgjort i nutidsværdi efter statsbidrag (statsdeltagelse, skat m.v.) for DUC. Dertil kommer den ekstra gevinst frem til 2012 ved et aftalescenarium for DUC, som bedes oplyst efter de samme forudsætninger. På denne baggrund ønskes en vurdering af svaret på spørgsmål 21, hvor den samlede værdi for DUC frem til 2042 er angivet til 12 mia. kr.

Svar: Tabel 1 viser skøn for DUC's overskud efter skat under henholdsvis aftalen og under gældende regler. For hele perioden 2004-42 anslås DUC's overskud efter skat at blive 87 mia. kr. (nutidsværdi) under aftalen eller 4 mia. kr. mindre end under gældende regler. For 2004-12 anslås DUC's overskud efter skat at formindskes med 16 mia. kr. som følge af aftalen. For 2013-42 anslås DUC's overskud efter skat at forhøjes med 12 mia. kr. som følge af aftalen, hvilket dog forudsætter, at DUC ville vinde en udbudsrunde i 2012 og under gældende regler rent faktisk ville have betalt 15 mia. kr. i kulbrinteskate i 2013-42, hvilket utvivlsomt er udtryk for en overvurdering.

Den samlede værdi af aftalen for DUC på 12 mia. kr. fremkommer som forskellen mellem DUC's overskud i 2004-42 ved aftalen (87 mia. kr.) og DUC's overskud i 2004-12 under gældende regler (75 mia. kr.), idet der uden en aftale forudsættes at ske operatørskifte ved udbud i 2012.

Tabel 1. DUC's overskud efter skat i nutidsværdi, mia. kr.

	2004-12	2013-42	2004-42
Aftalen	59	28	87
Gældende regler*	75	16	91
Forskel	-16	12	-4

* Med operatørskifte i 2012, hvor 8,5 pct. royalty afløses af 20 pct. statsdeltagelse. Forskellen mellem aftalen og gældende regler er utvivlsomt endnu mere negativ end beregnet. Det skyldes, at under gældende regler forudsættes DUC at betale 25 mia. kr. i kulbrinteskate i 2004-42, heraf 15 mia. kr. i 2013-42. Dette provenu er særdeles usikkert og utvivlsomt udtryk for en overvurdering, således at DUC's overskud efter skat under gældende regler utvivlsomt er undervurderet.

Spørgsmål 40: Under henvisning til svaret på spørgsmål 25, jf. L 62 - bilag 25, kan ministeren da bekræfte, at den usikkerhed som efter svaret gør det "næsten uden mening at foretage følsomhedsberegninger på fremskrivninger" skyldes de muligheder, som der ifølge svaret angiveligt eksisterer for skattetænkning med kulbrintefradraget på 250 pct., og kan ministeren bekræfte, at et sådant skattehul med risiko for milliardtab til følge for statskassen bevidst bliver holdt åbent af den ansvarlige regering, hvor man ellers i alle andre situationer ville fremsætte forslag til ændringer, som tilstræber at lukke for den form for skattetænkning. Endelig bedes ministeren oplyse, om det vil være i strid med regeringens skattestop at lukke det åbenbare hul i loven, som påpeges af ministeren.

Svar: Jeg kan bekræfte, at det er den nævnte usikkerhed om provenuet af kulbrinteskate efter gældende regler, der har affødt de skeptiske bemærkninger om værdien af følsomhedsberegninger på fremskrivninger.

Nærværende lovforslag vil – i modsætning til de gældende regler – sikre et meget betydeligt og meget robust provenu fra kulbrinteskatten.

Det er regeringens ønske, at lovforslaget og aftalen med DUC opnår bredest mulig støtte.

Spørgsmål 41: Kan ministeren bekræfte, at statsandelen i en række realistiske scenarier i perioder vil blive højere med den eksisterende beskatning m.v., såfremt der lukkes for

incitamentet til skattemotiverede investeringer, som ministeren i besvarelsen af spørgsmål 25 betegner som skattetænkning.

Svar: Det kan ikke bekræftes, da det efter regeringens opfattelse ikke er muligt at lukke for incitamentet til skattemotiverede investeringer i den eksisterende beskatning. Det kan kun ske ved en drastisk reduktion af kulbrintebradraget som i nærværende lovforslag.

Spørgsmål 42: Under henvisning til svaret på spørgsmål 2, jf. L 62 – bilag 24, bedes ministeren oplyse, om statens gevinst ved en forlængelse af bevillingen med øget gevinst til følge ikke vil medføre en samlet set mindre gevinst for bevillingshaveren og DUC, men tværtimod en væsentlig mergevinst i forhold til, at kontrakten ikke bliver forlænget, jf. regeringens egne beregninger og forudsætninger. På den baggrund ønskes en begrundelse for, at denne "win/win" situation nødvendiggør, at bevillingshaveren skal have helt usædvanlige garantier, som på væsentlige områder reelt sætter virkningen af Folketingets beslutninger ud af kraft indtil 2042.

Svar: Jeg kan bekræfte, at der er tale om en "win/win" situation i den forstand, at samfundet med aftalen med DUC har opnået en større gevinst, end det ville have været tilfældet uden en aftale. Uden sikkerheden i form af en kompensationsaftale ville DUC ikke have påtaget sig så byrdefulde vilkår, som aftalen om forlængelse af eneretsbevillingen indebærer.

Spørgsmål 43: Hvorfor er den samlede kompensation aftalt til maksimalt at udgøre den nettofordel, som staten opnår ved aftalen af 29. september 2003 og ikke til maksimalt at udgøre den merbelastning som bevillingshaveren (DUC) påføres ved aftalen. I bemærkningerne til L 62 side 18 opgøres den samlede gevinst som følge af en aftale i forhold til en situation uden en aftale til 27 mia. kr. i nutidsværdi. Statens samlede merprovenu opgøres i tabel 1 side 19 til 31 mia. kr. i hele perioden frem til 2042. Merbelastningen for bevillingshaveren (DUC) må på denne baggrund kunne opgøres til 4 mia. kr. I denne opgørelse er der ikke medregnet den gevinst, som bevillingshaveren yderligere vil opnå som følge af aftalen, og som samlet set vil medføre betydelig milliardgevinst ved en fortsættelse af bevillingen frem til 2042.

Svar: Statens nettofordel ved aftalen i henhold til kompensationsaftalen vedrører ikke ændringer i skatter og afgifter, fordi det formentlig ville stride mod EU's statsstøtteregele. Statens nettofordel ved aftalen i henhold til kompensationsaftalen må endvidere nødvendigvis opgøres på basis af det rent faktisk realiserede produktionsforløb i den relevante periode.

Spørgsmål 44: Under henvisning til besvarelsen af spørgsmål 5, jf. L 62 - bilag 24, bedes ministeren oplyse, hvordan "fiskalt sigte" fortolkes? Vil en afgift med et adfærdsregulerende miljømæssigt sigte, men som også har et fiskalt indhold, være tilstrækkeligt grundlag for, at bevillingshaveren vil kunne rejse krav om kompensation. I bekræftende fald ønskes oplyst om ordene "fiskalt sigte" reelt skal læses som "fiskalt indhold"?

Svar: Ved forbud eller påbud med adfærdsregulerende sigte, der ikke er fiskalt begrundet, gælder efter aftalen, at de kun udløser kompensation, hvis de er diskriminerende. Det gælder både, når regelsættet er generelt, og når det er specifikt rettet mod kulbrinteproducenter, forudsat at reglerne dog er led i en mere generel regulering, f.eks. miljøpolitisk begrundede tiltag.

Med ordet "fiskalt" tænkes der på skatter og afgifter. Gebyrer, der modsvarer statens udgifter ved kontrol m.v., er ikke fiskale, og for sådanne gælder altså det samme som om forbud og påbud i øvrigt.

Hvis adfærdsregulering sker via afgiftsbetalinger til det offentlige, således at f.eks. højere priser på forbrug skal afholde forbrugerne fra at bruge så meget af det afgiftsbelagte produkt ("grønne afgifter"), kan hensyn til at skaffe staten indtægter være grunden til, at der er valgt en afgiftsordning i stedet for direkte forbud eller påbud. I så fald må sigtet anses for fiskalt.

Hvis sådanne afgifter pålægges erhvervslivet ved en generel lov og uden diskrimination over for bevillingshaverne, kan bevillingshaverne ikke forlange kompensation.

Er den pågældende lov imidlertid formuleret således, at den kun vedrører kulbrinteproducenter, har bevillingshaverne en mulighed for at få kompensation.

Det må afgøres konkret, om statens indtægtsmulighed har spillet en sådan rolle for indgrebet, at bevillingshaverne kan forlange kompensation.

Spørgsmål 45: I notitsen pkt. 3.2, jf. L 62 – bilag 19, konkluderes, at kompensationsbestemmelsen er beskyttet af Grundlovens § 73 om ekspropriation og dermed, at der skal ydes erstatning efter denne bestemmelse. På denne baggrund ønskes oplyst, om domstolene er bundet af tillægsaftalens § 4, når der skal udmåles erstatning, såfremt en fremtidig regering eller Folketing vælger at indbringe spørgsmålet for domstolene i stedet for den aftalte voldgift. Eller vil erstatningsbeløbet være overladt til domstolenes mere frie skøn. Eller indebærer aftalens konstruktion at fremtidige regeringer og Folketing forhindres i at afprøve erstatningssager ved domstolene. I benægtende fald, hvem vil da være berettiget til at indbringe sager om erstatning (kompensation) for domstolene.

Svar: Spørgsmålet har været forelagt Justitsministeriet, som har oplyst følgende:

"1. Som det fremgår af Justitsministeriets notits af 7. november 2003, vil den omhandlede kompensationsbestemmelse indebære, at der fastsættes en rettighed for bevillingshaverne, som nyder beskyttelse efter grundlovens § 73.

I det stillede spørgsmål er det anført, at beskyttelsen efter grundlovens § 73 betyder, at der skal ydes erstatning efter denne bestemmelse.

Justitsministeriet skal i den forbindelse for god ordens skyld bemærke, at der alene ville kunne blive tale om erstatning efter grundlovens § 73 i en situation, hvor lovgivningsmagten på et senere tidspunkt måtte beslutte, at den aftalte ret til kompensation ikke skulle respekteres, således at der hermed efter grundlovens § 73 ville foreligge tvangsmæssig afståelse af denne rettighed.

I så fald ville bevillingshaverne have krav på fuldstændig erstatning efter grundlovens § 73 for det tab, der måtte opstå som følge af, at lovgivningsmagten havde tilsidesat bestemmelsen om ret til kompensation.

2. Kompensationsbestemmelsen vil efter sit indhold have den virkning, at staten skal kompensere DUC-selskaberne, hvis lovgivningsmagten på et senere tidspunkt måtte gennemføre lovgivning, der specifikt rammer producenter af kulbrinter på dansk område. Efter tillægsaftalen kan den samlede kompensation til bevillingshaverne og de øvrige DUC-partnere ikke overstige den nettofordel, som staten opnår ved aftalen, og som staten opnår løbende fra 1. januar 2004, jf. nærmere tillægsaftalens § 4.

Såfremt der måtte opstå en situation, hvor der rejses spørgsmål om kompensation, og der f.eks. ikke opnås enighed om, hvorvidt kompensation kan kræves, eller om kompensationens størrelse, afgøres uenigheden ved voldgift efter bevillingens regler, jf. tillægsaftalens § 5, stk. 3. Ved en sådan voldgiftssag vil spørgsmålet om en eventuel kompensationens størrelse skulle afgøres på grundlag af den nævnte bestemmelse i tillægsaftalens § 4.

Eventuelle tvister mellem aftalens parter, der omfattes af voldgiftsbestemmelsen, vil efter aftalen ikke skulle indbringes for domstolene. I den forbindelse kan det oplyses, at retssager om tvister, som efter aftale mellem parterne skal afgøres ved voldgift, efter påstand skal afvises fra domstolene, jf. § 1, stk. 1, i lov nr. 181 af 24. maj 1972 om voldgift."

Spørgsmål 46: Kan ministeren bekræfte, at notitsen skal forstås på den måde, at tillægsaftalens § 4 er den afgørende begrundelse for, at Justitsministeriet ikke anser kompensationsaftalen for at være i strid med Grundloven, selvom der kan kræves fuld kompensation for visse skattestigninger, som lovligt vedtages af et flertal i Folketinget, da den fulde kompensation er begrænset af loftet i § 4. På den baggrund ønskes oplyst, om denne fortolkning af grundlovsmedholdelighed er uafhængig af loftets beløbsmæssige størrelse og reelt vil kunne udgøre fuld kompensation for alle realistiske skattestigninger, uden at blive i strid med Grundloven.

Svar: Spørgsmålet har været forelagt Justitsministeriet, som har oplyst følgende:

"Justitsministeriet har i den omhandlede notits af 7. november 2003 forholdt sig til spørgsmålet om forholdet mellem grundloven og den kompensationsbestemmelse, der indgår i aftalen mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne.

Som det fremgår af pkt. 4 i notitsen, finder Justitsministeriet ud fra en flerhed af hensyn ikke, at den pågældende kompensationsbestemmelse rejser spørgsmål i forhold til grundloven.

Justitsministeriet har ikke herved taget stilling til, om det ville rejse spørgsmål i forhold til grundloven, såfremt kompensationsbestemmelsen og i den forbindelse bl.a. tillægsaftalens § 4 havde været udformet med et andet indhold - herunder såfremt det "loft" for compensationen, der er fastsat i tillægsaftalens § 4, havde været afgrænset på en anden måde.

Da spørgsmålet ikke er aktuelt, finder Justitsministeriet ikke anledning til at udtale sig nærmere herom."

Spørgsmål 47: Under henvisning til svaret på spørgsmål 27, jf. L 62 – bilag 26, ønskes en tilsvarende beregning som i tabel G2, men i stedet med bevarelse af kulbrintefradrag på 30 pct. for investeringer fra 2004, men med ændrede overgangsordninger, hvor der kun sikres 30 pct. kulbrintefradrag for tidligere investeringer, såfremt disse ikke allerede er udnyttet i 2003 eller tidligere. Altså at der kun gives yderligere kulbrintefradrag, som er opfyldningsfradrag på op til 30 pct. efter 2003 (omfatter begge overgangsordninger) i den udstrækning, hvor man ikke inden 2004 har nydt gavn af et kulbrintefradrag på 30 pct. eller mere. Det ønskes samtidig bekræftet, at en sådan løsning ikke vil have nogen negative virkninger for DUC-selskabernes efterforskning og investeringer og derfor ikke vil påvirke det fremtidige produktionsgrundlag.

Svar: I tabel 1 er vist det samlede overskud og statens provenu med aftalen for perioden 2004-2012 og fordelt på indtægtskilder. De beregnede provenuer er foretaget med en overgangsregel for kulbrintefradrag af investeringer gennemført før 1. januar 2004 med et fradrag på i alt 30 pct. i stedet for som i aftalen med 10 pct. pr. år i resten af 10-årsperioden.

Tabel 1 – Aftalen men anden overgangsregel for kulbrintefradrag

Mia. kr. nutidsværdi	Aftalen, men anden overgangsregel for kulbrintefradrag*) 2004-12	
	I alt	Årlig gns.
Overskud i alt	139	15,4
Statens indtægter	85	9,4
Heraf		
- Overskudsdeling/statsdeltagelse	26	2,9
- Selskabsskat	32	3,5
- Royalty	0	0,0
- Rørledningsafgift	7	0,8
- Kulbrinteskate	21	2,3
Fordeling Staten : DUC (Pct.)	61 : 39	

Anm.: Der kan forekomme afvigelser fra totaler som følge af afrunding.

*) Overgangsordning for kulbrintefradrag på i alt maksimalt 30 pct. for investeringer før 1. januar 2004

Overgangsordningen vedrørende allerede foretagne investeringer før 1. januar 2004 vil ikke have nogen indvirkning på de fremadrettede efterforsknings- og investeringsudgifter samt produktionsgrundlag. Det skal hertil bemærkes, at de allerede gennemførte investeringer utvivlsomt er foretaget i fuld tillid til det

gældende regler for kulbrintefradrag, og en så drastisk beskæring af kulbrintefradraget for historiske investeringer som antydnet i spørgsmålet kan anstændigvis alene ske som led i en aftaleløsning.

Spørgsmål 48: I tabellerne G1 og G2 er de historiske oplysninger fra 1962-2003 og de fremtidige vurderinger fra 2004-12 ikke sammenlignelige, da der alene regnes nutidsværdi på de fremtidige overskud m.v. For at gøre overskud og statens indtægter sammenlignelige i det historiske forløb med fremtidsperspektivet bedes de historiske beløb for overskud og statens indtægter gjort sammenlignelige i en nutidsværdiberegning efter den samme metode som det fremadrettede, men med benyttelse af den historiske viden om inflation, rente m.v. Beregningerne er afgørende for at nå et forståeligt beløb for DUC selskabernes hidtidige fortjeneste ved kulbrinteindvinding og tilsvarende for statens hidtidige gevinst.

Svar:

Tablet 1 viser de historiske beløb for overskud og statens indtægter opgjort i 2003-priser og i nutidsværdi (2003-niveau).

Tablet 1. Statens historiske indtægter samlet og fordelt på indtægtskilder

Mia. kr.	Nutidsværdi (2003-niveau)			2003-priser		
	1962-1982	1982-2003	2004-2042	1962-1982	1982-2003	2004-2042
Overskud i alt	-42	220	220	-11	176	322
Statens indtægter	2	103	133	1	78	200
Heraf						
- Selskabsskat	0	53	49	0	43	72
- Royalty	2	34	0	1	24	0
- Rørledningsafgift	0	14	7	0	10	8
- Kulbrinteskate	0	2	35	0	1	57
- OD eller SD	0	0	43	0	0	63
Fordeling Staten : DUC (Pct.)	-	47 : 53	61 : 39	-	44 : 56	62 : 38

Anm.: Der kan forekomme afvigelser fra totaler pga. afrundinger.

Det gældende kulbrinteskattesystem blev indført i 1982. Fra 1984 begyndte DUC at få overskud fra olie- og gasproduktionen i Nordsøen.

Tallene fra 1982 til 2003 belyser således statens andel for hele den periode, hvor det gældende beskatningssystem har virket. Det relevante sammenligningsgrundlag er derfor perioden 1982-2003.

Spørgsmål 49: Kan det i relation til det samlede aftalekompleks sikres, at eventuelle nuværende (indbyggede) fejl eller fremtidige mangler eller uhensigtsmæssigheder i aftalerne kan rettes, og derved sikres, at staten ikke på noget tidspunkt i aftalens løbetid stilles ringere end forudsat ved aftalens indgåelse? I bekræftende fald bedes ministeren redegøre for, hvordan dette kan sikres på nuværende tidspunkt?

Svar: Risikoen for at der er fejl, mangler eller uhensigtsmæssigheder i aftalen er lille. De økonomiske parametre, der er indeholdt i aftalen, tager i det væsentlige afsæt i den selskabsskattepligtige indkomst, der er et veldefineret begreb. Skulle fejl, "huller" eller uhensigtsmæssigheder i disse regler føre til, at

der tabes provenu i forhold til DUC, kan sådanne huller lukkes uden ret til kompensation, da der i så fald er tale om ændring af generelle regler m.v. Det er endvidere præciseret i § 2, stk. 6 i kompensationsaftalen, at en række kommende lovforslag om tynd kapitalisering m.v. ikke vil udløse kompensation. Og sidst men ikke mindst er der ikke i de nye regler en usikkerhedsfaktor som det hidtidige kulbrintefradrag.

Skulle situationen imidlertid opstå, har staten mulighed for at gribe ind efter kompensationsaftalens § 6 om, at statens almindelige beskatningsret ikke berøres af aftalen, i forening med bestemmelserne om maksimering af kompensationen i § 4.

Efter § 4 kan kompensation aldrig overstige statens nettofordel ved aftalen. Og denne nettofordel er i § 4, stk. 3, defineret som statens overskudsandel/netto-afkast af statsdeltagelse med tillæg af værdien af ikke-anvendelse af overvæltning på DONG og med fradrag af sparet royalty.

Lovgivningsmagten kan således på ethvert tidspunkt gennemføre beskatningsændringer med fremtidig virkning af samme type som dem, der kunne være bragt i anvendelse, hvis ikke der var opnået enighed med A.P. Møller om en aftale. En sådan skærpelse af den specifikke beskatning vil ganske vist udløse kompensation, men denne er begrænset til, at staten skal afgive, hvad staten har opnået i kraft af aftalen, eksklusiv skat.

Spørgsmål 50: Det fremgår af § 6 i kompensationsaftalen, at statens almindelige beskatningsret ikke berøres af aftalen. Det er samtidig et helt fast princip i skatteretten, at der lægges vægt på en aftales reale indhold og formål frem for den formelle benævnelse, en aftale har fået. Når både formålet med og virkningen af kompensationsaftalen, som den er formuleret, forekommer at være at eliminere en eventuel ulempe som følge af øget beskatning, som er målrettet kulbrinteproducenter, finder ministeren så ikke, at det – reale – indhold af aftalen er, at statens almindelige beskatningsret netop berøres af aftalen.

Svar: Det er det klare statsretlige udgangspunkt, at regeringen og Folketinget ikke kan lægge bindinger på, hvad fremtidige lovgivere kan træffe bestemmelse om. Det gælder også på skatteområdet.

Derfor fremgår det også udtrykkeligt af aftalen, at statens almindelige beskatningsret ikke berøres af kompensationsbestemmelsen.

Formålet med kompensationsaftalen er at sikre, at den aftalte økonomiske balance mellem staten og bevillingshaverne ikke ændres ved, at staten ensidigt skærper den specielle beskatning af kulbrinteproducenter, samtidig med at staten kræver de aftalte vilkår opretholdt.

Derfor er maksimum for kompensationen fastsat til tilbagebetaling af de fordele, som staten får på aftaleretligt grundlag. Der kan siges at være tale om reduktion af bevillingshavernes aftalte forpligtelser, når bevillingshavernes forudsætninger brydes som følge af skærpet beskatning, som staten jo er rådig over.

Tilsvarende reduktioner af vederlag i gensidigt bebyrdende aftaler er velkendt fra dansk rets almindelige regler og fra kontraktpraksis.

Spørgsmål 51: Det ønskes oplyst, hvilke – og den fradragsmæssige værdi af – investeringer, der i dag er godkendt efter den nuværende lovgivning og under de gældende regler, som det vil være muligt for henholdsvis DUC-selskaberne og de andre selskaber, der opererer i Nordsøen, at trække fra i henholdsvis selskabsskat og kulbrinteskate i de kommende år, og således at opgørelsen sker år for år?

Svar: I tabel 1 er vist en oversigt over kulbrintefradrag vedrørende allerede gennemførte investeringer for selskaber, der opererer i Nordsøen.

Tabel 1. Kulbrintefradrag efter gældende regler vedrørende allerede gennemførte investeringer, 2003-2012

Mia. kr., løbende priser	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Kulbrintefradraget efter gældende regler	12,3	11,6	11,1	10,1	8,4	7,0	6,2	5,4	4,3	2,8
Skatteværdien efter gældende regler (70 pct.)	8,6	8,1	7,8	7,1	5,9	4,9	4,3	3,8	3,0	2,0

Anm.: Kulbrintefradraget tildeles i indkomståret, hvor investeringen foretages og i de efterfølgende 9 indkomstår. Dvs. en investering i 2003 giver kulbrintefradrag efter gældende regler i 2003 og frem til og med 2012.

Det er lagt til grund, at de andre selskaber, som opererer i Nordsøen, på sigt vil opnå indtægter, som kulbrintefradraget i tabel 1 kan modregnes i.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen på spørgsmål 1g, jf. L 62 – bilag 31, der dog kun omfatter DUC.

Spørgsmål 52: Ministeren bedes oplyse DUCs reale (dvs. inflationskorrigerede) forrentningsprocent 1962-2003 samt den forventede reale forrentningsprocent 2003-2042, under samme antagelser om terminalværdi mv., som i besvarelsen af spørgsmål 24, jf. L 62 – bilag 25. Ministeren bedes endvidere oplyse den i beregningerne anvendte gennemsnitlige inflationsprocent 1962-2003 tillige med den i beregningerne forudsatte inflationsprocent 2003-2042.

Svar: I notatet "Rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen" (B 7 - bilag 2) anføres de gennemsnitlige afkast for perioden 1962-2003 for DUC. Såfremt lignende beregning foretages på de reale pengestrømme med en terminalværdi på 60 mia. kr. (2003-priser), kan det konkluderes, at DUC i perioden 1962-2003 har opnået et gennemsnitligt reelt afkast på 11,0 pct.

Foretages tilsvarende beregninger for perioden 2004 (ultimo 2003) til 2042 anslås den reale forrentning at blive 9,8 pct.

Den gennemsnitlige inflation for perioden 1962-2003 kan opgøres til ca. 6 pct. For perioden 2004-2042 forventes der en gennemsnitlig årlig inflation på 2 pct.

Spørgsmål 53: Kan ministeren i den forbindelse bekræfte, at den gennemsnitlige inflation var langt højere i perioden 1962-2003 end det, der generelt forventes at gælde i fremtiden, og at de i

besvarelsen af spørgsmål 24 oplyste nominelle forrentningsprocenter for de to delperioder 1962-2003 henholdsvis 2003-2042 derfor ikke er realøkonomisk sammenlignelige, hvilket bevirker, at den af ministeriet omtalte reduktion i DUCs forrentning i fremtiden i forhold til forrentningen historisk derfor vil fremstå væsentligt større, når man ser på nominelle (dvs. ikke-inflationskorrigerede) forrentningsprocenter, end man ser på reale (dvs. inflationskorrigerede) forrentningsprocenter.

Svar: Som anført under spørgsmål 52 ovenfor, var den gennemsnitlige årlige inflation i perioden 1962-2003 ca. 6 pct., hvilket er højere end de 2 pct., der forventes i gennemsnitlig årlig inflation i perioden 2004-2042.

I besvarelsen af spørgsmål 24 tages der udgangspunkt i de faktiske afkastningsgrader for DUC. Således blev det anført, at DUC forventes at kunne opnå en forrentning, der ligger et stykke under det, der er realiseret historisk.

Såfremt man ønsker at belyse ændringen i det reale afkast, kan der tages udgangspunkt i svaret til spørgsmål 52. Her kan det ligeledes anføres, at der for en terminalværdi på 60 mia. kr. forventes et fald i det realøkonomiske afkast.

Spørgsmål 54: Ministeren bedes oplyse, hvordan resultaterne vedrørende DUCs forrentning 1962-2003 og 2003-2042 ændrer sig, såfremt der forudsættes en terminalværdi på 0, 30, 80 og 200 mia. kr., hvilke resultater bedes oplyst for lav-, middel- og højscenariet, samt nominelt og realt.

Svar: Nedenstående tabeller gennemgår den gennemsnitlige nominelle- og reale forrentning af DUCs aktiviteter for både lav-, middel- og højscenariet for forskellige terminalværdier.

Tabel 1: DUCs gennemsnitlige nominelle- og reale forrentning for perioden 1962-2003 for forskellige terminalværdier.

Forudsat terminalværdi ultimo 2003 (mia. kr.)	Nominelle forrentning i perioden 1962-2003 (pct.)	Reale forrentning i perioden 1962-2003 (pct.)
0	16,3	9,6
30	16,9	10,4
60	17,4	11,0
80	17,7	11,3
200	19,2	12,8

Tabel 2: DUCs forventede gennemsnitlige realforrentning for perioden 2004-2042 for henholdsvis lav- middel- og højscenariet for forskellige terminalværdier.

Forudsat terminalværdi 2004 (mia. kr.)	Forventet realforrentning i lavscenariet (pct.)	Forventet realforrentning i middelscenariet (pct.)	Forventet realforrentning i højscenariet (pct.)
30	25,0	26,1	26,8
60	7,5	9,8	11,1
80	2,5	5,3	6,9

200	-7,8	-4,0	-2,0
-----	------	------	------

Anm: Eftersom der for DUC alene forventes positive pengestrømme for perioden 2004-2042 kan der ikke beregnes et gennemsnitligt afkast for en terminalværdi på nul for denne periode.

Tabel 3: DUCs forventede gennemsnitlige nominelle forrentning for perioden 2004-2042 for henholdsvis lav-, middel- og højscenariet for forskellige terminalværdier.

Forudsat terminalværdi 2004 (mia. kr.)	Forventet nominel forrentning i lavscenariet (pct.)	Forventet nominel forrentning i middelscenariet (pct.)	Forventet nominel forrentning i højscenariet (pct.)
30	26,8	28,0	28,7
60	9,2	11,6	13,0
80	4,2	7,1	8,8
200	-6,1	-2,3	-0,1

Anm: Eftersom der for DUC alene forventes positive pengestrømme for perioden 2004-2042 kan der ikke beregnes et gennemsnitligt afkast for en terminalværdi på nul for denne periode.

Spørgsmål 55: Ministeren bedes oplyse DUCs forrentningsprocent for perioden 1962-2042 under et, både nominelt og reelt samt ved lav-, middel-, og højscenariet.

Svar: Nedenstående tabel gennemgår den forventede gennemsnitlige reale- og nominelle forrentning for DUC for perioden 1962-2042.

Tabel 4: Forventede gennemsnitlige reale- og nominelle forrentning for DUC for perioden 1962-2042 for henholdsvis lav-, middel- og højscenariet.

Scenarium	Reale forrentning i perioden 1962-2042 (pct.)	Nominelle forrentning i perioden 1962-2042 (pct.)
Lav	10,8	17,1
Middel	10,9	17,2
Høj	11,0	17,2

Spørgsmål 56: På baggrund af de indkomne høringssvar til L 62 bedes ministeren oplyse, hvornår der påtænkes indført en løsning på fjernelsesproblematikken for selskaber, der ikke er omfattet af det i L 62 foreslåede kapitel 3 A i kulbrinteskatteloven, der opfylder de intentioner, der blev stillet kulbrinteskatteselskaberne i udsigt i 1982.

Svar: Forslaget i L 62 om en *carry back* ordning for selskaber, der er omfattet af kulbrinteskattelovens kapitel 3 A, løser netop den fjernelsesomkostningsproblematik, som der henvises til i spørgsmålet.

Som det fremgår af den høringsoversigt med kommentarer (L 62 – bilag 1), som jeg har sendt til Folketingets Skatteudvalg, repræsenterer kapitel 3 A-reglerne det "nye" system. Dette skal gælde for eneretsbevillingen og nye koncessioner, der har virkning pr. 1. januar 2004 eller senere. Herudover kan selskaber med nuværende koncessioner, der som udgangspunkt er omfattet af det "gamle" system i kapitel 3, vælge sig over på de nye regler.

Der er tale om to adskilte systemer, og det er ikke hensigten, at selskaberne skal kunne kombinere de to systemer ved at vælge de elementer ud, som de bedst kan lide. De selskaber, der ikke automatisk er

omfattet af kapitel 3 A, og som tillægger *carry back*-ordningen for fjernelsesomkostninger stor betydning, kan vælge sig over på kapitel 3 A-reglerne i forbindelse med indgivelsen af selvangivelsen for indkomståret 2004, jf. lovforslaget § 3, stk. 3.

Spørgsmål 57: På baggrund af de indkomne høringssvar til L 62 bedes ministeren oplyse, om det ikke vil være hensigtsmæssigt at foretage en generel opdatering af kulbrinteskatteloven, bl.a. med hensyn til regler for anvendelse af finansielle instrumenter til sikring af salgspriser på indvundne kulbrinter.

Svar: Som det fremgår af den supplerende høringsoversigt med kommentarer (L 62 – bilag 30), er sigtet med lovforslag nr. L 62 ikke en generel modernisering af kulbrinteskatteloven.

En generel opdatering af kulbrinteskatteloven kan være hensigtsmæssig, når tiden er inde til det. Det vil være naturligt at overveje et generelt eftersyn af kulbrinteskatteloven, når de nye regler efter lovforslag nr. L 62 har virket i nogen tid. Det kan i den forbindelse være hensigtsmæssigt først at danne sig et billede af, i hvilket omfang bevillingshavere med nuværende koncessioner, der som udgangspunkt er omfattet af kapitel 3, vil vælge at anvende de nye regler i kapitel 3 A.

Spørgsmål 58: Til belysning af konsekvenserne og rækkevidden af § 2 og § 3 i Kompensationsaftalen bedes oplyst følgende: Hvis det om nogle år skulle tænkes, at Danmark generelt vil nedsætte selskabsskatten til 25 pct., vil det så være muligt at forhøje kulbrinteskatten til et niveau, hvorved den samlede statsdel (ejerdel + royalty + selskabsskat + kulbrinteskat) forbliver uforandret, således at der ikke påføres DUC partnerne samlet nettoskærpelse af beskatningen, jf. § 3, stk. 1, idet skærpelsen af kulbrinteskatten fuldt ud opvejes af virkningen af nedsættelsen af selskabsskatten?

Svar: Efter kompensationsaftalens § 2 kan bevillingshaverne og deres partnere i DUC som udgangspunkt kræve kompensation ved fiskale indgreb, der specifikt rammer producenter af kulbrinter på dansk område, men ikke ved generelle skatteforhøjelser.

En forhøjelse af kulbrinteskatten vil være et specifikt, fiskalt indgreb, der dog ikke udløser kompensation i den udstrækning, betingelserne i kompensationsaftalens § 3, stk. 2, er opfyldt.

I den situation, der omtales i spørgsmålet, vil bedømmelsen afhænge af alle de elementer, der indgår i en samlet lovgivningspakke sammen med en nedsættelse af selskabsskatten.

Bevillingshaverne og deres partnere i DUC har krav på, at den samlede pakke - herunder en eventuel forhøjelse af kulbrinteskatten - ikke giver dem et dårligere økonomisk resultat end gennemsnittet af alle danske erhvervsvirksomheder.

Spørgsmål 59: Kan ministeren bekræfte, at den særlige lønsumsafgift for den finansielle sektor, jf. § 4, stk. 2, nr. 1, i lønsumsafgiftsloven, er indført og justeret i takt med nedsættelse af

selskabsskatten for at neutralisere, at den finansielle sektor fik for store økonomiske fordele af nedsættelse af selskabsskatten?

Svar: Jeg kan bekræfte, at den særlige lønsumsafgiftssats for finansielle virksomheder m.v. blev indført samtidig med nedsættelse af selskabsskattesatsen fra 50 til 40 pct. med virkning fra 1990. Sigtet var at neutralisere en del af den særligt store fordel, som den finansielle sektor havde af nedsættelsen af selskabsskatten, men afgiften er velbegrundet alene i pengeinstitutternes momsfrigørelse. Lønsumsafgiftens særlige sats for pengeinstitutter m.v. har ikke senere været justeret med henvisning til ændring af selskabsskattesatsen.

Spørgsmål 60: Kan ministeren bekræfte, at det vil være usandsynligt, at man gav retsligt bindende løfter til den finansielle sektor om ikke at regulere lønsumsafgiften for finansielle virksomheder omfattet af lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 2, nr. 1, i de tilfælde, hvor der gennemføres en generel sænkning af selskabsskattesatsen fra de nuværende 30 pct.?

Svar: Det kan jeg bekræfte. Der er i spørgsmålet ikke tale om en situation, hvor staten som led i en gensidigt bebyrdende aftale kan opnå et større udbytte ved at afgive et sådant retligt bindende løfte. En sådan situation foreligger derimod ved aftalen med A.P. Møller - Mærsk om ændrede vilkår for eneretsbevillingen. Det er forskellen.

Endvidere vil jeg henlede opmærksomheden på, at der ikke er indgået aftaler med de finansielle virksomheder om, at staten vederlagsfrit oppebærer 20 pct. af deres overskud. Derfor er der ikke det fornødne grundlag for at indgå kompensationsaftaler med disse virksomheder.

Spørgsmål 61: Til belysning af konsekvenserne og rækkevidden af § 2 og § 3 i Kompensationsaftalen bedes oplyst følgende: Hvis der samtidigt med nedsættelsen af den generelle selskabsskatteprocent fra de nuværende 30 pct. sker en tilsvarende forhøjelse af lønsumsafgiften for finansielle virksomheder omfattet af lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 2, nr. 1, vil dette være tilstrækkeligt til, at der samtidigt kan ske en skærpelse af kulbrinteskatten, idet denne skærpelse nu ikke længere kun rammer DUC, men samtidigt rammer den finansielle sektor, der jo betaler mere i selskabsskat og lønsumsafgift end DUC partnerne betaler i selskabsskat og kulbrinteskate, eller skal denne skærpelse kun medregnes i beregningen af gennemsnittet efter kompensationsaftalens § 3, stk. 2?

Svar: Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 62.

Spørgsmål 62: Kan skatteministeren til belysning af konsekvenserne og rækkevidden af § 2 og § 3 i Kompensationsaftalen bekræfte følgende: Hvis der sker en generel nedsættelse af selskabsskatteprocenten fra 30 pct. til 28 pct. vil en samtidig forøgelse af lønsumsafgiften til den finansielle sektor og en forhøjelse af kulbrinteskatten medføre, at den forøgede lønsumsafgift skal medregnes i beregningen af kompensationen jfr aftalens § 3, stk. 2 om gennemsnitsbelastning? Er det ikke erhvervsmæssigt uheldigt, at den finansielle sektor således bliver gidsel i overvejelser om,

hvorledes en skatteomlægning med nedsættelse af selskabsskatten kan gennemføres uden nedsættelse af de samlede skatter m.v. for DUC? I bekræftende fald bedes beregnet, hvor meget lønsumsafgiften i givet fald skal stige, hvis selskabsskatten skal nedsættes til 28 pct., og der ønskes en uændret provenu fra beskatningen og ejerdeltagelsen i DUC. Hvor meget vil dette i givet fald belaste den finansielle sektor?

Svar: Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 58.

Såfremt der som led i en samlet lovgivningspakke indgår en forhøjelse af lønsumsafgiften for finansielle virksomheder, skal provenuet heraf indgå som et element i beregningen af det økonomiske resultat for gennemsnittet af alle danske erhvervsvirksomheder.

I beregningen af dette gennemsnit skal indgå alle de lempelser og skærper, der gennemføres ved den pågældende lovgivningspakke for hele det danske erhvervsliv og ikke kun en eventuel forhøjelse af lønsumsafgiften for finansielle virksomheder.

Spørgsmål 63: Hvis der, som det anføres flere steder i regeringens svar om kulbrinteskatten, er mulighed for skattetænkning ved at gennemføre investeringer, der ikke har noget kommercielt formål, men kun tjener til at undgå at betale skat, er det så ikke et klart hul i skattelovgivningen, der bør lukkes uanset hvilke ændringer af kulbrintebeskatningen, der ellers gennemføres?

Svar: Som det fremgår af tidligere svar, er problemet det store kulbrintefradrag. Efter L 62 skal der gælde et kraftigt beskåret kulbrintefradrag for indkomst i henhold til eneretsbevillingen og alle fremtidige koncessioner, der har virkning fra 1. januar 2004 eller senere. Der henvises i øvrigt til svarene på spørgsmål 1.f (L 62 – bilag 50) og spørgsmål 18 (L 62 – bilag 51).

Spørgsmål 64: Idet der henvises til ministerens svar på spørgsmål 1 bedes ministeren uddybe (år for år fordelt på de enkelte elementer) hvordan man i tabel 4 er kommet frem til provenuet ved "gældende regler (aftalescenariet)", herunder hvorfor kulbrinteskatten ikke forventes at give mere ved en højere produktion end der indgår i beregningerne ved en lavere produktion, f.eks. i tabel 1.

Svar: I tabel 1 er vist statens indtægter år for år under gældende regler beregnet på grundlag af forløbet for produktion, driftsomkostninger, investeringer mv. under basisscenariet og aftalescenariet samt fordelt på statens indtægtskilder.

Udgangspunkt for såvel basisscenariet som aftalescenariet er teknisk bestemte investerings- og produktionsforløb med henblik på at sikre konsistens mellem scenarierne. Følgen heraf er, at der i begge scenarier er indregnet et provenu på ca. 25 mia. kr. i nutidsværdi fra den eksisterende kulbrinteskate, der er højst usikre som følge af incitamenterne til skattemotiverede investeringer med et kulbrintefradrag på i alt 250 pct. af investeringerne. Forklaringen på, at provenuet fra kulbrinteskatten i nutidsværdi er af samme størrelsesorden i de to produktionsforløb skyldes bl.a. forskelle i investeringerne jf. svaret på

spørgsmål 67 (B 7 – bilag 31) og heraf forskellige kulbrinteafdrag, og at der i basisscenariet er forudsat et muligt operatørskifte i 2012.

Tabel 1. Statens indtægter under gældende regler med og uden aftale, indkomstårene 2004-2042, mia. kr. i nutidsværdi

År	Gældende regler (basisscenariet)						Gældende regler (aftalescenariet)					
	Rørlednings- Afgift	Royalty	Selskabs- skat	Kulbrinte- skat	SD	I alt	Rørlednings- afgift	Royalty	Selskabs- skat	Kulbrinte- skat	SD	I alt
2004	0,9	1,9	4,3	1,3	0,0	8,3	0,9	1,9	4,3	1,5	0,0	8,5
2005	0,9	2,0	4,6	1,5	0,0	9,1	0,9	2,0	4,7	2,0	0,0	9,7
2006	0,9	2,0	4,2	1,5	0,0	8,6	0,9	1,9	4,3	2,0	0,0	9,0
2007	0,9	1,8	4,0	1,4	0,0	8,1	0,9	1,9	4,2	2,0	0,0	8,9
2008	0,8	1,7	3,9	1,3	0,0	7,7	0,8	1,7	3,9	1,7	0,0	8,2
2009	0,7	1,5	3,4	1,1	0,0	6,7	0,7	1,6	3,4	1,2	0,0	6,9
2010	0,6	1,3	3,0	1,0	0,0	5,8	0,6	1,4	3,1	1,1	0,0	6,2
2011	0,5	1,1	2,5	0,9	0,0	5,1	0,6	1,2	2,6	1,0	0,0	5,3
2012	0,4	0,8	1,3	0,0	0,0	2,6	0,6	1,2	2,4	0,9	0,0	5,1
2013	0,3	0,0	0,9	1,6	1,1	3,9	0,6	0,0	2,1	0,7	2,0	5,5
2014	0,2	0,0	0,8	1,4	1,0	3,4	0,5	0,0	1,8	0,8	1,7	4,9
2015	0,2	0,0	0,7	1,2	0,8	3,0	0,5	0,0	1,6	0,7	1,6	4,4
2016	0,2	0,0	0,7	1,0	0,7	2,6	0,4	0,0	1,4	0,7	1,5	4,1
2017	0,2	0,0	0,3	1,2	0,4	2,1	0,4	0,0	1,3	0,7	1,3	3,6
2018	0,2	0,0	0,6	0,9	0,6	2,3	0,4	0,0	1,1	0,6	1,2	3,2
2019	0,2	0,0	0,6	1,0	0,5	2,3	0,3	0,0	0,9	0,5	1,0	2,6
2020	0,2	0,0	0,7	0,8	0,6	2,2	0,3	0,0	0,8	0,4	0,9	2,4
2021	0,2	0,0	0,7	0,8	0,7	2,4	0,2	0,0	0,7	0,4	0,7	2,1
2022	0,2	0,0	0,6	0,6	0,6	2,0	0,2	0,0	0,6	0,4	0,6	1,8
2023	0,2	0,0	0,6	0,6	0,6	2,0	0,2	0,0	0,6	0,4	0,6	1,7
2024	0,2	0,0	0,6	0,6	0,6	2,0	0,2	0,0	0,5	0,5	0,5	1,7
2025	0,2	0,0	0,5	0,5	0,5	1,7	0,1	0,0	0,5	0,6	0,5	1,7
2026	0,1	0,0	0,4	0,3	0,4	1,3	0,1	0,0	0,4	0,5	0,4	1,5
2027	0,1	0,0	0,3	0,2	0,3	1,0	0,1	0,0	0,3	0,5	0,3	1,2
2028	0,1	0,0	0,3	0,2	0,3	0,8	0,1	0,0	0,2	0,3	0,2	0,8
2029	0,1	0,0	0,2	0,2	0,2	0,7	0,1	0,0	0,2	0,3	0,2	0,8
2030	0,1	0,0	0,2	0,2	0,2	0,7	0,1	0,0	0,2	0,3	0,2	0,7
2031	0,1	0,0	0,2	0,2	0,2	0,6	0,0	0,0	0,2	0,3	0,1	0,6
2032	0,1	0,0	0,2	0,2	0,2	0,6	0,0	0,0	0,1	0,2	0,1	0,5
2033	0,0	0,0	0,1	0,2	0,1	0,5	0,0	0,0	0,1	0,2	0,1	0,5
2034	0,0	0,0	0,1	0,1	0,1	0,4	0,0	0,0	0,1	0,2	0,1	0,4
2035	0,0	0,0	0,1	0,1	0,1	0,3	0,0	0,0	0,1	0,2	0,1	0,4
2036	0,0	0,0	0,1	0,1	0,1	0,3	0,0	0,0	0,1	0,1	0,1	0,3
2037	0,0	0,0	0,1	0,1	0,1	0,3	0,0	0,0	0,1	0,1	0,1	0,3
2038	0,0	0,0	0,1	0,1	0,1	0,2	0,0	0,0	0,1	0,1	0,1	0,3
2039	0,0	0,0	0,1	0,1	0,1	0,2	0,0	0,0	0,1	0,1	0,1	0,2
2040	0,0	0,0	0,1	0,1	0,0	0,2	0,0	0,0	0,1	0,1	0,0	0,2
2041	0,0	0,0	0,0	0,1	0,0	0,2	0,0	0,0	0,0	0,1	0,0	0,2
2042	0,0	0,0	0,0	0,1	0,0	0,1	0,0	0,0	0,0	0,1	0,0	0,1
I alt	10,1	14,2	42,1	24,8	11,2	102,4	11,9	14,8	49,2	24,5	16,3	116,7

Anm.: Der kan forekomme afvigelser fra totaler pga. afrundinger.

Spørgsmål 65: Idet der henvises til ministerens svar på spørgsmål 4 og 5 hvoraf det fremgår, at ministeren mener (i svaret på spørgsmål 4), at "de gældende kulbrinteskatteregler er brudt sammen" og anfører i svaret på spørgsmål 5 "de alt for generøse kulbrintefradrag" lige som ministeren i svaret på spm. 1 f) taler om vanskeligheder ved at kontrollere om de gældende regler vedrørende kulbrinteskatten overholdes. Er ministeren ikke enig i, at en regering normalt vil gribe ind når det konstateres, at en lov ikke virker efter hensigten og at den kan omgås, og kan ministeren bekræfte, at der her og nu kan indføres en ændring af kulbrinteskatten, uden at indgå en aftale om olierettighederne, der rækker 39 år frem.

Svar: Dette lovforslag reparerer den systemfejl, som indebærer, at den gældende kulbrinteskatt kun undtagelsesvist kan forventes at give provenu. Systemfejlen består ikke i, at regelsættet kan omgås, men i at der ydes et kulbrintefradrag på 250 pct.

Jeg kan bekræfte, at et flertal i Folketinget her og nu kan vedtage en isoleret reduktion af kulbrintefradraget, men vil dog anbefale, at L 62 og de øvrige dele af aftalen med A.P. Møller – Mærsk om eneretten mv. gennemføres fuldt ud, således at den aftaleløsning som Folketinget opfordrede til gennemføres.

Spørgsmål 66: Kan ministeren bekræfte, at de beregninger af kulbrinteskatten, der er fremlagt i sammenligningerne mellem forløb med og uden aftale, er baseret på investeringer af et omfang, der er nødvendigt for at opnå den produktion, der indgår i beregningerne – og at en investering, der skal eliminere eller nedbringe kulbrinteskatten, skal være ud over dem, der er forudsat i beregningerne?

Svar: Det kan bekræftes.

Spørgsmål 67: Hvor store overinvesteringer skal der til for at eliminere den anslåede kulbrinteskatt på 25 milliarder kr. i scenariet ”gældende regler”?

Svar: Det kan næppe opgøres med særlig præcision, da det bl.a. vil afhænge af hvilket afkast investeringerne genererer. Et groft skøn ville være investeringer i størrelsesorden 12 – 15 mia. kr. i nutidsværdi.

Spørgsmål 68: I forlængelse af foregående spørgsmål ønskes oplyst om ikke ministeren mener, at Energistyrelsen vil være i stand til at konstatere og dermed afvise overinvesteringer i en størrelsesorden, der skal til for at eliminere den beregnede kulbrinteskatt.

Svar: Nej, det tror jeg ikke i almindelighed vil være praktisk muligt, da investeringerne utvivlsomt vil være et led i perspektivrige og dristige forsøg på for eksempel at øge indvindingsgraden osv. Sådanne satsninger vil der kun i ekstreme tilfælde være baggrund for at give afslag på, uanset satsningen senere måtte vise sig resultatløs og derfor kunne hævdes alene at have et skattemæssigt sigte.

Som omtalt udløser også de succesrige investeringer kulbrintefradrag i et sådant omfang at kulbrinteskatt kan tænkes at bortfalde.

Problemet i kulbrinteskatten er ikke, at der gives kulbrintefradrag til alle investeringer. Det er derimod, at fradraget er så stort. Rimelig sikkerhed for opnåelse af et kulbrinteskatteprovenu kan kun opnås ved en markant reduktion af kulbrintefradraget – således som det er foreslået i nærværende forslag.

Spørgsmål 69: Idet der henvises til ministerens svar på spm. 6 bedes ministeren oplyse, om det er medregnet i forudsætningen om investeringer, der ikke vil blive foretaget i årene op til 2012, fordi

de ikke kan retfærdiggøres af de indtægter, de medfører før 2012, at investeringer, der kan retfærdiggøres i en tidshorisont ud over 2012, enten kan videreføres, hvis koncessionshaverne vinder et udbud om rettighederne efter 2012, eller alternativt sælges til en ny koncessionshaver. I forlængelse heraf ønskes en beregning af DUCs samlede overskud i perioden 2004 til 2012 hvori det indgår, at investeringer, der kan retfærdiggøres, hvis man ser ud over 2012, indgår med en terminalværdi svarende til overskuddet på den produktion disse investeringer vil generere efter 2012

Svar: I forløbet uden aftale har Energistyrelsen forudsat, at DUC frem til 2012 kun foretager investeringer, som tjener sig hjem inden 2012. Et kommercielt selskab kan ikke forventes at foretage investeringer, som ikke med en rimelig grad af sikkerhed genererer indtægter. Selvom DUC kan byde på området efter 2012, kan de ikke være sikre på at give det højeste tilbud og få licensen.

Det fremgår af Eneretsbevillingen, at det er staten, der overtager anlæggene ved et operatørskift, såfremt bevillingen udløber uden at være blevet forlænget eller bortfalder af anden grund, jf. svaret på spørgsmål 7 (L 62 – bilag 31). Eneretsbevillingen siger ikke noget om, hvilke kriterier, der skal lægges til grund for prisfastsættelsen, og derfor kan DUC ikke være sikker på, at prisfastsættelsen vil give dem dækning for mulige fremtidige indtjeningsmuligheder. Derfor må det forventes, at DUC ikke vil foretage investeringer, der ikke med sikkerhed tjener sig hjem inden 2012.

DUC vil således ikke i henhold til de gældende regler kunne sælge sine anlæg til en ny operatør i 2012.

Spørgsmål 70: Til svar på spørgsmål 10: Vil ministeren forklare, hvorfor det anslåede samlede kompensationsbeløb på 40 milliarder kr. er større end de henholdsvis 31 milliarder kr. ministeren mener aftalen er værd inkl. en forudsat merproduktion, og de 9,7 milliarder kr. det skønnes de ændrede skatteregler er værd for staten.

Svar: Det anslåede samlede kompensationsbeløb på 40 mia. kr. i svaret på spørgsmål 10 er ved en fejl beklageligvis blevet benævnt nutidsværdi, men skulle have været i løbende priser. Der henvises i øvrigt til det korrigerede svar på spørgsmål 10, jf. L 62 – bilag 50.

Spørgsmål 71: Kan ministeren bekræfte, at staten som følge af krav om kompensation, kan få et mindre provenu ud af aftalen sammenlignet med de gældende regler.

Vil ministeren lave en tabel over konsekvenserne af en sænkning af selskabsskatten på 5, 10, 15 og 20 % fra 2004, hvor det er forudsat, at erhvervslivet ikke pålægges at finansiere en del af omkostningerne ved en sådan nedsættelse.

Svar: Det kan jeg ikke bekræfte, da krav om kompensation kun kan fremsættes ved øgede byrder i forhold til aftalen og da kompensationen maksimalt kan neutralisere den øgede byrde.

I tabel 1 er vist virkningerne for statens provenu ved nedsættelse af selskabsskatten med henholdsvis 5, 10, 15 og 20 pct. fra 2004.

Tabel 1. Statens andel af overskuddet ved aftalen og ved forskellige alternative niveauer for selskabsskatten fra 2004

Mia. kr. nutidsværdi i 2003	I alt	heraf selskabsskat	heraf kulbrinteskate	Pct.
Aftalen (30 pct. selskabsskat)	133	49	35	61
25 pct. Selskabsskat	129	41	39	59
20 pct. Selskabsskat	125	33	43	57
15 pct. Selskabsskat	122	25	47	55
10 pct. Selskabsskat	118	16	52	53

Der henvises i øvrigt til svaret på spørgsmål 85, jf. B 7 – bilag 74.

Spørgsmål 72: Til svar på spørgsmål 10: Hvad menes der med sætningen ”Dette er kompensationen, hvis beskatningen først øges i 2042 eller senere”. Rækker kompensationsaftalen ud over 2042.

Svar: Der menes: Dette er den maksimale kompensation, der kan tænkes ved en skatteændring. Kompensationen vedrører alene koncessionsperioden og rækker således ikke ud over 2042. Den upræcise formulering i den tidligere besvarelse beklages.

Spørgsmål 73: Ministeren bedes i sin helhed kommentere vedlagte artikel fra Jyllands-Posten den 2. december 2003: ”Skattehul i Nordsø-aftale.”

Svar: I en pressemeddelelse af 2. december 2003 har Skatteministeriet kommenteret artiklen i Jyllands-Posten således:

”Intet skattehul i nordsø-lovgivningen

I Jyllandsposten fra den 2. december 2003 kan man læse en artikel om, at Skatteministeriet har undladt at lukke et hul i forbindelse med lovforslaget om skatteforholdene i forbindelse med Nordsø-aftalen.

Det er ikke tilfældet. Spørgsmålet beror på en juridisk vurdering.

Diskussionen har sin baggrund i, at der i en betænkning fra Skatteministeriet (Betænkning nr. 1408 fra oktober 2001) findes en anbefaling af, at der i en eventuel ny lovgivning om kulbrintebeskatning indføres et supplerende værn mod misbrug af interne afregningspriser, som ellers er reguleret i Ligningslovens §2.

Det nye forslag om kulbrintebeskatning – L62 fra i år – indeholder ikke et lignende forslag.

Forskellen beror på en ren juridisk vurdering, idet det supplerende værn allerede findes i henhold til domstolspraksis.

Ligningslovens §2 omhandler alene handel mellem parter, hvor der er kontrol via mere end 50 pct. af stemmerne eller kapitalen. I oliebranchen er det imidlertid kutyme, at investeringer og andre udgifter afholdes i fællesskab af uafhængige parter. To højesteretsdomme fastslår, at også i tilfælde, hvor der ikke er tale om koncernforbundne parter, men om parter med sammenfaldende interesser, er der hjemmel til at skride korrigerende ind overfor forkerte interne afregningspriser mellem sådanne parter.

Der er således alene tale om en juridisk vurdering af, om de eksisterende hjemler er tilstrækkelige eller ej. I forbindelse med L62 er det vurderet, at det er de.

Efterfølgende har der været stillet spørgsmål herved. Derfor har Skatteministeriet – for at mane enhver tvivl og mytedannelse til jorden – valgt en særlig bestemmelse om disse forhold.

Dette skal også ses i lyset af debatten om hullukning generelt. Skatteministeriet ønsker at undgå tvivl om, hvorvidt der er tale om et hul eller en usikker retstilstand.”

Jeg kan i det hele henholde mig til Skatteministeriets pressemeddelelse.

Spørgsmål 74: Ministeren bedes oplyse, om han er enig i, at der er et alvorligt skattehul i forbindelse med aftalekomplekset vedrørende Nordsøaftalen, som anført i artiklen.

Svar: Jeg er ikke enig i, at der er et alvorligt skattehul, idet der efter gældende regler og praksis er hjemmel til at gribe ind. Jeg kan i øvrigt henvise til svaret på spørgsmål 73.

Spørgsmål 75: Kan reaktionen fra ministeren, hvorefter der ifølge Jyllands-Posten nu vil blive hastefremsat et lovforslag, tolkes anderledes, end at ministeren er enig i, at der er en vis sandsynlighed for udnyttelse af skattelovgivningen i forbindelse med det beskrevne skattehul?

Svar: Efter den tvivl, der er kommet til udtryk i artiklen i Jyllands-Posten, kan det ikke udelukkes, at situationen ville blive søgt udnyttet fra visse sider. Jeg finder dog fortsat, at gældende regler og praksis er så klar på dette område, at forsøg på at udnytte skattelovgivningen ikke ville kunne lykkes, selv om jeg ikke havde besluttet at stille ændringsforslag til L 62 om spørgsmålet. Formålet med ændringsforslaget er først og fremmest at signalere, at der ikke skal herske tvivl om regeringens vilje til at gribe ind over for misbrug af skattelovgivningen.

Spørgsmål 76: Ministeren bedes oplyse, hvordan dette skattehul er blevet opdaget, og hvorfor der ikke var taget højde herfor i forbindelse med udformningen af L 62.

Svar: L 62 er et led i den lovgivning, der skal gennemføre aftalen med DUC, og ikke en gennemgribende modernisering af kulbrinteskattelovgivningen. Som det fremgår af ovenstående svar, har hverken Skatteministeriet eller jeg vurderet, at der var et problem, der skulle lovgives om. I forbindelse med udarbejdelsen af L 62 var vi i øvrigt betænkelige ved at lovgive specifikt for kulbrinteskattepligtige i dette spørgsmål, fordi vi ikke kunne udelukke, at der derved ville blive skabt tvivl om den gældende domspraksis, som ikke alene vedrører kulbrinteskattepligtige. Det skal derfor understreges, at sigtet med ændringsforslaget til L 62 ikke er at ændre denne praksis.

Spørgsmål 77: Ministeren bedes oplyse, om ministeren havde mulighed for på et tidligere tidspunkt at have elimineret enhver risiko for skattehuller og transfer pricing i forbindelse med Nordsøaftalen.

Svar: Jeg kan bekræfte, at ændringsforslaget til L 62 kunne være indarbejdet i L 62 som fremsat, hvis det var blevet vurderet nødvendigt. De bagvedliggende vurderinger i forbindelse med udarbejdelsen af L 62 fremgår af svarene på spørgsmål 73-76.

Spørgsmål 78: Kan ministeren bekræfte, at Kulbrinteskatteudvalget i sin rapport fra 1. oktober 2001 netop påpegede transfer-pricing/indkomstflytning?

Svar: Dette kan jeg bekræfte. I svarene på spørgsmål 73-76 har jeg redegjort for, hvorfor jeg ikke fulgte Kulbrinteskatteudvalgets anbefaling i L 62 som fremsat.

Spørgsmål 79: Finder ministeren, at det er udtryk for ”rettidig omhu”, at der først tages reel stilling til i forvejen kendte skattehuller/-unddragelsesmuligheder, når der sker henvendelse fra en avis herom?

Svar: Nej, det finder jeg ikke, men det var heller ikke situationen. Som det fremgår af mine svar på spørgsmål 73-76, blev der på et meget tidligere tidspunkt end i forbindelse med omtalen i Jyllands-Posten taget reel stilling til, at der i det foreliggende tilfælde ikke var skattehuller/-unddragelsesmuligheder.

Spørgsmål 80: Hvornår havde ministeren tænkt sig at orientere Skatteudvalget om beslutningen om at fremsætte det i Jyllands-Posten nævnte lovforslag?

Svar: Efter sædvanlig procedure, så ændringsforslaget stilles inden for betænkningen.

Spørgsmål 81: Finder ministeren, at det er en fair behandling af Skatteudvalget, at udvalget først skal høre om sagen gennem Jyllands-Posten?

Svar: Jeg henviser til mine svar på spørgsmål 73-81.

Spørgsmål 82: Vil ministeren sikre, at der gives en hurtig og grundig besvarelse af Keld Albrechtsens åbne brev til skatteministeren og økonomiministeren af 2. december 2003.

Svar: Der henvises til vedlagte kopi af brev, som jeg har sendt til Keld Albrechtsen i dag.

Spørgsmål 83: Under henvisning til økonomi- og erhvervsministerens svar på spørgsmål 61 på B 7 - bilag 40, jf. L 62 - bilag 58, ønskes oplyst, om der ikke er sket ændringer i beskatningsforholdene i f.eks. Norge for de selskaber, som udvinder kulbrinter og i bekræftende fald, om disse ændringer har givet anledning til at udstede tilsvarende ”garantier”, som der er indeholdt i kompensationsaftalen.

Svar: Jeg kan bekræfte, at såvel Norge som Holland og Storbritannien har ændret beskatning af kulbrintevirksomhed i de seneste to årtier. Blandt andet har Norge i både 1986 og i 1992 ændret

kulbrintebeskatningen. Desuden har Storbritannien i 2002 indført en ny skat af kulbrintevirksomhed i tillæg til selskabsskatten.

Jeg er ikke bekendt med, at der skulle være nogen af de nævnte landene, som har indført en kompensationsordning svarende til den foreslåede.

Spørgsmål 84: Hvad menes der med formuleringen "når tiden er inde til det" i besvarelsen af spørgsmål 57, jf. L 62 - bilag 56, i relation til en ændring af den eksisterende kulbrintebeskatning? Hvilke usikkerheder ser regeringen i de foreslåede ændringer af kulbrinteskatteloven, som gør det nødvendigt at lade dem virke i nogen tid, inden man vil foretage en generel "opdatering af kulbrinteskatteloven", som man anfører i besvarelsen. Strider det ikke imod stats-ministerens pålæg til skatteministeren om at lukke skatte-huller uden nogen tøven, som han har understreget flere gange i den seneste tid, eller er skatteministeren uenig med økonomi- og erhvervsministeren i, at man kan "skatteplanlægge" sig ud af enhver betaling af kulbrinteskatten "og næsten bør have sine skolepenge tilbage", hvis man betaler kulbrinteskat?

Svar: Formuleringen "når tiden er inde til" i svaret på spørgsmål 57 refererer bl.a. til det tidspunkt, hvor det er muligt at "danne sig et billede af, i hvilket omfang bevillingshavere med nuværende koncessioner, der som udgangspunkt er omfattet af kapitel 3, vil vælge at anvende de nye regler i kapitel 3 A." Dette fremgår af svaret på spørgsmål 57.

Vi ser ingen usikkerheder i de foreslåede ændringer af kulbrinteskatteloven, men på vanlig vis vil vi følge konsekvenserne af ny lovgivning for at se, om den virker efter hensigten.

Det alt for store kulbrinteskattefradrag er ikke et hul, men en velkendt uhensigtsmæssighed, der kun kan repareres ved en kraftig beskæring af fradraget. Dette er netop, hvad vi gør fremadrettet i L 62 for indkomster fra eneretsbevillingen og indkomster fra koncessioner, der har virkning fra 1. januar 2004 eller senere.

Spørgsmål 85: Er der i tabel 1 i svaret på spørgsmål 47, jf. L 62 – bilag 54, taget højde for begge overgangsordninger – altså det fremførte uudnyttede kulbrintefradrag og 10 pct.s-fradraget, hvilket ikke fremgår klart af besvarelsen. I benægtende fald ønskes en ny tabel 1, hvori indgår indregning af begge overgangsordninger.

Svar: Der er i tabel 1 i svaret på spørgsmål 47, jf. L 62 – bilag 54, som gengives nedenfor, taget højde for begge overgangsordninger. Dvs. både overgangsordningen vedrørende uudnyttede feltunderskud, og vedrørende kulbrintefradrag af investeringer foretaget før 1. januar 2004.

Overgangsordningen for uudnyttede feltunderskud er udformet således, at der for hvert af indkomstårene 2004 og 2005 kan fradrages 2,5 pct. af de uudnyttede feltunderskud pr. 31. december 2003, og for hvert af indkomstårene 2006-2016 kan der fradrages 6 pct. af uudnyttede feltunderskud pr. 31. december 2003.

Som overgangsordning for kulbrintefradrag af investeringer gennemført før 1. januar 2004 er der i tabel 1 anvendt et fradrag på i alt 30 pct. for investeringer fra før 1. januar 2004. I aftalen gives der derimod et fradrag på 10 pct. pr. år i resten af 10-årsperioden.

Tabel 1 – Aftalen men anden overgangsregel for kulbrinteafdrag

Mia. kr. nutidsværdi	Aftalen, men anden overgangsregel for kulbrinteafdrag ^{*)} , 2004-12	
	I alt	Årlig gns.
Overskud i alt	139	15,4
Statens indtægter	85	9,4
Heraf		
- Overskudsdeling/statsdeltagelse	26	2,9
- Selskabsskat	32	3,5
- Royalty	0	0,0
- Rørledningsafgift	7	0,8
- Kulbrinteskat	21	2,3
Fordeling Staten : DUC (Pct.)	61 : 39	

Anm.: Der kan forekomme afvigelser fra totaler som følge af afrunding.

*) Overgangsordning for kulbrinteafdrag på i alt maksimalt 30 pct. for investeringer før 1. januar 2004 og ellers med de samme elementer som i aftalen mht. overgangsregel vedr. uudnyttede feltunderskud, skattesatser, overskudsandel/statsdeltagelse mv.

Spørgsmål 86: Den sidste del af spørgsmål 40 om regeringens skattestop bedes besvaret, jf. L 62 – bilag 53. Endvidere ønskes oplyst, om ministeren finder det forsvarligt at holde et sådant åbenbart skattehul åbent i lyset af sine egne besvarelser, og hvordan denne holdning harmonerer med statsministerens forsikringer om, at alle skattehuller skal lukkes uden nogen tøven.

Svar: Skattestoppet er ikke til hinder for at lukke reelle skattehuller. Kulbrinteafdraget på 250 pct. er ikke et skattehul, men derimod et velkendt uhensigtsmæssigt stort afdrag, som har eksisteret i mange år. Denne uhensigtsmæssighed fjernes som omtalt ikke ved at forsøge at begrænse kredsen af investeringer, der kan berettige hertil, men ved en drastisk reduktion, som foreslået.

Spørgsmål 87: Under henvisning til svaret på spørgsmål 41, jf. L 62 – bilag 53, ønskes der indhentet en udtalelse fra Energistyrelsen, der hidtil har benægtet, at der er foretaget skattebegrundede investeringer, og om også de nu er nået til den erkendelse, at det er umuligt at forhindre skattemotiverede investeringer. I bekræftende fald ønskes regeringens forslag til en lukning af et åbenbart og erkendt skattehul, og om dette skattehul vil blive lukket uden tøven.

Svar: Energistyrelsen skal sørge for, at efterforskning og indvinding af olie og gas sker i overensstemmelse med undergrundslovens bestemmelser. Ved godkendelse af projekter i medfør af undergrundslovens bestemmelser skal det påses, at aktiviteterne finder sted på en forsvarlig og hensigtsmæssig måde, og således at spild af råstoffer undgås (undergrundslovens § 10).

Loven giver således mulighed for at regulere projekter af hensyn til en forsvarlig og hensigtsmæssig produktion af olie og gas. Projekter, som er ressourcemæssigt velbegrundede, kan således godkendes og gennemføres i takt med de godkendelser, der kan meddeles efter lovens bestemmelser.

Der henvises desuden til skatteministerens besvarelse af spørgsmål 68 (L 62 – bilag 93).

Spørgsmål 88: Ministeren bekræfter i sin besvarelse af spørgsmål 42, jf. L 62 – bilag 53, at såvel DUC som staten tjener på den indgåede aftale – en såkaldt ”win/win” situation – i forhold til en situation uden en aftale. Hvordan kan ministeren på den baggrund beskrive aftalen for DUC, som at man påtager sig ”så byrdefulde vilkår”, at det begrundes en kompensationsaftale, når nettoresultatet for DUC er en betydelig milliardgevinst? Hvori består det specielt byrdefulde ved at indtjene denne milliardgevinst?

Svar: Regeringen finder, at en aftale hvor det effektive marginale bidrag til staten ved udnyttelse af eventuelle forekomster i undergrunden på 73 pct., er et godt resultat. Ikke mindst i lyset af, at den effektive marginale sats – da kulbrinteskatten ikke giver provenu – i øjeblikket kun er knap 40 pct. Hvis det lykkes at udvinde for ekstra 10 mia. kr. efter de gældende regler, får DUC de ca. 6 mia. kr. og staten små 4 mia. kr. Efter aftalens vilkår bliver DUCs andel knap 3 mia. kr. og statens andel over 7 mia. kr. Det er bedre for staten og ringere for DUC end gældende regler. Og det sker med virkning før udløbet af den eksisterende koncession. Nu er der beklageligvis ingen sikkerhed for, at der gøres nye fund. Denne risiko bæres af DUC. Så der er ikke tvivl om, at DUC har påtaget sig mere byrdefulde vilkår. På den baggrund har regeringen forståelse for bevillingshaverens krav om en kompensationsaftale.

Spørgsmål 89: Med baggrund i besvarelsen af spørgsmål 43, jf. L 62 – bilag 53, ønskes bekræftet, at loftet for kompensation til DUC overstiger statens samlede gevinst ved aftalen med ca. 9 mia. kr. – jf. svaret på spørgsmål 10, jf. L 62 – bilag 50, hvor det samlede kompensationsbeløb opgøres til ca. 40 mia. kr., og at regeringen selv opgør statens samlede gevinst til 31 mia. kr., jf. lovforslagets side 19. I lyset heraf, hvordan kan man da indgå en kompensationsaftale, hvor den maksimale kompensation langt overstiger statens gevinst ved aftalen? Er kompensationsaftalen ikke udtryk for et bevidst og åbenbart forsøg på at omgå EU's statsstøtteregele og Grundlovens regler om Folketingets ret til at udskrive skatter på en og samme tid?

Svar: Det samlede kompensationsbeløb i svaret på spørgsmål 10, jf. L 62 – bilag 50, er ved en fejl blevet angivet til 40 mia. kr. i *nutidsværdi*, men skulle have været 40 mia. kr. i *løbende priser*, hvilket svarer i nutidsværdi til ca. 22 mia. kr. Denne fejl beklages. Der henvises i den forbindelse til korrigeret svar på spørgsmål 10, jf. L 62 – bilag 50, samt svaret på spørgsmål 84 vedrørende B 7, jf. L 62 – bilag 67.

Det kan derfor ikke bekræftes, at det maksimale loft for kompensationsbeløbet overstiger statens gevinst ved aftalen.

Der gøres desuden opmærksom på, at kompensationsaftalen ikke er i strid med EU's statsstøtteregele, og at det udtrykkelig fremgår af kompensationsaftalens afsnit VI, at Folketingets almindelige beskatningsret ikke berøres af kompensationsbestemmelserne. Der henvises i øvrigt til Justitsministeriets notits af 7. november 2003, L 62 – bilag 19.

Spørgsmål 90: Kan ministeren bekræfte, at svaret på spørgsmål 44, jf. L 62 – bilag 53, skal forstås på den måde, at DUC vil kunne rejse krav om kompensation, såfremt en miljøbegrunnet foranstaltning, der kun vedrører kulbrinteproducenter, også indeholder et fiskalt element.

Svar: En konkret foranstaltning rettet mod kulbrinteproducenter på dansk område, som er led i en mere generel og ikke-diskriminerende regulering med et adfærdsregulerende ikke-fiskalt sigte, udløser ikke ret til kompensation. Derimod vil afgiftsindgreb, som alene er rettet mod kulbrinteproducenter på dansk område, udløse kompensation.

Det må bero på en konkret vurdering, om statens indtægtsmulighed har spillet en sådan rolle for indgrebet, at bevillingshaverne kan forlange kompensation.

Hvis aftaleparterne ikke er enige om, hvorvidt der i en konkret situation er adgang til kompensation, afgøres spørgsmålet ved voldgift.

Hvis man ønsker at undgå enhver tvivl om, hvorvidt der kan blive tale om kompensation, kan man i stedet - f.eks. som led i en generel politik til beskyttelse af miljøet - gennemføre et indgreb i form af forbud eller påbud. I den situation vil der ikke være adgang til kompensation.

Spørgsmål 91: Der ønskes en præcis og grundig uddybning til forståelse af sidste sætning i besvarelsen af spørgsmål 10, jf. L 62 – bilag 50. Indebærer besvarelsen, at kompensationsbeløbet kun kan udgøre det beløb, som staten hidtil har opnået efter den aftalte opgørelsesmetode, indtil de ændringer vedtages, som udløser kompensationsbeløbet? Hvor stort vil kompensationsbeløbet eksempelvis højst kunne blive (under de samme forudsætninger som i svaret på spørgsmål 10), såfremt der f.eks. vedtages en forhøjelse af kulbrinteskatteprocenten i 2004, 2007, 2012 og 2020? Er det en fejlfortolkning af kompensationsaftalen, at loftet over kompensationsbeløbet til enhver tid vil udgøre det samlede loftsbetrag for hele perioden (de i spørgsmål 10 nævnte 40 mia. kr.), uanset hvornår de ændringer vedtages, som udløser kompensation. Vil ministeren anmode Kammeradvokaten om at bistå med denne helt centrale besvarelse til forståelse af kompensationsaftalens reelle indhold set i lyset af, at kammeradvokaten har været juridisk rådgiver for økonomi- og erhvervsministeren ved indgåelse af kompensationsaftalen?

Svar: Ifølge kompensationsaftalen opgøres statens nettofordel som summen af overskudsdeling/nettoafkast af statsdeltagelse og værdien af gasovervæltningseklausulen på DONG med fradrag af royalty. Den samlede kompensation til DUC kan maksimalt udgøre summen af statens nettofordel fra 2004 og frem til 2042. Kompensation gives hvert år frem til 2042 for så vidt, at den kan rummes i statens akkumulerede nettofordel opgjort fra 2004 og frem til og med det aktuelle år nedsat med ydet kompensation. Kompensationen gives således både i statens nettofordel indtil ændringen vedtages og i statens nettofordel indtil udløb af koncessionsperioden.

Det maksimale kompensationsbeløb er i alle tilfælde det samme, uanset hvornår et kompensationskrav udløses – med beregningsforudsætninger som i svaret på spørgsmål 10 er loftet knap 22 mia. kr. i nutidsværdi eller ca. 40 mia. kr. i løbende priser jf. besvarelsen af spørgsmål 89 ovenfor. Loftet udgøres af de faktiske og ikke af de beregnede beløb.

Spørgsmål 92: Vil et evt. kompensationsbeløb være skattepligtigt hos DUC og i bekræftende fald efter hvilke regler?

Svar: I kompensationsaftalen er der ikke taget stilling til, hvorledes en eventuel kompensation skal ske, men et udgangspunkt kunne være kontant afregning. En sådan kontant betaling vil være selskabsskattepligtig. Sigtet med kompensationsaftalen er, at DUC skal stilles som om, en given skattestigning ikke er sket. Dette indebærer, at DUC skal kompenseres under hensyntagen til skattepligten. En ekstra beskatning på 1 kr. kompenseres således ved udbetaling af ca. 1,43 kr., som efter 30 pct. selskabsskat udgør 1 kr. (afrundede beløb). Også staten vil i den situation være stillet som om, at skattestigningen ikke var gennemført, idet kompensationen modsvares af skattestigningen og den øgede selskabsskat som følge af den udbetalte kompensation.

Spørgsmål 93: Der ønskes foretaget konkrete regneeksempler, som viser konsekvenserne af kompensationsaftalen i forskellige scenarier under de samme forudsætninger, som anvendt ved besvarelse af spørgsmål 10. Hvor meget skal kulbrintebeskatningsprocenten ansættes til for at forhøjelsen alene kan dække kompensationsbeløbet, såfremt forhøjelsen foretages med virkning fra og med henholdsvis 2006, 2012, 2018, 2024, 2030 og 2036?

Svar: Vedrørende konkrete beregningseksempler henvises der til svaret på spørgsmål 91. I tabel 2 er vist, hvor meget kulbrinteskattesatsen skal forhøjes for netop at modsvare kompensationsbeløbet.

Tabel 2. Eksempel på kulbrinteskatteprocenter, hvor merprovenu netop modsvarer kompensationsbeløbet.

År	Kulbrinteskattesats, pct.
2005	80
2006	82
2012	104
2018	159
2020	192
2024	301
2030	733
2036	2.059
2040	6.559

I beregningen er lagt til grund, at kompensationen udbetales kontant, og kompensationsmaksimum reduceres hermed, jf. besvarelsen af spørgsmål 92 ovenfor.

Kulbrinteskattesatsen skal forhøjes mere og mere, jo senere forhøjelsen foretages, hvis merprovenuet skal modsvare kompensationsbeløbet. Det skyldes -- ud over at den resterende del af koncessionsperioden bliver kortere -- også den kraftigt faldende produktion og indtjening især efter 2012 jf. svaret på spørgsmål 67 (B 7 -- bilag 31). Hvis man måtte ønske at øge beskatningen, er instrumenterne ikke nødvendigvis begrænset til ændring af kulbrinteskattesatsen jf. svaret på spørgsmål 98 nedenfor.

Spørgsmål 94: Idet det stillede spørgsmål under spørgsmål 12 ikke på nogen måde er konkret besvaret i svaret på spørgsmål 2 og 3, som der alene er henvist til i besvarelsen, jf. L 62 -- bilag 50, udbedes en konkret og specifik besvarelse af de enkelte spørgsmål 12 a -- d, da besvarelsen af disse spørgsmål er centrale for forståelsen af kompensationsaftalens konsekvenser og den fremtidige fortolkning heraf.

Svar: I det følgende er underspørgsmålene i spørgsmål 12, jf. L 62 -- bilag 31 besvaret enkeltvis.

Spørgsmål 12 a) var formuleret således: "Såfremt en selskabsskattenedsættelse for halvdelen vedkommende bliver finansieret gennem øvrige byrder på erhvervslivet, vil det da åbne mulighed for, at der vil kunne vedtages en forhøjelse af kulbrinteskatten, der ligeledes inddrager halvdelen af den fordel, som selskabsskattenedsættelsen medfører for bevillingshaverne uden ret til kompensation?"

Ad 12 a) Nej, hvis der i den situation sker forhøjelse af kulbrinteskatten, vil der kunne rejses krav om kompensation, jf. Kompensationsaftalens § 3, stk. 2. Det skyldes, at lavere selskabsskat udløser en højere kulbrinteskate, hvorfor bevillingshaverne i eksemplet næppe vil få nogen større fordel end gennemsnittet af erhvervslivet, og der kan i så fald ikke ske forhøjelse af kulbrinteskatten uden kompensation.

Spørgsmål 12 b) var formuleret således: "Såfremt en selskabsskattenedsættelse finansieres fuldt ud gennem øvrige byrder på erhvervslivet, men som ikke fordeler sig "gennemsnitligt" f.eks. ved en større belastning af de finansielle virksomheder end af det øvrige erhvervsliv, vil man da kunne inddrage hele gevinsten ved selskabsskattenedsættelsen gennem en forhøjelse af kulbrinteskatten uden ret til kompensation?"

Ad 12 b) Ja, sammenligningsgrundlaget i § 3, stk. 2, er gennemsnittet af alle danske erhvervsvirksomheder. I en fuldt finansieret omlægning vil et sådant gennemsnit definatorisk ingen lempelse opnå.

Spørgsmål 12 c) var formuleret således: "Såfremt man på kortere sigt fuldt ud finansierer en selskabsskattenedsættelse gennem ændringer af afskrivningsreglerne, (som det sidst skete i 2000), vil man da kunne inddrage hele gevinsten gennem en forhøjelse af kulbrinteskatten, eller vil kun rentevirkningen kunne indregnes?"

Ad 12 c) Afskrivningsreglerne er generelle regler, der også berører partnerne i DUC, og stramninger heraf vil derfor også belaste DUC. For så vidt det alligevel måtte være relevant, er udgangspunktet den reelle virkning, dvs. rentevirkningen.

Spørgsmål 12 d) var formuleret således: "Såfremt man ikke i første omgang finansierer en selskabsskattenedsættelse gennem nye byrder på erhvervslivet, men f.eks. et år senere bliver nødt til at pålægge erhvervslivet yderligere byrder for at sikre den samfundsmæssige finansiering, vil man da på det tidspunkt kunne øge kulbrintebeskatningen uden kompensation?"

Ad 12 d) Ifølge aftalens § 3, stk. 2, skal de generelle skattelempelser og forhøjelsen af kulbrinteskatten være led i en samlet lovgivningspakke. Det må bero på en konkret vurdering af den konkrete situation, om den vil være omfattet af § 3, stk. 2, herunder i hvilket omfang de yderligere byrder på erhvervslivet belaster DUC.

Spørgsmål 95: Spørgsmål 15, jf. L 62 – bilag 50 bedes besvaret, eller ministeren bedes citere den del af Justitsministeriets notits, som giver det klare svar på det stillede spørgsmål.

Svar: Spørgsmålet har været forelagt Justitsministeriet, som har oplyst følgende:

"1. Folketingets Skatteudvalg bad ved spørgsmål nr. 15 om en "redegørelse for grundlovsproblemet med kompensationsaftalen".

Herudover spurgte Skatteudvalget, om det kunne bekræftes, "at den eneste begrundelse for, at regeringen og dens jurister ikke anser aftalen for grundlovsstridig skyldes fortolkningsaftalens § 4, og at aftalen uden § 4 ville være grundlovsstridig".

2. I Justitsministeriets notits af 7. november 2003 om forholdet mellem grundloven og en kompensationsbestemmelse i aftalen af 29. september 2003 mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962 (L 62- bilag 20) vurderes spørgsmålet om, hvorvidt kompensationsbestemmelsen kan gennemføres inden for rammerne af grundloven.

I notitsen peges i den forbindelse på, at der har været rejst spørgsmål om, hvorvidt staten ved en sådan kompensationsbestemmelse kan begrænse adgangen for fremtidige regeringer og Folketing til at vedtage regler om øget beskatning af DUC-selskaberne.

Justitsministeriets vurdering af det rejste spørgsmål fremgår af notitsen pkt. 4, hvori følgende anføres:

"Som anført [...] er det statsretlige udgangspunkt, at regeringen og Folketinget ikke kan lægge bindinger på, hvad fremtidige lovgivere kan træffe bestemmelse om.

Det fremgår i den forbindelse udtrykkeligt af den omhandlede aftale, at statens almindelige beskatningsret ikke berøres af den nævnte kompensationsbestemmelse.

Hvis regeringen opnår den fornødne tilslutning fra Folketinget til at indgå aftalen, vil der således fortsat f.eks. ikke være noget til hinder for, at senere lovgivningsmagter gennemfører almindelige skærper i skattelovgivningen, som (også) har virkning for bevillingshaverne. Noget sådant vil efter aftalen ikke udløse kompensation.

Kompensationsbestemmelsen vil – som et element i en gensidigt bebyrdende aftale mellem staten og bevillingshaverne – have den virkning, at staten skal kompensere DUC-selskaberne, hvis lovgivningsmagten på et senere tidspunkt måtte benytte sin kompetence til at gennemføre lovgivning, der specifikt rammer producenter af kulbrinter i den danske del af Nordsøen.

Med denne bestemmelse sikrer staten således – som led i den nævnte gensidigt bebyrdende aftale – en rettighed for bevillingshaverne, som nyder beskyttelse efter grundlovens § 73, og som derfor inden for rammerne af grundlovsbestemmelsen skal respekteres af senere regeringer og Folketing. Der kan i den forbindelse henvises til, at det som nævnt ovenfor i pkt. 3 er almindeligt antaget, at staten kan etablere rettigheder, der er beskyttet af grundlovens § 73, således at sådanne rettigheder inden for rammerne af denne bestemmelse vil skulle respekteres af fremtidige regeringer og Folketing.

I tilknytning til det anførte kunne rejses det spørgsmål, om regeringen og Folketinget i alle tilfælde bør kunne etablere rettigheder for borgere og virksomheder, der reelt – det vil sige i kraft af grundlovens § 73 – vil indebære begrænsninger i kommende regeringers og Folketings lovgivningskompetence. Det kan således gøres gældende, at der gælder visse grænser for, i hvilken udstrækning regering og Folketing ved etablering af rettigheder reelt bør kunne begrænse senere lovgivningsmagters kompetence på bl.a. skatteområdet.

Selv om det måtte antages, at der gælder principper af den nævnte karakter, giver dette efter Justitsministeriets opfattelse ikke anledning til overvejelser i forhold til den omhandlede kompensationsbestemmelse. Det bemærkes herved, at der med kompensationsbestemmelsen, som indgår i aftalen med staten, alene skabes en rettighed for DUC-selskaberne til i givet fald i visse nærmere opregnede tilfælde at kunne kræve kompensation inden for rammerne af den nettofordel, som staten opnår ved aftalen.

Sammenfattende er det Justitsministeriets opfattelse, at aftalens kompensationsbestemmelse ikke rejser spørgsmål i forhold til grundloven.”

3. Med hensyn til det af Skatteudvalget rejste spørgsmål om betydningen af § 4 i kompensationsaftalen bemærkes følgende:

Justitsministeriet har i den omhandlede notits af 7. november 2003 forholdt sig til spørgsmålet om forholdet mellem grundloven og den kompensationsbestemmelse, der indgår i aftalen mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne.

Som det fremgår af det under pkt. 2 citerede, finder Justitsministeriet ud fra en flerhed af hensyn ikke, at den pågældende kompensationsbestemmelse rejser spørgsmål i forhold til grundloven.

Justitsministeriet har ikke herved taget stilling til, om det ville rejse spørgsmål i forhold til grundloven, såfremt kompensationsbestemmelsen og i den forbindelse bl.a. tillægsaftalens § 4 havde været udformet med et andet indhold.

Da spørgsmålet ikke er aktuelt, finder Justitsministeriet ikke anledning til at udtale sig nærmere herom.”

Spørgsmål 96: Skal svaret på spørgsmål 1 e), jf. L 62 – bilag 50, forstås på den måde, at hele forklaringen på forskellen på 2,4 mia. kr. kan henføres til ændrede forudsætninger i pris og dollarkurs. Altså at en pris, der er 11,85 pct. højere og en kurs, der er 5,3 pct. lavere end forudsat, alene udløser en mergevinst til staten på de angivne 2,4 mia. kr. i 2004. I bekræftende fald ønskes oplyst om der i sammenligningsscenariet er forudsat den samme pris og den samme kurs, således at den forudsatte gevinst på 3,5 mia. kr. er en reel mergevinst på 3,5 mia. kr. er en reel mergevinst i forhold til et uændret forløb. Hvor meget er der forudsat i kulbrinteskatteindtægt i et uændret forløb?

Svar: Forklaringen på, at finansårsvirkningen af aftalen i 2004 er anslået til ca. 3,5 mia. kr., mens beregningen for indkomståret 2004 i lovforslaget viser 1,1 mia. kr. skyldes flere forhold.

For det første er der forskel i oliepris og dollarkurs. I beregningen i lovforslaget er der forudsat en oliepris på 22,35 dollar pr. tønde og en dollarkurs på 6,95 kr. pr. dollar, mens der i skønnet over finansårsvirkningen er anvendt en oliepris på 25 dollar pr. tønde og en dollarkurs på 6,6 kr. pr. dollar.

For det andet er der forskel på, om beløbet er opgjort som udtryk for de skatter og afgifter mv., der vedrører det enkelte år – dvs. indkomstårsbasis, eller om beløbet er opgjort med den periodisering, som anvendes i finansloven. Om opgørelsen på finanslovsbasis kan fx nævnes, at royaltyen for 2003 forfalder og betales medio 2004. Kulbrinteskatten forfalder og betales i to rater, således at kulbrinteskatten for indkomståret 2003 betales med halvdelen i 2003 og halvdelen i 2004. I tabel 3 er vist en opgørelse på både indkomstårsbasis og finansårsbasis.

Tabel 3. Statens provenu af aftalen for indkomståret og finansåret 2004

Mia. kr.	Indkomstår ^{*)}			Finansår ^{**)}		
	Aftalen	Gældende regler	Merprovener	Aftalen	Gældende regler	Merprovener
Rørledningsafgift	0,9	0,9	0,0	1,0	1,0	0,0
Royalty	0,0	2,0	-2,0	2,1	2,1	0,0
Selskabsskat	4,3	4,4	-0,1	4,9	5,1	-0,2
Kulbrinteskate	1,0	1,4	-0,4	1,3	1,4	-0,1
Overskudsandel	3,6	-	3,6	3,8	-	3,8
I alt	9,8	8,7	1,1	13,1	9,6	3,5

Anm.: - = provenutab.

*) Som i lovforslaget med en oliepris på 22,35 dollar pr. tønde og en dollarkurs på 6,95 kroner pr. dollar.

**) Med en oliepris på 25 dollar pr. tønde og en dollarkurs på 6,6 kroner pr. dollar.

Som det fremgår af tabellen er finansårsvirkningen af aftalen målt som ændringen i finansårsvirkningen efter gældende regler.

Spørgsmål 97: Spørgsmål 11 bedes besvaret konkret, hvilket ikke er sket i svarene på spørgsmål 2 og 3, jf. L 62 – bilag 50, som der henvises til som den eneste besvarelse, idet besvarelsen er helt central til forståelse af kompensationsaftalens konsekvenser.

Svar: Det kan bekræftes, at en ændring af kulbrinteskatten for DUC, må forventes at medføre et krav om kompensation, uanset begrundelsen herfor, medmindre ændringen falder inden for mulighederne i § 3, stk. 2, i forbindelse med en lempelse af selskabsskatten.

Spørgsmål 98: Under henvisning til svaret på spørgsmål 50, jf. L 62 – bilag 52, ønskes oplyst, om ministeren vil benægte, at det er helt tilsigtet, at kompensationsaftalens reelle virkning bliver et forhindre Folketinget i at forhøje de specifikke skatter på DUC, og at såfremt Folketingets flertal alligevel gennemfører skatteforhøjelser, vil det kunne udløse kompensation krone for krone med op til 40 mia. kr. ifølge svaret på spørgsmål 10. Er ministeren på denne baggrund enig i, at stort set alle realistiske skatteforhøjelser, der specifikt rammer kulbrinteudvindingen, vil ende i et stort nul for staten, når der er betalt kompensation til DUC? I benægtende fald ønskes opstillet et konkret regneeksempel med baggrund i de almindelige forudsætninger i L 62 på, hvordan en specifik skatteforhøjelse på kulbrinteudvinding kan yde et positivt merbidrag til staten efter kompensation til DUC. Vil ministeren på denne baggrund fastholde, at aftalen ikke lægger bindinger på Folketinget og på, ”hvad fremtidige lovgivere kan træffe bestemmelse om”?

Svar: Med kompensationsaftalen sikres DUC kompensation for øget skattebelastning i deres egenskab af kulbrinteproducenter. Kompensationen ydes op til et veldefineret maksimum.

Især hvis beslutninger om skærpet beskatning træffes inden for en kortere årrække, kan statens provenu forøges. I vedlagte tabel er vist virkningerne under de almindelige forudsætninger, såfremt det med virkning fra 2006 blev vedtaget at ophæve fradragsretten for selskabsskat i kulbrinteskatten, at ophæve kulbrinteafdraget på 30 pct. og at ændre kulbrinteskattesatsen til 50 pct., jf. tabel 4 nedenfor.

Hvad angår spørgsmål om forholdet til grundloven, kan jeg henholde mig til Justitsministeriets vurdering heraf i notits af 7. november 2003, jf. L 62 – bilag 19.

Tabel 4. Eksempel på kompensation ved ændring af kulbrintebeskatningen med virkning fra 2006

Mia. kr. i nutidsværdi	Statens årlige nettofordel ved aftalen	Statens nettofordel akkumuleret	Kompensation til DUC	Statens akkumulerede nettofordel efter kompensation (ultimo)	Merprovenu i forhold til aftalen ved ophævelse af fradragsretten for selskabsskat i kulbrinteskatten, afskaffelse af kulbrintefradrag på 30 pct. samt kulbrinteskattesats på 50 pct.
2004	1,5	1,5	0,0	1,5	0,0
2005	1,7	3,2	0,0	3,2	0,0
2006	1,5	4,8	0,3	4,4	0,2
2007	1,5	6,2	3,2	2,7	2,3
2008	1,5	7,7	3,1	1,1	2,2
2009	1,3	9,0	2,4	0,0	1,9
2010	1,2	10,2	1,2	0,0	1,7
2011	1,0	11,2	1,0	0,0	1,4
2012	0,8	12,0	0,8	0,0	1,3
2013	1,3	13,3	1,3	0,0	1,3
2014	1,0	14,3	1,0	0,0	1,1
2015	0,9	15,2	0,9	0,0	1,0
2016	0,9	16,1	0,9	0,0	0,9
2017	0,8	16,9	0,8	0,0	0,8
2018	0,8	17,7	0,8	0,0	0,7
2019	0,6	18,3	0,6	0,0	0,5
2020	0,6	18,9	0,6	0,0	0,5
2021	0,5	19,3	0,5	0,0	0,4
2022	0,4	19,7	0,4	0,0	0,3
2023	0,3	20,1	0,3	0,0	0,3
2024	0,3	20,3	0,3	0,0	0,3
2025	0,2	20,6	0,2	0,0	0,3
2026	0,2	20,8	0,2	0,0	0,2
2027	0,2	21,0	0,2	0,0	0,2
2028	0,1	21,1	0,1	0,0	0,1
2029	0,1	21,2	0,1	0,0	0,1
2030	0,1	21,2	0,1	0,0	0,1
2031	0,1	21,3	0,1	0,0	0,1
2032	0,1	21,4	0,1	0,0	0,1
2033	0,1	21,4	0,1	0,0	0,1
2034	0,0	21,5	0,0	0,0	0,1
2035	0,0	21,5	0,0	0,0	0,1
2036	0,0	21,5	0,0	0,0	0,0
2037	0,0	21,6	0,0	0,0	0,0
2038	0,0	21,6	0,0	0,0	0,0
2039	0,0	21,6	0,0	0,0	0,0
2040	0,0	21,6	0,0	0,0	0,0
2041	0,0	21,6	0,0	0,0	0,0
2042	0,0	21,7	0,0	0,0	0,0
I alt	21,7	-	21,7¹⁾		20,5

Anm.: - = provenutab. Der kan forekomme afvigelser fra totaler pga. afrundinger.

*) Kompensationsbeløbet efter skat er 15,2 mia. kr. i nutidsværdi. Dvs. netto efter kompensation opnår staten et merprovenu på ca. 5,3 mia. kr. (20,5 – 15,2) i nutidsværdi for perioden 2004-2042.

Spørgsmål 99: "Vil ministeren redegøre for, hvordan der frem til 2003 er ført kontrol med overholdelse af lovgivningen om transfer pricing, herunder hvordan der er ført kontrol med de priser, olien er solgt til, og kontrol med arten og størrelsen af de udgifter, der kan trækkes fra i kulbrintebeskatningen?"

Svar: Der er løbende foretaget en ligningsmæssig vurdering af selvangivelserne fra de selskaber, der er skattepligtige efter kulbrinteskatteloven. Ud fra en vurdering af væsentlighed og risiko er der gennemført yderligere undersøgelser. Kontrol af interne afregningspriser (transfer pricing) indgår som et element i det løbende kontrolarbejde.

Kontrollen omfatter også vurdering af de omkostninger, der afholdes i forbindelse med den kulbrinteskattepligtige aktivitet, herunder periodisering og den korrekte klassificering af omkostningerne. Der er fokus på investeringer, der berettiger til kulbrintefradrag.

Spørgsmål 100: "Vil ministeren desuden oplyse, om der i de udgifter, der er trukket fra direkte i DUC's regnskab eller indirekte, f.eks. via Mærsk Olie og Gas A/S, indgår ydelser, der er købt af Shell eller andre partnere i DUC, eller af partnernes datterselskaber?"

Svar: Spørgsmålet angår konkrete forretningsmæssige forhold mellem parterne i DUC og er derfor omfattet af tavshedspligten i skattestyrelseslovens § 37.

Jeg må derfor afstå fra at besvare spørgsmålet.

Spørgsmål 101: Vil ministeren oplyse, hvilke datterselskaber af parterne i DUC, herunder Mærsk Olie og Gas A/S, der leverer ydelser til DUC og oplyse, hvorledes overskud i disse selskaber indgår i beregningen af fordelingen af overskuddet mellem staten og koncessionshaverne?

Svar: Der henvises til besvarelsen på spørgsmål 83 vedrørende B 7, jf. L 62 – bilag 102.

Spørgsmål 102: Hvordan vil man kunne opgøre "statens nettofordel" for øvrige koncessionshavere efter samme principper som for DUC, når der angiveligt ikke må indgå skat i opgørelsesmodellen, idet de øvrige koncessionshavere allerede har en statsdeltagelse på 20 pct. som et vilkår i deres koncession? Af hensyn til rækkevidden af den indgåede aftale, som skal/kan danne model for øvrige operatører – incl. en kompensationsaftale – ønskes oplyst, hvordan ministeren forestiller sig en sådan model kan se ud. Vil det eksempelvis være muligt at indregne fordele i beregningsmodellen for opgørelse af "statens nettofordel", som staten allerede i dag har opnået? Vil det være muligt at indregne skatteprovenuier i beregningsmodellen for "statens nettofordel", (jf. bl.a. svaret på spørgsmål 72 på B 7, jf. L 62 - bilag 101).

Svar: Det er hensigten, at økonomi- og erhvervsministeren vil tilbyde de selskaber, der frivilligt overgår fra beskatning efter kulbrinteskattelovens kapitel 3 til beskatning efter kapitel 3A en kompensationsordning, der er baseret på samme principper som den aftale, der er indgået for DUC-partnerne og gældende for den resterende del af koncessionsperioden. Det indebærer, at en eventuel kompensation som udgangspunkt vil blive beregnet som i aftalen. En eventuel kompensation vil dog højst kunne udgøre den nettofordel, som staten har opnået i form af forøgede skatteindtægter som følge af den frivillige overgang.

Spørgsmål 103: Under henvisning til svaret på spørgsmål 83 på B 7, jf. L 62 - bilag 102, ønskes bekræftet, at selskabet Mærsk Olie og Gas A/S som operatør for selskaberne i DUC alene bliver selskabsbeskattet af sit overskud med 30 pct., hvorimod skattebesparelsen m.v. i DUC vil være på 73 pct. Hvordan kontrollerer man, at DUC køber operatørydelser på markedsvilkår hos Mærsk Olie og Gas A/S, som ejes af enebevillingshaveren? Hvad og hvordan betaler DUC-selskaberne til A.P. Møller – Mærsk til enebevillingshaveren for deres deltagelse i udvindingen – og underlægges overskuddet for denne betaling alene 30 pct.'s selskabsskat men med en skattebesparelse m.v. på 73 pct. hos DUC?

Svar: ToldSkat Selskabsrevisionen har oplyst følgende: "Det kan bekræftes, at Mærsk Olie og Gas A/S er skattepligtig til Danmark efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, og dermed betaler en selskabsskat på 30% af sin skattepligtige indkomst. Det kan bekræftes, at fradragsværdien for parterne i DUC vil være op til 73%.

Det vil indgå i den løbende ligningsmæssige kontrol at sikre, at sådanne afregninger sker på arms længde vilkår, altså at parterne fastsætter priser og vilkår i sådanne aftaler i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter.

Spørgsmålet om betalinger mellem parterne kan ikke besvares, da sådanne oplysningerne er omfattet af skattemyndighedernes tavshedspligt, jf. skattestyrelseslovens § 37."

Jeg må derfor afstå fra at besvare denne del af spørgsmålet.

Jeg kan dog oplyse, at det fremgår af bemærkningerne til L 38 (folketingsåret 1981/1982) side 19, at "eventuelle vederlag, som bevillingshaveren modtager af partneren for deltagelse i kulbrinteindvindingen og den dermed forbundne mulighed for fortjeneste, være omfattet af indkomsten efter § 4. En sådan aftale vil i skattemæssig henseende være en indirekte overdragelse af en del af den rettighed, som bevillingen giver". Det betyder, at eventuelle vederlag indgår i kulbrinteindkomsten og beskattes med såvel selskabsskat og kulbrinteskate.

Spørgsmål 104: Vil ministeren indhente Kammeradvokatens kommentarer til svaret på spørgsmål 12 b, jf. L 62 - bilag 133, for at få bekræftet, at Kammeradvokaten kan tilslutte sig den fortolkning af kompensationsaftalen, som kommer til udtryk i besvarelsen?

Svar: Kammeradvokaten har svaret følgende: "Skatteministeriet har bedt mig om kommentarer til spørgsmål 104 fra Folketingets Skatteudvalg. Spørgsmålet går ud på, om jeg er enig i svaret på spørgsmål 12 b.

Idet jeg går ud fra, at spørgsmålet sigter til den besvarelse, som skatteministeren gav i svaret på spørgsmål 94, kan jeg bekræfte, at jeg er enig i svaret.

For at forebygge misforståelser skal jeg præcisere, at det i spørgsmål 12 b var forudsat, at bevillingshaverne og de øvrige partnere i DUC opnår en gevinst i forhold til situationen før den i spørgsmålet omtalte omlægning af skatterne. Ved beregningen heraf skal man tage hensyn til, at der sker en forøgelse af kulbrinteskattebetalingen, når selskabsskatten nedsættes, jf. svaret på spørgsmål 12 a.

Men når slutresultatet er, at DUC-deltagerne ville opnå en gevinst, og situationen for gennemsnittet af erhvervslivet er uændret, kan gevinsten inddrages ved en forhøjelse af kulbrinteskatten, uden at det udløser kompensation."

Spørgsmål 105: Der ønskes en uddybning af svaret på spørgsmål 98, jf. L 62 - bilag 133: Kan ministeren bekræfte, at indholdet af det konkrete eksempel med en afskaffelse af kulbrintefradraget og en afskaffelse af fradragsretten for selskabsskatten i kulbrinteskattegrundlaget vil medføre en proportional "beskatning" inkl. overskudsdelingen på 94 pct.? På den baggrund ønskes en vurdering - efter de samme kriterier, som er anvendt ved en række øvrige besvarelser - om en sådan ændring af beskatningsniveauet og afskaffelsen af kulbrintefradraget må skønnes at få indflydelse på aktivitetsniveauet og dermed optaget af kulbrinter. Endelig ønskes på den baggrund en vurdering af, om det er realistisk, at en sådan ændring vil medføre et netto merprovenu til staten på ca. 5,3 mia. kr. frem til 2042, eller om der direkte må påregnes et fald i det samlede statslige provenu.

Svar: Der er i eksemplet i besvarelsen af spørgsmål 98, jf. L 62 - bilag 133, vist virkningerne af en hypotetisk skærpelse af kulbrintebeskatningen fra og med 2006 under de almindelige forudsætninger. Den hypotetiske skærpelse indebærer, at fradragsretten for selskabsskat i kulbrinteskate ophæves, at kulbrintefradraget på 30 pct. afskaffes, og kulbrinteskattesatsen ændres til 50 pct.

En sådan ændring af kulbrintebeskatningen indebærer maksimalt en sammensat marginal beskatning på 84 pct. - principielt svarende til norsk niveau. I tabel 1 er vist en oversigt over størrelsen af den sammensatte marginal beskatning for forskellige perioder.

Tabel 1. Sammensatte marginal beskatningssats i eksemplet i besvarelsen af spørgsmål 98, jf. L 62 - bilag 133

Perioder	Pct.
2004-2005	73
2006-2008 ^{*)}	73
2009-2042 ^{**)}	84

Anm.: Den sammensatte marginalsat opgøres som: $1 - (1-s) \cdot (1-\tau^s) \cdot (1-\tau^k)$, hvor s er overskudsandel/statsdeltagelse, τ^s er selskabsskattesatsen og τ^k er kulbrinteskattesatsen.

*) Kompensationen udgør såvel årlige nettofordel samt den opsparede nettofordel fra før 2006.

***) Kompensationen udgør kun den årlige nettofordel.

I de første år efter ændringen af kulbrinteskatten frem til og med 2008 tilbagebetales såvel den årlige nettofordel samt den opsparede nettofordel for årene 2004 og 2005. I denne periode er den sammensatte marginal beskatning 73 pct. som under aftalen, idet 1 kroners merprovenu fra ekstra beskatningen tilbagebetales med 1,43 kr., som efter betaling af selskabsskat netop er 1 krone.

Fra 2004 til og med 2008 er den samlede marginale beskatning 73 pct. I perioden fra og med 2009 vil den samlede marginale beskatning være 84 pct.

Regeringen ønsker ikke højere marginal skat end i aftalen, men skulle der alligevel blive gennemført ændringer som skitseret ovenfor, er det ikke givet, at forvriddingstabet vil vokse, idet højere skattesats godt nok øger forvriddingstabet, men bortfald af kulbrintefradraget vil reducere tabet.

Skulle forudsætningerne ændres så dramatisk, at et flertal ville ønske at øge beskatningen på trods af aftalen, måtte man selvsagt søge noget sådant gennemført med mindst mulig forvridding – dvs. ved brug af en række andre instrumenter ud over kulbrinteskattesatsen, så belastningen øges med mindst mulig påvirkning af investeringsadfærd mv.

Spørgsmål 106: Ministeren bedes oplyse følgende vedrørende ændringsforslaget om værn mod kulbrintevirksomheders indkomstflytninger:

- a) Hvordan sikres det, at kulbrintevirksomheder ikke udhuler kulbrinteskattegrundlaget ved at flytte udgifter ind i kulbrintevirksomheden fra forbundne virksomheder?
- b) Hvordan kontrolleres det, at en ydelse, der købes af et forbundet selskab, betales til markedsprisen f.eks. i de tilfælde, hvor der er tale om en ydelse, der ikke er en markedspris på, jf. de velkendte tilfælde med multinationale selskaber, der ikke betaler skat i Danmark, trods en meget høj omsætning af selskabets egne produkter?
- c) Hvad er begrundelsen for sætningen ”dog således at der direkte eller indirekte skal ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne.” i det foreslåede § 6 A, stk. 2?

Svar: I det følgende er underspørgsmålene besvaret enkeltvis.

Ad a) Det sikres bl.a. ved, at priser for ydelser mellem koncernforbundne selskaber skal opfylde armslængdeprincippet. Det er en del af armslængdeprincippet, at en enhed kun kan få fradrag for omkostninger, som en uafhængig køber ville acceptere at påtage sig. Er der herefter fradrag for ydelsen, skal denne prissættes som ved handel mellem uafhængige parter. Det er endvidere værd at bemærke, at de danske regler kræver, at den skattepligtige skal dokumentere, at den metode de har valgt for

prissætning mv., lever op til armslængdestandarden – herunder sandsynliggøre beregningsforudsætningerne.

I forhold til Nordsøen skal man være opmærksom på, at der typisk er tale om et konsortium, der handler med selskaber i de enkelte deltageres koncerner. Det betyder, at hvis én deltager skal begunstige egne koncernselskaber via flytning af udgifter, så skal det ske på bekostning af de øvrige deltagere i konsortiet. Heri er der som udgangspunkt en selvregulerede effekt. Et uafhængigt selskab vil næppe i praksis være interesseret i at et andet selskab flytter udgifter for at spare skat.

Ad b) For de tilfælde, hvor der ikke er en markedspris på en ydelse, anvendes forskellige metoder til at fastsætte et udtryk for markedsprisen. *Transfer pricing* handler netop om – igennem forskellige metoder – at finde et udtryk for markedsprisen der, hvor der ikke er noget marked. Dette er ikke et specielt problem i tilknytning til olieudvinding, men det gælder helt generelt ved handel mellem forbundne parter.

Til det formål har man defineret armslængdeprincippet, som er det princip, der bruges i OECD-sammenhæng. Princippet sikrer, at der ikke er forskel på at handle koncerninternt og mellem uafhængige.

OECD's Guidelines anfører generelle retningslinier for, hvorledes immaterielle aktiver skal værdiansættes i relation til transaktioner mellem forbundne parter. Retningslinierne kan ikke direkte danne grundlag for konkrete værdiansættelser, men er retningsgivende i forhold til de anvendte principper. Den overordnede målsætning i principperne er, at værdien af de immaterielle aktiver og betaling for brugen af disse skal fastsættes til markedsprisen.

I praksis udspringer de metoder, der anvendes til konkrete værdiansættelser af det tilgængelige datagrundlag. En ofte anvendt metode er nutidsværdimetoden. Denne metode tilsiger, at de forventede fremtidige netto pengestrømme, som det unikke aktiv forventes at give anledning til, tilbagediskonteres til overdragelsestidspunktet. Nutidsværdimetoden kan anvendes i forskellige varianter afhængigt af det tilgængelige datagrundlag. Princippet i metoden er eksplicit anbefalet i OECD's Guidelines.

Endvidere gælder det, at man i mange tilfælde vil bruge profitbaserede metoder til at fordele den samlede transaktions profit mellem de involverede selskaber. Det kan eventuelt gøres ved at se på den simpleste enhed (uden immaterielle aktiver), som aflønnes for dennes funktioner og risici, hvorefter residualen fordeles til enheden med de immaterielle aktiver.

Problemet med at værdiansætte ydelser, der ikke har en markedsværdi, er således anerkendt nationalt såvel som internationalt. Der er derfor tale om et anerkendt praktisk problem, som ikke er særegent for olieudvinding.

Det er i den sammenhæng vigtigt at bemærke, at de danske regler kræver, at den skattepligtige skal dokumentere, at den metode de har valgt, lever op til armslængdestandarderne – herunder sandsynliggøre beregningsforudsætningerne.

Ad c) Begrundelsen for sætningen ”dog således at der direkte eller indirekte skal ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne” er at sikre en direkte sammenhæng til definitionen af kontrol i ligningslovens § 2. Som det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslaget om værn mod kulbrintevirksomheders indkomstflytninger defineres kontrol på samme måde som i ligningslovens § 2 om *transfer pricing*.

Formålet med den del, som sætningen knytter sig til i den foreslåede § 6 A i kulbrinteskatteloven, er at sikre, at skattemyndighedernes mulighed for at korrigere værdiansættelser også omfatter kulbrinteskattepligtiges handel med selskaber, som kontrollerer eller kontrolleres af den kulbrinteskattepligtige selv eller andre selskaber, hvormed den kulbrinteskattepligtige handler eller samarbejder, eller disse selskaber i fællesskab.

For de historisk interesserede kan oplyses, at ligningslovens § 2 blev indført ved lov nr. 432 af 26. juni 1998. I bestemmelsen blev kontrol defineret som ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder med henvisning til bestemmelser herom i selskabsskattelovens § 32 og ligningslovens § 16 H. Efter disse bestemmelser blev kontrol bl.a. defineret ved et direkte eller indirekte ejerskab på mere end 50 pct. af aktiekapitalen i et selskab eller en direkte eller indirekte råden over mere end 50 pct. af selskabet.

I forbindelse med en udvidelse af den ejerkreds, der omfattes af CFC-beskatningen, blev 50 pct. ændret til 25 pct. i ejerskabsreglen efter selskabsskattelovens § 32 og ligningslovens § 16 H. Dette skete ved lov nr. 1026 af 23. december 1998

Ved samme lejlighed blev henvisningerne i ligningslovens § 2 til selskabsskattelovens § 32 og ligningslovens § 16 H suppleret med den sætning, som citeres i spørgsmålet. Dette skete for på *transfer pricing*-området at bevare reglen om et direkte eller indirekte ejerskab på mere end 50 pct.

Spørgsmål 107: Er ministeren enig i, at en direkte statsdeltagelse i et selskab øger muligheden for indefra at kontrollere, om der sker en overtrædelse af transfer pricing-reglerne?

Svar: Jeg er enig i, at deltagerne i udnyttelse af en licens – hvad enten de er ejet af staten eller andre – har en betydelig interesse i, at varer og tjenester, der skal anvendes for at udnytte koncessionen, købes billigst muligt. Hvis de købes af en af koncessionsdeltagerne eller et af denne kontrolleret selskab, har de øvrige interessenter en særlig interesse i at sikre sig, at prisen er rigtig og ikke påvirket af, at det er et koncernselskab, der er leverandør. Da de øvrige interessenter ofte også er operatører i andre licenser, vil de have praktiske erfaringer og sammenligningsgrundlag, og dermed også mulighed for at sikre sig at der benyttes armslængdepriser. De enkelte deltageres interesser er formentlig i praksis i meget vidt omfang sammenfaldende med skattevæsenets, og bidrager dermed til at sikre, at transaktioner mellem interesseforbundne parter sker på armslængdevilkår.

Direkte statsdeltagelse øger som nævnt i spørgsmålet mulighederne yderligere, men kan ikke erstatte omhyggelig kontrol fra skattemyndighedernes side.

Spørgsmål 108: Vil ministeren oversende den korrespondance, telefonnotater m.m., der har været med DONG i forbindelse med indgåelsen og behandlingen af aftalen om Nordsøolien, herunder forberedelse af svar til Folketinget?

Svar: I Skatteministeriets sag vedrørende L 62 indgår ikke anden korrespondance m.v. med DONG end DONGs hørings svar til lovforslaget og Skatteministeriets kommentarer hertil. Denne korrespondance er oversendt til Folketingets Skatteudvalg (L 62 – bilag 1).

Spørgsmål 109: Kan ministeren bekræfte, at de kontrolmuligheder, der er i forhold til transfer pricing, er de samme som er gældende i forhold til multinationale selskaber som McDonald, Coca Cola, Unilever, Nestlé, Q8 og andre selskaber, der ikke betaler eller kun betaler meget lidt skat i Danmark.

Svar: Jeg kan ikke udtale mig om de enkelte selskabers skattemæssige forhold.

Jeg kan imidlertid bekræfte, at det er de samme kontrolmuligheder, der gælder i forhold til kulbrinteskattepligtige selskaber som i forhold til andre selskaber. Med mit ændringsforslag til L 62 skabes dog i kulbrinteskatteloven en særlig lovhjemmel, idet der under Folketingets behandling af L 62 blev sat fokus på de kulbrinteskattepligtige selskaber.

Spørgsmål 110: Når man nu ved, hvor svært det i praksis kan være at kontrollere transfer pricing, som det også fremgik af det åbne samråd i Energiudvalget den 10. december 2003, ville det så ikke have været betryggende om kontrollen i forhold til kulbrintevirksomheder havde været suppleret med direkte statsdeltagelse i DUC, jævnfør svaret på L 62, spørgsmål 107, i den periode fra 2004 til 2012, hvor der forventes meget store kulbrinteindtægter.

Svar: Jeg kan henvise til mit svar på spørgsmål 107 (L 62 – 167), hvoraf fremgår, at direkte statsdeltagelse efter min opfattelse øger mulighederne yderligere, men ikke kan erstatte omhyggelig kontrol fra skattemyndighedernes side. I den forbindelse kan jeg tilføje, at aftalen om statsdeltagelse ikke er indgået af skattekontrolmæssige grunde.

Spørgsmål 111: Er svarene vedrørende olieaftalen afstemt med koncessionshaveren A.P.Møller - Mærsk, og hvis ikke, er der så risiko for, at uenighed med ministeren fra koncessionshavers side om f.eks. forudsætninger i aftalen som tolket i besvarelsene vil kunne føre til en voldgift?

Svar: Spørgsmålet har været forelagt Økonomi- og Erhvervsministeriet, der har oplyst følgende:

”De besvarelser jeg har afgivet til Folketinget i relation til olieaftalen, er ikke forud for besvarelsen til Folketinget blevet sendt til A.P. Møller - Mærsk. I lighed med andre har A.P. Møller - Mærsk efterfølgende kunnet holde sig orienteret på Folketingets hjemmeside.

Svarene er afgivet i overensstemmelse med den indgåede aftale. Skulle der opstå uenighed mellem parterne om fortolkning af aftalens bestemmelser og der ikke kan nås til enighed er det aftalt, at en sådan uenighed afgøres ved voldgift.”

Jeg kan henholde mig hertil.

Spørgsmål 112: Vil ministeren oplyse, under hvilken form partiet Venstre blev informeret under forhandlingerne om olieaftalen med A.P. Møller-Mærsk og i forbindelse med regeringens godkendelse af aftalen, jf. Venstres ordfører Kim Andersens udtalelser under forhandlingerne ved 2. behandlingen af L 48 og L 62?

Svar: Jeg kan bekræfte, at der er et udmærket samarbejde mellem regeringspartierne. Det har også været tilfældet i denne sag.

Spørgsmål 113: Ministeren bedes redegøre nærmere for den nye del af tabel 1 i ministerens korrigerede svar på spørgsmål 105, jf. L 62 – bilag 74. I den forbindelse bedes ministeren forklare, hvorfor den sammensatte marginale beskatningssats i pct. efter kompensation i perioden 2009 - 2042 er lavere end i de foregående perioder, henset til, at kompensationen i henhold til noterne til tabellen fremstår som værende mindre i den sidste periode end i de to foregående perioder, hvilket vel alt andet lige skulle indebære, at beskatningssatsprocenten skulle være større.

Svar: En del af forklaringen herpå er, at den anførte sammensatte marginalsat for perioden 2009-2042 fejlagtigt er opgjort uden hensyntagen til selskabsskat af kompensationen. Nedenfor er tabellen i besvarelsen korrigeret herfor.

Tabel 1. Sammensat marginal beskatningssats i eksemplet i besvarelsen af spørgsmål 98, jf. L 62 – bilag 133

Perioder	Pct. (før kompensation)	Pct. (efter kompensation)
2004-2005	73,1	73,1
2006-2008 ^{*)}	84,0	73,1
2009-2042 ^{**)}	84,0	76,0

^{*)} Kompensationen udgør såvel den årlige nettofordel som den opsparede nettofordel fra før 2006 og reducerer den sammensatte marginale beskatningssats til 73,1 pct. som i aftalen, idet hele merprovenuet anvendes til kompensation.

^{**)} Kompensationen udgør kun den årlige nettofordel, hvilket under hensyntagen til overskudsandelen/statsdeltagelse og overvæltningssklausul med fradrag for royalty nedsætter den sammensatte marginale beskatningssats med ca. 11,5 pct. før hensyntagen til selskabsskat. Efter hensyntagen hertil er nedsættelsen alene ca. 8 pct.-point.

I perioden 2004-2005 er den sammensatte marginalsat 73,1 pct. efter aftalens regelsæt.

I perioden 2006-2008 øges beskatningen i eksemplet, og der skal betales kompensation. På grund af den optjente kompensationsmulighed i perioden 2004-2008 refunderes alle skattestigninger ud over aftalens provenu fuldt ud, og den sammensatte marginalskat svarer da præcis til aftalens på 73,1 pct.

I de følgende år skal skattestigningen kompenseres i den løbende nettofordel.

I tabellen ovenfor er marginalsatten opgjort således af en ekstra indkomst ved en olieproduktion på 100 kr.:

Ekstra indkomst	100
Overskudsandel 20 pct. af 100	20
Selskabsskat 30 pct. af (100-20)	24
Kulbrinteskate 50 pct. af (100-20)	40
Skat mv. i alt før kompensation	84
Kompensation*)	-11,5
Selskabsskat af kompensation 30 pct. af 11,5	3,45
Samlet skat mv. efter kompensation	76

*) Nettofordel udgøres af 20 i overskudsandel med fradrag af 8.5 royalty.

Om den effektive marginalskat bliver lavere eller højere end 73,1 pct. afhænger således af, om marginalsatten i det skattesystem, som udløser kompensationen, er højere end 81 pct. (73,1 + 8 pct.) eller ej.

En skattebelastning uden påvirkning af marginalsatten kan fx være reduktion af fradrag i indkomstgrundlaget eller skatter og afgifter, der ikke afhænger af produktion/indkomst.

Spørgsmål 114: Ministeren bedes endvidere redegøre nøje for baggrunden for den ændrede formulering i det korrigerede svar, som fremgår af 2. sidste afsnit, og hvorefter det oprindelige "... , men skulle der alligevel blive gennemført ændringer som skitseret ovenfor..." er korrigeret til: "... , men skulle der alligevel blive gennemført moderate forhøjelser, ...".

Er ministeren enig i, at der med ændringen svares med det samme resultat, nemlig "... , er det ikke givet, at forvriddingstab vil vokse...", men at forudsætningerne for svaret er vidt forskellige, og hvad er i givet fald den nærmere forklaring på, at to så forskellige forudsætninger giver samme resultat?

Svar: Baggrunden for den ændrede formulering var, at marginalsatten efter korrektion i tabellen ikke længere steg, hvorfor den nye formulering ikke skulle referere til eksemplet, men blot generelt beskrive det forhold, at bortfald af kulbrintefradrag kan neutralisere den forvriddende effekt af moderate satsstigninger.

Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 11. december 2003

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af kulbrinteskatteoven og lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding

(Ændringer af skattelovgivningen, som er lagt til grund for aftale af 29. september 2003 mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund)

[af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)]

1. Ændringsforslag

Skatteministeren har stillet 6 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 5. november 2003 og var til 1. behandling den 12. november 2003. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Skatteudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 6 møder.

Sammenhæng med andre lov- og beslutningsforslag

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med beslutningsforslag nr. B 7 om indgåelse af aftalen af 29. september 2003 mellem økonomi- og erhvervsministeren og A.P. Møller – Mærsk A/S og lovforslag nr. L 48 om implementering af samme aftale, som har været behandlet i Det Energifpolitiske Udvalg. En række bilag til forslagene er således blevet parallelomdelt.

Optryk af bilag til B 7 og L 62, herunder spørgsmål til ministre og dissers svar herpå

Efter ønske fra S, SF og EL er der optrykt en række spørgsmål til de to ministre og dissers svar herpå samt øvrige bilag til forslagene. Spørgs-

målene og svarene og andre bilag vedrørende forslagene er på grund af disses indbyrdes sammenhæng optrykt samlet som bilag til betænkningen over B 7.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og skatteministeren sendte den 31. oktober 2003 dette udkast til udvalget, jf. alm. del – bilag 67. Den 6. november 2003 og den 13. november 2003 sendte skatteministeren de indkomne høringssvar samt et notat herom til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 106 spørgsmål til skatteministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret, bortset fra spørgsmål 104-106, der af udvalget forventes besvaret inden 2. behandling af lovforslaget.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et flertal i udvalget (V, S, DF, KF, RV og KD) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Socialdemokratiets medlemmer af udvalget bemærker, at Socialdemokratiet har lagt et stort arbejde i at få belyst alle fordele og ulemper ved

Nordsøaftalen. Det er naturligvis afgørende at kende alle aspekter af en så vigtig aftale.

Socialdemokratiet har fra starten argumenteret for en samlet aftale, der forlænger bevillingen og sikrer en højere statslig andel af gevinsterne. Socialdemokratiets kritikpunkter knytter sig primært til kompensationsbestemmelsen.

Aftalen vil uden tvivl medføre et større statsligt provenu frem til 2012 end en fortsættelse af det eksisterende regelsæt. Den hidtidige eneretsbevilling til A. P. Møller – Mærsk A/S udløber den 8. juli 2012. Eneretsbevillingen er med aftalen forlænget med 30 år frem til 8. juli 2042.

Socialdemokratiet er tilhænger af en aftaleløsning med bevillingshaveren, hvis den kan sikre staten en andel af værdien af olie- og gasforekomsterne i Danmarks undergrund, som afspejler, at undergrunden tilhører den danske befolkning. Socialdemokratiet har også været indstillet på at forlænge koncessionen som et led i en samlet aftaleløsning.

I de kontakter, der har været mellem Socialdemokratiet og regeringen under forhandlingsforløbet, har vi således tilsluttet os en aftaleløsning, såfremt der kunne nås et tilfredsstillende resultat. Alle kontakter har været mundtlige, og uden at der på noget tidspunkt er udleveret materiale, som kunne danne baggrund for en substansmæssig vurdering af forhandlingernes indhold.

Desværre har regeringen valgt at afslutte forhandlingerne med indgåelse af en egentlig aftale, hvor Folketinget enten skal tilslutte sig aftalen i dens helhed eller forkaste hele aftalen.

Socialdemokratiets vurdering af aftalen er – efter en nøje gennemgang med et stort antal spørgsmål i Folketingets Energipolitiske Udvalg og Folketingets Skatteudvalg:

- Arkitekturen og opbygningen af regelsættet for kulbrinteindvindingen er i sit hovedindhold tilfredsstillende og følger de hovedretningslinjer, som var anbefalet af Socialdemokratiet. Dog havde vi ønsket en aftale med virkning allerede fra indkomståret 2003.
- Det er tilfredsstillende, at staten allerede fra starten opnår en 20 pct.-andel af overskuddet.
- Det er tilfredsstillende, at kulbrinteafdraget nedsættes fra 250 pct. til 30 pct.
- De aftalte overgangsordninger forekommer meget gunstige for DUC.

- En fast kulbrinteskatteprocent på 52 forekommer meget gunstig ved store indvindinger. Ingen kan med nogen sikkerhed forudsige udviklingen frem til 2042.
- Det er utilfredsstillende, at staten ikke indgår på lige fod som bevillingshaver med 20 pct. som i øvrige danske koncessioner.
- Det er endvidere utilfredsstillende, at staten først bliver medejer af DUC fra 2012 med de rettigheder og muligheder, som et medejerskab giver i forhold til en overskudsdelingsordning.
- Det er utilfredsstillende, at rørledningsafgiften reelt afskaffes allerede fra 2004, hvor den fuldt ud kan modregnes i kulbrinteskatten.

Aftalens hovedproblem

Bortset fra ovennævnte elementer i aftalen er der to forhold, som er helt afgørende:

For det første

Det har været umuligt under udvalgsbehandlingen at skabe sig et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere de samlede konsekvenser af aftalen mellem regeringen og A. P. Møller – Mærsk A/S.

Det er ikke en opfattelse, som vi står alene med. Vismændene har i deres seneste rapport fra november 2003 udtalt:

»Det er imidlertid uafklaret, om aftalen indebærer en balanceret deling af det økonomiske overskud af olie- og gasreserverne mellem A. P. Møller – Mærsk A/S og samfundet. I princippet tilhører ressourcerne samfundet, og olieselskabet skal have en normal aflønning af den investerede kapital inklusive en risikopræmie i tilknytning til udnyttelse af rettighederne. *De oplysninger, der er offentliggjort i forbindelse med indgåelse af aftalen, gør det ikke muligt at vurdere, om dette er tilfældet i den indgåede aftale.*« (Socialdemokratiets fremhævning).

Regeringen har nægtet at give Folketinget de nødvendige økonomiske baggrundsoplysninger, så uafhængige eksperter kan vurdere de økonomiske konsekvenser af aftalen.

Regeringspartierne og Dansk Folkeparti har ligeledes – og helt usædvanligt – nægtet at holde en høring i Folketinget om de økonomiske konsekvenser af aftalen, hvor uafhængige eksperter kunne give deres vurdering af aftalen.

På den baggrund har det bl.a. været umuligt at gennemskue, om de forudsætninger og de sammenligningsscenerier, som regeringen bygger hele sin argumentation på, er realistiske og giver et retvisende billede af aftalen.

For det andet

Mest alvorligt er det dog, at aftalens kompensationsbestemmelse reelt afskaffer Folketingets ret til at udskrive skatter og afgifter helt frem til 2042, såfremt disse ikke er generelle og derfor specifikt belaster kulbrinteindvindingen.

Under udvalgsarbejdet er det oplyst, at kompensationsbeløbet til DUC vil udgøre ca. 40 mia. kr. i løbende priser (22 mia. kr. i nutidsværdi) under regeringens egne forudsætninger. Det indebærer, at såfremt Folketinget vedtager skatte- og afgiftslove, som specielt berører DUC's olie- og gasudvinding i Nordsøen, skal staten kompensere DUC med de 40 hhv. 22 mia. kr., inden der opstår en nettogevinst til samfundskassen.

Mindst lige så alvorligt er det, at kompensationsklausulen er udformet uden nogen sikkerhed for, at vi kan opretholde den forudsatte samfundsmæssige andel fra indvindingen af olie og gas i Nordsøen. Såfremt Folketinget f.eks. ser sig nødsaget til at sænke den generelle selskabsbeskatning, opstår et tab, som ikke kan kompenseres. Folketinget vil ikke i den situation kunne forhøje kulbrinteskatten for at sikre sig en uændret andel fra olie- og gasindvindingen, uden at der kan rejses krav om fuld kompensation.

Ligeledes afskærer kompensationsbestemmelsen Folketinget fra at hjemtage en rimelig samfundsandel fra olie- og gasindvindingen, såfremt aftalens forudsætninger ændrer sig fundamentalt. Det gælder, uanset om baggrunden er uforudsete store fund i den danske undergrund eller dramatiske ændringer i prisudviklingen på olie og gas frem til 2042.

Selv direkte fejl og huller i den lovgivning, som nu gennemføres, vil der være særdeles begrænsede muligheder for at Folketinget kan rette uden at blive mødt med krav om økonomisk kompensation fra DUC.

Kompensationsbestemmelsen, som den nu er afdækket, indebærer således en helt uacceptabel begrænsning af Folketingets ret til at udskrive skatter og afgifter. Derfor bliver konsekvensen af Folketingets vedtagelse af B 7, at Folketingets flertal i december 2003 med sin beslutning vil

indskrænke kommende Folketings handlemuligheder helt frem til 2042. Reelt sættes borgernes stemmeafgivning ud af kraft på dette område i de kommende 39 år.

Aftalen skal notificeres og tiltrædes af Europa-Kommissionen. Der vil i den forbindelse være væsentlige spørgsmål omkring såvel koncessionsdirektivet (der hviler på princippet om frit udbud af koncessioner, dog med en dansk særregel om adgang til forhåndsforhandlinger med de nuværende bevillingshavere) som konkurrence- og statsstøttereglerne. Kommissionen vil spørge, om der i aftalen er en særlig favorisering af en dominerende dansk virksomhed.

På den baggrund er Socialdemokratiet nået frem til følgende konklusioner:

Socialdemokratiet vil stemme imod beslutningsforslag nr. B 7 om indgåelse af aftale mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund.

Det skyldes, at aftalen vil binde kommende Folketing på en uacceptabel måde frem til 2042. Vi kan ikke støtte, at Folketinget begrænses i sin ret til at sikre den del af værdierne i den danske undergrund, som tilhører samfundet. Kompensationsbestemmelsen i aftalen fra den 29. september 2003 indebærer sådanne begrænsninger.

Havde aftalen været indgået uden kompensationsbestemmelsen, ville Socialdemokratiet være indstillet på at støtte en aftale. Vi ser som nævnt klare forbedringer i den indgåede aftale, men også forhold, som vi anser for tvivlsomme og uacceptable. Med kompensationsbestemmelsen forhindres kommende Folketing i at rette op på disse problemer. Den del af aftalen, som omhandler skatter og afgifter, bør hverken reelt eller af principielle grunde få karakter af en egentlig aftale, da der ikke bør pålægges begrænsninger på kommende Folketings ret til at udskrive skatter gennem bindende aftaler.

Socialdemokratiet vil stemme for lovforslag nr. L 62 – kulbrinteskatteloven.

De foreslåede skatteregler er en klar forbedring. Endvidere er de foreslåede skatteregler med et kulbrinteafdrag på 30 pct. langt mere robuste imod skattetænkning.

At Socialdemokratiet stemmer for L 62, er ikke udtryk for, at vi er tilfredse med alle forsla-

gets elementer, men derimod en støtte til hovedarkitekturen i lovforslaget, som også er en forbedring af det eksisterende lovgrundlag.

Samtidig undrer vi os over, at regeringen opretholder den eksisterende lovgivning for øvrige koncessionshavere, som man selv under lovbehandlingen har betegnet som åben for skatte-tænkning og med mulighed for skattebegrundede investeringer for at undgå den tilsigtede kulbrinteskate. Det forekommer at være i direkte modstrid med statsministerens løfte om, at skattehuller skal lukkes og lukkes med det samme.

Socialdemokratiet vil stemme for lovforslag nr. L 48 – undergrundsloven.

Socialdemokratiet har fra starten argumenteret for en samlet aftale med A. P. Møller – Mærsk A/S, som indeholder såvel en forlængelse af bevillingen som en højere statslig andel af gevinsterne fra den danske undergrund allerede fra 2004. Socialdemokratiets kritikpunkter knytter sig således ikke til forlængelsen af bevillingen, men til en række af de elementer – især kompensationsbestemmelsen – som vi tager stilling til ved afstemningen om B 7.

Det Radikale Venstres og Kristendemokraternes medlemmer af udvalget støtter den indgåede aftale med A.P. Møller – Mærsk og dermed såvel beslutningsforslag nr. B 7 som lovforslag nr. L 48 og L 62.

Olien i den danske del af Nordsøen er bundet i kalken i mikroskopiske partikler, som det kræver stadig større investeringer og stadig mere avanceret teknologi at udvinde. Det er derfor af afgørende samfundsøkonomisk betydning at få en langsigtet og frivillig aftale, så man undgår en u hensigtsmæssig udnyttelse af olien frem til 2012. Langt den største del af værdierne i Nordsøen indhentes i perioden frem til 2012. Derfor har staten også en stor interesse i at få en aftale nu, så staten kan få en større andel af overskuddet under den nuværende koncession.

Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne baserer deres ja på de forudsætninger, som er fremlagt af den danske regering i forbindelse med behandlingen af de tre forslag, herunder en beregnet andel af overskuddet på 57 pct. til staten frem til 2012 og 67 pct. efter 2012. Hvis disse forudsætninger måtte ændre sig afgørende, agter Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne at benytte de muligheder, som aftalen indeholder, til at genforhandle aftalen.

Det Radikale Venstres medlem af udvalget noterer sig i øvrigt, at alle partier og alle eksperter er enige om, at produktionen af olie i den danske del af Nordsøen vil toppe inden for en kort årrække. På den baggrund agter Det Radikale Venstre i starten af 2004 at fremsætte et beslutningsforslag for Folketinget om nedsættelse af en national kommission til belysning af de konsekvenser, et fald af olieproduktionen vil få for Danmark, og til at fremkomme med anbefalinger til, hvordan Danmark kan opretholde sin forsyningssikkerhed gennem andre vedvarende energikilder og sikre en sund økonomi, når olieproduktionen i den danske del af Nordsøen falder.

Et *mindretal* i udvalget (SF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for ændringsforslag nr. 1 og hverken for eller imod ændringsforslag nr. 2-6.

Socialistisk Folkeparti konstaterer, at lovforslaget er et led i den aftale, regeringen har indgået med Mærsk Olie og Gas. SF finder aftalen uacceptabel og vil derfor også stemme imod det foreliggende lovforslag.

Det er i sig selv en helt unik situation, som illustrerer, hvordan regeringen ligger på maven for de største danske virksomheder, at man vælger at forhandle med én konkret skatteyder om dennes skattebetaling. Det drejer sig oven i købet om en skattebetaling, der stammer fra vores fælles undergrund.

Produktionen i Nordsøen adskiller sig fra de fleste øvrige danske virksomheder ved, at omdrejningspunktet for produktionen er vores fælles ressourcer, endda den danske stats og det danske folks vel nok største økonomiske aktiv. Derfor er det – som påpeget af bl.a. vismændene – kun ganske rimeligt, at fællesskabet får en rimelig del af indtægterne fra produktionen. I Norge har man f.eks. valgt en andel – »government take« – på over 90 pct., mens den danske regerings ambitionsniveau har været markant lavere.

Ikke alene har den danske regering lavet en dårlig aftale, der giver det danske folks ejendom væk for en meget ringe pris. Aftalen binder også adskillige fremtidige generationer og Folketing til at afstå fra enhver ændring, der er til ugunst for koncessionshaverne, uanset hvordan indtjening, teknologi, oliepriser m.v. ændrer sig i de kommende 39 år.

Aftalens kompensationsklausul forhindrer også fremtidige Folketing i at rette op på eventu-

elle skattehuller i loven, at ændre på kulbrintebeskatningen, at stille særlige krav til olieindustrien, f.eks. begrundet i miljøhensyn, at afskaffe nordsøproduktionens miljømæssigt ubegribelige særstatus i forhold til CO₂-afgifter m.v.

Endelig står det uklart med hensyn til det foreliggende lovforslag, hvorvidt nedsættelsen af kulbrinteskattesatsen ikke giver de selskaber, der i forvejen har haft fordel af de tragikomisk store kulbrinteafdrag på 250 pct., endnu en skatterabat.

Samlet set giver aftalen og det foreliggende lovforslag koncessionshaverne hånds- og halsret over det danske folks ejendom i flere generationer mod en helt utilstrækkelig kompensation.

Et andet mindretal i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for ændringsforslag nr. 1-5 og imod ændringsforslag nr. 6.

Enhedslisten støtter ikke lovforslaget. Med hensyn til ændringsforslagene til lovforslaget, som er stillet af skatteministeren, kan Enhedslisten tiltræde ændringsforslag nr. 1-5. Ændringsforslag nr. 6 kan Enhedslisten ikke tiltræde, idet der efterlades en vis tvivl om, i hvilket omfang ændringsforslaget reelt betyder en forskelsbehandling mellem indehaverne af eneretsbevillingen af 1962 og andre koncessionshavere. Dette skyldes primært, at den eksisterende aftale er skræddersyet til eneretsbevillingen, og at andre koncessionshavere reelt ikke har yderligere forhandlingsmuligheder.

Hvorfor fremsættes B 7, L 48 og L 62

Hidtil har olien og gassen givet alt for lidt i indtægt til staten. De nuværende regler er ikke gode nok. Ikke mindst er mulighederne for at fradrage udgifter til investeringer alt for store. Erkendelsen af, at staten får for lidt, førte til, at et flertal i Folketinget i februar 2003 krævede en større andel af værdierne. Flertallet pegede først og fremmest på at få ændret den nuværende aftale med A.P. Møller – Mærsk, der er indehaver af bevillinger, som i dag udgør over 80 pct. af indvindingen af olie og gas i den danske del af Nordsøen.

Regeringspartierne var ikke interesserede i at ændre på de nuværende forhold men blev nødt til at gå med til en vedtagelse, der pålagde regeringen at udarbejde og fremlægge en redegørelse for »de muligheder, der er for – på en samfunds-

økonomisk hensigtsmæssig og afbalanceret måde – at sikre, at staten får en større andel af værdierne i forbindelse med den nuværende og fremtidige udnyttelse af olie- og gasressourcerne i Nordsøen. Det forudsættes herunder, at der samtidig kan ske drøftelser med bevillingshaverne af de koncessioner, der udløber i 2012, med henblik på en mulig forlængelse.«

Økonomi- og erhvervsministeren valgte en lukket strategi for forhandlingerne, og den såkaldte redegørelse kom først efter, at ministeren havde offentliggjort en aftale med A.P. Møller – Mærsk.

Enhedslisten mener ikke, at redegørelsen lever op til folketingsvedtagelsen fra februar. Der belyses ikke egentlige alternativer til regeringens aftale om Nordsøolien, og det er stærkt tvivlsomt, om aftalen giver staten et reelt større udbytte, ikke mindst når det tages i betragtning, at beskatningsretten sættes ud af kraft de næste 40 år.

Og det drejer sig om store beløb, op til 500 mia. kr., jf. B 7 – svar på spm. 1, måske endnu mere.

Lovforslag nr. L 48 skal gøre det muligt at forlænge koncessionen, lovforslag nr. L 62 at ændre skattevilkårene efter de retningslinjer, der ligger i aftalen af 29. september 2003, hvor tiltrædelsen afgøres med beslutningsforslag nr. B 7. I det nedenstående uddyber Enhedslisten, hvorfor vi mener, det er til skade for det danske samfund.

Aftalen bygger på et forkert princip

Den indgåede aftale bygger på den opfattelse, at samfundet og A.P. Møller – Mærsk og DUC skal dele værdierne af olien i undergrunden, og glemmer, at olien tilhører samfundet.

De økonomiske vismænd beskriver det principielle om olieudvinding således i deres seneste rapport:

»I princippet tilhører ressourcerne samfundet, og olieselskabet skal have en normal aflønning af den investerede kapital inklusive en risikopræmie i tilknytning til udnyttelse af rettighederne.« (DØR, efteråret 2003, side 100).

Aftalen burde tage udgangspunkt i, at olien tilhører samfundet, og at de, der pumper det op, skal have en rimelig aflønning for at gøre det. Men aftalens princip er, at selskabet ikke bare skal have en aflønning og en risikopræmie, men

også har fået en ret til en bestemt andel af værdierne, uanset hvor meget værdierne vokser. Aftalen bygger således på, at staten har afgivet en andel af ejendomsretten til olien i undergrunden, og at der er indført en kompensationsaftale, der skal sikre, at det private selskab under alle omstændigheder opretholder denne andel, uanset hvor meget selskabets aflønning for at pumpe olien op måtte vokse.

Skal et privat selskab og børsen stå over Folketinget

Siden Folketinget vedtog, at samfundet skulle have en større andel af værdierne fra olien i undergrunden, har regeringen sat Folketinget til side. Angiveligt har hensynet til det private selskab og de børsetiske regler fået regeringen til først at føre forhandlingerne i dybeste hemmelighed og uden at inddrage Folketinget eller den nødvendige ekspertise. Dernæst blev aftalen indgået, før Folketinget blev orienteret, angiveligt fordi de børsetiske regler påbyder, at den enighed, der var opnået mellem regeringen og A.P. Møller – Mærsk og DUC, straks skulle udmøntes i en aftale, der kunne undertegnes og offentliggøres, før Folketinget blev taget med på råd.

Regeringen har sat hensynet til et privat selskab og børsen over hensynet til at inddrage Folketinget før indgåelsen af en så principiel og vidtgående aftale med en rækkevidde på 4 årtier. Og naturligvis er de børsetiske regler ikke til hindring for en åben politisk debat og beslutning om principper og vilkår for udnyttelsen af den danske undergrund, men regeringen valgte at lave en aftale uden en forudgående debat i Folketinget. Med denne forhandlingstaktik har regeringen præsenteret Folketinget for en fuldbyrdet kendsgerning, og der er indgået en aftale, der har vist sig fuld af huller, ikke kun forårsaget af regeringens politik, men også fordi for få har haft mulighed for at vurdere aftalen, før den blev indgået. Derfor er det helt uantageligt bare at vedtage regeringens aftale.

Med henvisning til forretningshemmeligheder har regeringen desuden afvist at fremlægge hele grundlaget for de beregninger, der er fremlagt om olieaftalen.

De binder os i 39 år med aftalens kompensationsbestemmelse

Godkendes aftalen, vil Folketing og regeringer være bundet i 39 år. Det følger af aftalens afsnit VI, der lover DUC kompensation for enhver ændring af gældende regler, der er målrettet olieindvindingen i Nordsøen.

Det er en helt usædvanlig bestemmelse.

Folketinget har stillet et spørgsmål, om økonomi- og erhvervsministeren kender til andre lande, der har indgået en tilsvarende aftale, jf. B 7 – spm. 61. Svaret er, at ministeren ikke er bekendt med lande, hvor der er indgået en tilsvarende aftale. Den høring, som mod regeringens ønske blev gennemført, viste dog, at den slags aftaler kendes, nemlig i u-lande og lande med ringe demokratiske traditioner.

Det er en musefældeklauseul, der ikke kendes fra andre lande, Danmark normalt sammenligner sig med. Danmark bringer sig her på linje med de regler, selskaber kan opnå i »bananrepublikker«.

Og skulle statens andel af indtægterne falde, er der ikke en tilsvarende ret til kompensation. Kompensationen er ensidigt til fordel for DUC.

Det bliver for første gang forbudt ved lov at hæve skatten på olieindvinding

I alle gældende aftaler, inklusive den såkaldte eneretsaftale med A.P. Møller – Mærsk, har staten eksplicit fastholdt sin ubegrænsede ret til at ændre på skatter og andre regler, jf. B 7 – svar på spm. 56, og det er fremgået af debatten i Folketinget, at et tidligere forsøg fra A.P. Møller – Mærsk på at få indført en sådan klausul blev afvist i 1981.

Med aftalen om kompensation ophæves for A.P. Møller – Mærsk og DUC's vedkommende reelt retten til at hæve kulbrinteskatten.

Af svar på L 62 – spm. 93 fremgår, at kulbrinteskatten skal hæves til 80 pct., hvis den fra 2005 skal modsvare kompensationsbeløbet. Sker stigningen fra 2012 eller senere, skal kulbrinteskatten hæves til mere end 100 pct., stigende til det ekstreme over 2.000 pct., hvis en skatteforhøjelse gennemføres med virkning fra 2036, og 6.500 pct. fra 2040. Og skal staten opnå et provenu, der overstiger kompensationen, skal procenterne endnu højere op, hvilket naturligvis er helt urealistisk.

Skatteministeren hævder, at man bare kan tage andre skattemetoder i anvendelse. Som eksempel nævnes i svaret på L 62 – spm. 98, at en ophævelse af fradragsretten for selskabsskat i kulbrinteskatten, en afskaffelse af kulbrinteafdraget og en kulbrinteskate på 50 pct. (altså en beskatning på 80 pct. af hele overskuddet) kan give et provenu på ca. 5 mia. kr. frem til 2042, hvis ændringerne gennemføres fra 2006. Også dette er helt urealistisk at gennemføre for så lille et provenu – og allerede efter nogle få år vil heller ikke denne model give et provenu, der overstiger den kompensation, A.P. Møller – Mærsk og DUC får ret til med den indgåede aftale.

Regeringen siger, at A.P. Møller – Mærsk kun ville gå med til aftalen, hvis der blev indgået aftale om en sådan kompensation, der reelt ophæver muligheden for at øge kulbrintebeskatningen. Kompensationsbestemmelsen er prisen for, at A.P. Møller – Mærsk ville indgå »så byrdefuld en aftale«, siger regeringen. Nu er det svært at få øje på det byrdefulde i at indgå en aftale, der frem til 2042 kan give A.P. Møller – Mærsk og DUC et overskud på et trecifret milliardbeløb, jf. B 7 – svar på spm. 1. Selv når regeringen prøver at få beløbet til at syne mindst, erkendes det, at den nye aftale er 12 mia. kr. mere værd for DUC end den eksisterende aftale, jf. B 7 – svar på spm. 21. A.P. Møller – Mærsk og DUC bliver altså – med regeringens ord – 12 mia. kr. rigere på denne aftale, der skulle være en stramning af de økonomiske vilkår.

Regeringen siger, at den nye aftale medfører meget strammere økonomiske vilkår end de eksisterende regler, men af regeringens beregninger fremgår, jf. B 7 – svar på spm. 39, at DUC fra 2004 til 2042 alene må give afskald på en fortjeneste på 4 mia. kr. med de nye regler sammenlignet med en fortsættelse af de eksisterende. 4 mia. kr. er den reelle stramning – et meget beskedent beløb sammenlignet med de gældende regler, alle siger er for slappe og har givet for lidt til staten – og en helt symbolsk betaling for at få videreført eneretten til mere end 80 pct. af de danske olieforekomster og få en kompensationsaftale, der binder regeringer og Folketing i de kommende 39 år.

Og disse symbolske 4 mia. kr. kan hurtigt forsvinde. Opdages der et skattehul, kan det med stor sandsynlighed ikke lappes. Det fremgik af Folketingets høring om aftalen og det efterføl-

gende åbne samråd, at et forsøg på at lukke et hul i f.eks. loven om kulbrinteskate, vil udløse et krav om kompensation, så hullet reelt ikke kan lukkes. Netop erfaringerne med den eksisterende kulbrinteskate, der viste sig at være stort set værdiløs, burde tilsige, at man ikke laver en aftale, der forhindrer lukning af skattehuller.

Domstolene er sat ud af kraft

Ikke alene er aftalen indgået uden på forhånd at inddrage Folketinget. Aftalen er også skruet sådan sammen, at tvister om aftalens indhold ikke kan indbringes for domstolene, men skal afgøres af en voldgift uden mulighed for at anke afgørelsen.

Flere eksperter har om kompensationsaftalen sagt, at den er meget svær at forstå. Det kan derfor siges med sikkerhed, at der vil opstå alvorlige fortolkningsproblemer, men med aftalen er det sikret, at fortolkningsproblemer ikke kan behandles ved de normale domstole. Afgørelsen af uenigheder skal overlades til voldgift, hvor »retsforhandlingerne« foregår bag lukkede døre, og hvor der ikke er mulighed for at anke afgørelsen.

Aftalen blokerer for miljøpolitik

Det er klokkeklart, at en række miljøtiltag forhindres af kompensationsaftalen. F.eks. svarer regeringen, at hvis kulbrintevirksomheder skal betale CO₂-afgift, som alle andre borgere og resten af erhvervslivet gør det, vil det udløse krav om kompensation.

Brug af afgifter til at minimere miljøproblemer i forbindelse med olieproduktion bliver også stoppet med aftalen. F.eks. vil et forsøg på at indføre en afgift for at minimere forurening med borslam og forurening af de store mængder vand, der bruges i forbindelse med olieudvinding, udløse en kompensation, da en sådan afgift naturligvis vil give et overskud, så længe der er en forurening, der skal nedbringes. Og bliver der et overskud til staten, skal A.P. Møller – Mærsk og DUC have pengene igen.

Energipolitisk lægger aftalen op til at øge indvindingen af olie og gas på kort sigt. Det er efter Enhedslistens mening ikke den rigtige strategi, hvis Energistyrelsens forudsigelser om de tilgængelige oliereservers omfang holder. En bedre strategi kunne være en langsommere ophentningstakt, der gav det danske samfund en længe-

re periode med en større andel af selvforsyning med olie og dermed mere tid med stabile forhold til at omstille energiforsyningen i landet til en situation, hvor udbuddet af olie er begrænset, og hvor afhængighed af olie kan udgøre en stor økonomisk belastning for samfundet.

Statens merfortjeneste med aftalen er meget tvivlsom

Regeringen siger, at aftalen medfører en ekstra fortjeneste til staten sammenlignet med de gældende regler på 31 mia. kr. Det er i sig selv et beskedent beløb sammenlignet med de store værdier, der ligger i Nordsøens undergrund. Ved nærmere eftersyn er beløbet tilmed meget mindre, fordi de 21 mia. kr. henføres til en påstået merproduktion ved at lade A.P. Møller – Mærsk eneret fortsætte i yderligere 39 år. Kun 9,7 mia. kr. kan henføres til strammere skatteregler.

Regeringen begrundet den ekstra produktion af olie med, at ved at lade A.P. Møller – Mærsk fortsætte, vil der ske en mere hensigtsmæssig udvikling af investeringerne og produktionen sammenlignet med et forløb, hvor der kommer en ny operatør fra 2012. Naturligvis kan det medføre en mindre afbrydelse af produktionen ved et skifte til en anden operatør, selv om det helt sikkert vil være til både A.P. Møller – Mærsk og DUC's og den nye operatørs fordel at indgå en aftale om en overtagelse, der sikrer en fortløbende produktion.

Regeringens hovedargument for, at produktionen vil blive mindre med en ny operatør, er, at DUC ikke vil investere så meget op til 2012. Regeringen mener, A.P. Møller – Mærsk og DUC vil begynde at lukke boringer uden at foretage de investeringer, der kan sikre en større udnyttelse af olien, hvis det ekstra udbytte først kommer efter 2012. Det er en påstand, der er mere præget af politik end af argumenter.

For det første strider påstanden om, at DUC vil investere mindre, mod regeringens påstand om, at olieselskaberne vil investere for at undgå at betale kulbrinteskatt.

For det andet kan A.P. Møller – Mærsk og DUC indgå en aftale med staten eller den nye koncessionshaver om overtagelse af de investeringer, der foretages op til 2012. Når der efter regeringens mening er over 20 mia. kr. at tjene på det, vil en sådan aftale naturligvis blive indgået.

For det tredje giver lovgivningen mulighed for at styre produktionen. Undergrundslovens § 10 siger, at »efterforskning og indvinding skal finde sted på en forsvarlig og hensigtsmæssig måde og således, at spild af råstoffer undgås«. A.P. Møller – Mærsk og DUC må således ikke suge olien op på en sådan måde, at en del, der ellers kunne indvindes, går til spilde. Og i samme lovs § 15, stk. 2, står: »Såfremt hensynet til en forsvarlig og hensigtsmæssig indvinding taler herfor eller tungtvejende samfundsmæssige hensyn nødvendiggør dette, kan energiministeren foretage ændringer af godkendte indvindingsplaner og regulere indvindingen.«

Der er således mulighed for at gribe ind og sikre en produktion, der langsigtet giver det optimale udbytte. Regeringen svarer da også Folketinget, at den forventer, at bevillingshaverne lever op til lovgivningens krav, jf. B 7 – svar på spm. 113, og anfører, at overtrædelse af undergrundsløven samt påbud eller vilkår kan indebære »bøde- eller fængselsstraf, ligesom økonomi- og erhvervsministeren kan tilbagekalde en tilladelse«, jf. B 7 – svar på spm. 116.

Hvis disse bestemmelser ikke er nok til at sikre en regulering, der er optimal, må det konstateres, at en opgave som forsvarlig udnyttelse af olieressourcerne ikke kan overlades til private. Stramningen af skattereglerne, der vurderes til 9,7 mia. kr., er meget lidt, når det sættes i forhold til et årligt tab i disse år på ca. 5 mia. kr., hvis de danske regler skulle være på linje med de norske.

Desuden hører det med i vurderingen,

- at aftalen sænker marginalskatten på indtjeningen i Nordsøen. Det vil sige, at med stigende oliepriser kan de gamle regler vise sig at give en større fortjeneste end aftalen, særlig hvis kulbrinteskatten revideres, så den kommer til at virke efter hensigten (hvilket kan gøres nu og under alle omstændigheder ville ske efter 2012, hvis ikke aftalen om forlængelse bliver godkendt),
- at regeringen fraskriver samfundet muligheden for at hæve beskatningen, hvis der bliver brug for det af den ene eller den anden grund,
- at aftalen blokerer for miljøtiltag eller gør dem økonomisk dyrere for samfundet.

Der er således intet belæg for at kalde aftalen for en økonomisk god aftale.

Sænkes selskabsskatten, vokser DUC's overskud

De seneste års erfaring viser, at skattekonkurrencen mellem landende presser selskabsskatten ned i de enkelte lande. Argumentet er, at når andre lande sætter selskabsskatten ned, må vi følge med, for ellers flytter virksomhederne til udlandet. Dette argument kan diskuteres, men det holder under ingen omstændigheder med hensyn til olieindvindingen i den danske undergrund: Den kan pr. definition ikke flyttes ud af landet. Derfor burde det i aftalen stå, at enhver nedsættelse af selskabsskatten modsvares af en tilsvarende forhøjelse af kulbrinteskatten eller lignende. Men aftalens kompensationsbestemmelse betyder, at DUC's beskættning skal sænkes, så statens forholdsmæssige andel af olieindtægterne bliver mindre, hvis virksomhederne på land får en skatteletelse via en nedsættelse af selskabsskatten.

Der står i aftalen, at hvis en nedsættelse af selskabsskatten finansieres fuldt ud af erhvervslivet selv, så skal DUC acceptere f.eks. en forhøjelse af kulbrinteskatten, men i virkelighedens verden står det klart, at selskabsskatten vil blive sat ned i løbet af de kommende år, og at der vil blive tale om en reel skattelempe for erhvervslivet. Derfor kan det siges med sikkerhed, at statens andel af olieindtægterne bliver mindre end det, regeringen hævder i argumentationen for aftalen.

Kulbrinteskatten duer ikke, siger regeringen

Regeringen bruger megen energi på at sige, at kulbrinteskatten ikke virker. Det har venstrefløjen sagt i årevis. Der er mindst to store problemer: For det første er kulbrintefradraget på 250 pct. alt for højt. Den størrelse gør, at samfundet mere end betaler alle investeringerne, men som beregningerne viser, vil kulbrinteskatten trods alt indbringe et væsentligt milliardbeløb i de kommende år – på trods af kulbrintefradraget. Men her peger regeringen på det andet problem: Fradraget er så stort, at virksomhederne kan investere sig ud af kulbrinteskatten, altså investere mere end nødvendigt for at opnå en given produktion.

Da alle investeringer forud skal godkendes af myndighederne, og da investeringer, der kun har skattetænkning som formål, kan underkendes, burde myndighederne kunne stoppe en sådan omgåelse af kulbrinteskatten. Hvis ikke, er der klart tale om et skattehul, som der bør sættes ind over for.

Regeringen erkender, at kulbrinteskatten kan laves om, uden at der indgås nogen aftale herom: »Jeg kan bekræfte, at et flertal i Folketinget her og nu kan vedtage en isoleret reduktion af kulbrintefradraget«, siger skatteministeren i L 62 – svar på spm. 65.

I stedet for at bruge den dårlige kulbrintelov som argument for at lave en aftale, der rækker 39 år frem, kunne regeringen blot tage initiativ til at ændre loven, så den virker efter den oprindelige hensigt, og få stoppet for skattetænkning.

Transfer pricing – de kan unddrage sig akkurat som Coca Cola og McDonald's

De kan slippe, ligesom McDonald's og de andre multinationale i årevis er sluppet for at betale skat eller har betalt alt for lidt.

Skatteministeriets eget udvalg pegede allerede for 2 år siden på det ønskelige i at skærpe lovgivningen om transfer pricing og den mulighed, parterne i DUC ville have for at undgå eller få reduceret kulbrinteskatten ved at flytte kulbrinteindkomster over i selskaber, der kun er underlagt almindelig selskabsskat. Først da pressen satte fokus på dette hul, har ministeren taget initiativ til at lukke det, men der er fortsat huller.

Hele mekanismen i lovgivningen mod transfer pricing går ud på at sikre, at transaktioner mellem forbundne selskaber sker til markedspriser og ikke til over- eller underpriser, så der reelt flyttes penge fra ét selskab til et andet med henblik på at spare skat. Problemet er bare, at det i mange tilfælde er svært at kontrollere, hvad der er markedsprisen. Akkurat som det er svært at konstatere en markedspris på Nescafé og den sirup, der indgår i produktionen af Coca Cola – hvilket givet er årsagen til, at Nestlé og Coca Cola ikke eller kun sjældent betaler skat – så er det svært at kontrollere prisen på de ydelser, DUC køber af forbundne selskaber som f.eks. Mærskolie og Gas A/S. Myndighederne har ikke en reel chance for at dokumentere, at en pris for knowhow, f.eks. om, hvordan man borer vandret, eller for specialiseret udstyr er sat for højt. Dermed kan olieindkomst flyttes ud af kulbrinteselskabet og dermed væk fra kulbrintebeskatning. En anden metode er at flytte udgifter ind i kulbrintevirksomheden, f.eks. uddannelse af personale, der senere skal arbejde i en anden forbunden virksomhed. På den måde opnås et ekstra fradrag, nemlig fradraget i kulbrintebe-

skatningen, så udgiften ikke bare giver et skattefradrag på 30 pct., men på over 70 pct.

Trods mange spørgsmål til skatteministeren er der ikke kommet nogen løsning på disse problemer.

Man kan desuden spørge, om der er andre huller, som vi endnu ikke har opdaget. Og hvis ovennævnte hul og eventuelle nye huller først lukkes efter, at Nordsøaftalen er godkendt, vil en sådan lovgivning udløse kompensation. Økonomi- og erhvervsministeren siger i B 7 – svar på spm. 10: »Hvis det eksempelvis besluttes yderligere at stramme kulbrinteskatten, vil det gælde for alle – også for DUC-selskaberne. Men DUC-selskaberne vil kunne opnå kompensation i henhold til aftalen herom«.

Skattehullet, de ikke vil lukke

I lyset af de aktuelle skatteskandaler, bl.a. det skattehul, TDC benytter, har statsministeren lovet at lukke ethvert skattehul, lige så snart det opdages. Trods flere spørgsmål fra Folketinget har det ikke været muligt at få en klar udtalelse om, hvorvidt hullet i kulbrinteskatten vil blive lukket. Der henvises til, at problemet løses med aftalen med A.P. Møller – Mærsk og DUC gennem nedsættelsen af kulbrintefradraget.

Ud over at nedsættelsen af kulbrintefradraget – som nævnt ovenfor – ikke løser alle problemer, er der fortsat 25 selskaber i den danske del af Nordsøen, der stadig har gavn af det store fradrag, fordi ændringen af kulbrinteskatten kun gælder A.P. Møller – Mærsk og DUC. Det har ikke været muligt at få et klart svar på, om en sådan ændring vil komme, eller om lukningen af dette hul er omfattet af regeringens skattestop og hullet dermed skal forblive åbent. Regeringen siger, den vil forhandle med de andre selskaber, men i givet fald vil en lukning af hullet komme til at koste en pris i en sådan aftale – som det allerede er sket med hensyn til A.P. Møller – Mærsk og DUC.

Aftalen betyder under alle omstændigheder et højere afkast til DUC

Ved vurderingen af olieselskabernes fortjeneste ser man på den risikopræmie, selskaberne opnår. Risikopræmien er den del af fortjenesten, der ligger ud over den, man risikofrit kan opnå ved f.eks. at investere i en statsobligation, altså

en betaling for den risiko, selskabet løber ved at gennemføre en given investering.

Det er vurderingen i det notat, regeringen har lavet: »Rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen«, jf. B 7 – bilag 2, at dansk industri i almindelighed får en risikopræmie på 5 pct. Præmien svinger mellem forskellige brancher, og en analyse af en række virksomheder inden for oliebranchen tyder på en risikopræmie på 60 pct. af den gennemsnitlige, svarende til en risikopræmie på 3 pct. Oliebranchen er altså ikke så risikabel som andre brancher.

Økonomiministeren skrev i sin redegørelse til Folketinget vedrørende Nordsøen side 5: »I dag har man langt højere kendskab til ressourcerne i den danske del af Nordsøen, end da eneretsbevillingen blev tildelt i 1962, hvilket taler for en lavere risikopræmie til de involverede selskaber i fremtiden.« Det er helt korrekt, men den indgåede aftale indbærer blot det modsatte: Risikopræmien vil stige.

I økonomi- og erhvervsministerens B 7 – svar på spørgsmål 90 står, at »oliebranchen for perioden 1962-2003 i gennemsnit (har) haft et krav til risikopræmien svarende til ca. 3 pct. DUC's historiske risikopræmie har i perioden ligget på ca. 5 pct. og således ca. 2 procentpoint over det gennemsnitlige krav til risikopræmien i oliebranchen.«

DUC's risikopræmie har frem til i dag været næsten den dobbelte af oliebranchens gennemsnit. Og da risikoen i dag er betydelig mindre end i 1962 og årene efter, bør den accepterede risikopræmie, som ministeren selv er inde på, forventes at falde. Men regeringens aftale med A.P. Møller – Mærsk medfører, at risikopræmien stiger, nemlig til ca. 7 pct. for perioden 2004-2042, jf. L 62 – svar på spm. 32.

Fra allerede at ligge langt over den gennemsnitlige risikopræmie i olieindustrien viser regeringens egne beregninger af konsekvenserne af den indgåede aftale, at risikopræmien vil stige fra 5 til 7 pct. – stik imod, det regeringen har sagt den vil tilstræbe.

Denne åbenlyse modsætning er ministeren netop blevet opmærksom på. Derfor er der nu udsendt et manipuleret regnestykke. I stedet for at se på hele den foregående periode (1962-2003) vil økonomi- og erhvervsministeren nu bruge perioden 1983-2003 som sammenlig-

ningsgrundlag, jf. B 7 – svar på spm. 106. Uden i øvrigt at fremlægge forudsætningerne for denne beregning sættes risikopræmien til ca. 8 pct. – hvorefter det ønskede fald kan konstateres.

Dette er ikke mindre end en manipulation. Regeringen vil altså ikke medtage den periode, hvor der virkelig var en risiko, i bedømmelsen af størrelsen af en rimelig risikopræmie. Men – for at være lidt ironisk – det svarer til, at man nu accepterer en endnu højere risikopræmie for perioden frem til 2042, hvor den største risiko er, at der kommer mere olie end forudset.

På samme måde manipuleres der med skøn over den gennemsnitlige forrentning for perioden 2004-2042. Udgangspunktet for disse beregninger er den såkaldte terminalværdi eller den aktivmasse, DUC har bogført ultimo 2003. Jo større terminalværdi, jo lavere bliver forrentningen målt i procent. Og selv om DUC's aktivmasse forventes bogført til 30 mia. kr. med udgangen af 2003, siger regeringen, at aktivmassen er det dobbelte af det bogførte. Denne fordobling har den effekt, at beregningerne af det årlige afkast for DUC i årene 2004-2042 kommer ned på et niveau, som regeringen mener at kunne forsvare: et afkast på 9-10 pct. ud over inflationen. Hvis regeringen havde holdt sig til det, DUC selv bogfører aktivmassen til, var resultatet blevet en gennemsnitlig årlig forrentning (efter inflation og skat) på ca. 28 pct., jf. B 7 – svar på spm. 96.

Regeringens underkendelse af DUC's regnskab, når det gælder den bogførte værdi af aktiverne, bygger desuden på en fejlagtig antagelse: »Hertil kommer, at værdien af aktiverne naturligvis må ses i forhold til, hvilken forventet fremtidig indtjening de kan generere«, jf. »Samfundsøkonomien i aftalen«, jf. B 7 – bilag 130 side 15. Det betyder, at jo mere indtjeningen stiger, jo højere skal man værdisætte investeringen i startåret, hvorefter den beregnede forrentning bliver lavere. Det er naturligvis noget sludder at lave en forudsætning, hvorefter en stigende indtjening giver en faldende forrentning. Har man ikke et bedre tal, må man holde sig til den bogførte værdi i det regnskab, der i henhold til loven skal være retvisende. Men gør man det, får regeringen et resultat, den ikke kan lide. Derfor de mange krumspring.

A.P. Møller – Mærsk vil gerne betale mere, end regeringen kræver

A.P. Møller – Mærsk har netop fået en licens til at bore efter olie i den norske del af Nordsøen. Sammen med Hydro er der undertegnet en licens i et område lige nord for den danske del af Nordsøen. Der er tale om et felt med en geologisk struktur, der er meget lig den, der er i det danske område 30-50 km sydligere. Aftalen er indgået, selv om der ikke er nogen garanti for, at der er olie (i modsætning til den danske koncession, hvor olien for længst er konstateret og allerede udnyttet), og selv om den norske beskatning er skrapere end den, der er aftalt mellem regeringen og A.P. Møller – Mærsk.

Det kan heraf konkluderes, at A.P. Møller – Mærsk er parat til at acceptere vilkår, der er betydelig ringere end dem, den danske regering har været villig til at give A.P. Møller – Mærsk.

Vismændenes betragtninger

De økonomiske vismænd har gennem flere år talt for, at staten skulle have en større andel af indtægterne fra Nordsøen.

I den seneste redegørelse, »Dansk Økonomi – Efterår 2003« siger vismændene om aftalen, at det er »uafklaret, om aftalen indebærer en balanceret deling af det økonomiske overskud af olie- og gasreserverne mellem A.P. Møller – Mærsk A/S og samfundet« (redegørelsen side 100). Også efter mange spørgsmål og svar i Folketinget fastholder overvismand Torben M. Andersen kritikken: »Der er stillet mange spørgsmål og kommet mange bidrag. Men der mangler en sammenfatning og oversigt. Uden det er det vanskeligt for politikerne at få et overblik og vide, om aftalen er en god idé.« (Jyllands-Posten den 3. december 2003).

Denne påpegning af manglende mulighed for at vurdere aftalen har fået økonomi- og erhvervsministeren til at lave en sammenfatning: »Samfundsøkonomien i aftalen mellem A.P. Møller – Mærsk og staten om forlængelsen af eneretsbevillingen i Nordsøen«, jf. B 7 – bilag 130. Sammenfatningen bringer dog ikke mere klarhed, tværtimod tilføjer den manipulation af beregningen af risikopræmien, som nævnt ovenfor.

Ny skandale på vej

Lige siden 1960'erne har aftalerne om Nordsøen været meget omdiskuterede, og selv re-

geringen indrømmer, at samfundet hidtil har fået en alt for lille andel af værdierne. Hele oliesagen har frem til i dag været en lang skandale. Den aftale, der nu foreligger, giver garanti for, at skandalen fortsætter.

Regeringen afviser kritikken af aftalen med, at hvis indtjeningen stiger, vil statens indtægter også stige. Det er korrekt, men marginalbeskatningen er mindre efter aftalen end efter de gældende regler. Derfor vil samfundet få for lille en andel, hvis indtjeningen stiger meget. Modsat vil A.P. Møller – Mærsk og DUC få en stærkt stigende indtjening, hvilket der ikke er nogen grund til. A.P. Møller – Mærsk og DUC er i forvejen sikret både fuld dækning for alle omkostninger, et overskud, der svarer til den rente, man kan få på en såkaldt sikker investering, og en risikopræmie oveni som alle andre. De bliver rigeligt honoreret for arbejdet med at hente olien op og skal ikke have mere, bare fordi samfundsudviklingen får værdien af olien til at stige. Oliens tilhører fortsat samfundet, og med aftalen vil A.P. Møller – Mærsk og DUC få en urimelig særstilling i forhold til andre virksomheder. Hvis samfundsudviklingen medfører stigende overskud inden for andre brancher, vil konkurrencen få flere virksomheder til at gå ind i denne branche. Men A.P. Møller – Mærsk og DUC-selskaberne får en eneret, der befrier dem fra den almindelige konkurrence, og kan dermed sikre sig en overnormal profit, der ikke kan opnås på områder, hvor der er konkurrence.

Der er en række faktorer, der kan få fortjenesten til at eksplodere: Meget tyder på et snarligt fald i den globale olieproduktion. De seneste prognoser peger på et fald om 10-20 år, jf. Politiken den 5. december 2003, altså før halvdelen er gået af det åremål, aftalen løber over. Der vil også komme stigende priser, hvis der bliver mere uro i Mellemøsten.

Fortjenesten vil også vokse, hvis der igen gøres nye betydelige fund. Selv om man officielt mente, at nu var det meste af olien fundet, fandt man for få år siden det næststørste oliefelt i den danske del af Nordsøen, Halfdan, der blev sat i produktion i 1999. Endelig vil fortjenesten vokse, hvis indvindingsprocenten fortsat vil stige, som den har gjort hidtil, fra at man kunne indvinde ca. 5 pct. af den fundne olie til i dag over 20 pct.

Der er naturligvis stor usikkerhed om udviklingen, når man ser små 40 år frem, men ét er sikkert med aftalen: Hvis fortjenesten på olien eksploderer, medfører aftalen, at staten ikke må øge den statslige andel af denne fortjeneste – helt i modsætning til de gældende regler og i modstrid med det, vi ser i vores nabolande, hvor skatteprocenterne er sat op, når indtjeningen er steget mere end forventet.

Først løber de med vores olie, og så beder de os om at rydde op

Staten får efter 2012 en andel af DUC på 20 pct., fremhæver regeringen, mens den glemmer, at i 2012 ville 100 pct. af olien være samfundets, hvis ikke regeringen havde lavet en aftale om forlængelse af A.P. Møller – Mærsk's eneret.

Ejerandelen på 20 pct. betyder, at staten skal betale 20 pct. af udgifterne til oprydningen på de felter, der er tømt. Denne udgift skulle ellers betales af A.P. Møller – Mærsk og DUC alene, da der i den gældende aftale står, at selskaberne skal rydde op efter sig.

Desuden sker der med aftalen en ændring af skattereglerne: Mens der produceres, kan alle driftsudgifter trækkes fra, men når der ikke er flere indtægter, er der i sagens natur heller ikke noget at trække udgifterne fra i. Derfor skulle selskaberne lægge til side, mens indtægterne strømmede ind (og det skulle de nok have råd til med den alt for lempelige beskatning). Nu tilbyder staten at udbetale den skattefordel, oprydningen ville have medført, hvis ikke feltet var tømt.

Det er en dobbelt hån: Først får samfundet en alt for ringe andel af værdierne, mens olien pumpes op. Når så felterne er tømt, får vi lov til at betale en stor andel af udgifterne til oprydningen.

Alternativer til aftalen

Her og nu, fra 2004 til 2012, hvor alt tyder på, at vi får de største fortjenester på olien og gassen, kan samfundet bare skærpe beskatningen, det vil ikke stride mod nogen aftale. Det indrømmer selv regeringen, men den afviser at gøre det.

Fra 2012 tilfalder alle rettigheder igen staten. Desuden har staten efter de gældende regler ret til at overtage alt produktionsudstyret, hvilket givet kan gøres billigt, da udstyret for længst er nedskrevet, og da alternativet er, at A.P. Møller – Mærsk og DUC for egen regning skal fjerne udstyret.

Samfundet kunne selv stå for produktionen med DONG som basis, eventuelt i samarbejde med andre selskaber, der har særlig ekspertise. DONG er allerede olieproducent i Nordsøen. DONG fungerer som operatør – det selskab, der har ansvaret for produktionen. Det gælder f.eks. på oliefeltet Siri. Og fra kun at være aktiv i den danske del af Nordsøen har DONG nu også mange aktiviteter i andre dele af Nordsøen.

DONG er absolut kompetent. I en sammenligning mellem 21 olieselskaber i Nordsøen i 2001 blev DONG målt til at ligge helt i top, når det angik, hvor mange meter der bores om dagen, og helt i top, hvad angår at gøre det billigt. Også hvad angår sikkerhed, har DONG klaret sig godt. Kilde: Berlingske Tidende den 13. september 2002.

DONG er ekspert i at udnytte felter, hvor der er relativt lidt olie tilbage; netop den kompetence der i stigende grad bliver brug for i den danske del af Nordsøen.

Hvis det i disse privatiseringstider ikke er muligt at samle flertal for en sådan løsning, kan olien sendes i udbud. Med udsigten til en fortjeneste på et par hundrede mia. kr. efter skat og omkostninger vil der nok være en del selskaber, der vil byde mere end de få milliarder, A.P. Møller – Mærsk og DUC i bedste fald kommer af med ifølge den indgåede aftale. Forslaget om udbud har regeringens egen Konkurrencestyrelse peget på som en god løsning (Konkurrenceredegørelse 2002 side 249), men også dette råd har regeringen valgt at sidde overhørig.

Når man læser regeringens redegørelser og svar, står det mere end tydeligt, at man ikke så meget som et sekund har overvejet et alternativ til at forlænge A.P. Møller – Mærsk's eneret. I en sådan situation er det helt naturligt, at aftalen er blevet så dårlig for samfundet, som det er tilfældet.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Siunmut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Til § 1

Af *skatteministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

1) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter § 4 skal den skattepligtige for handelsmæssige og økonomiske transaktioner med andre koncessionshavere eller med andre selskaber, hvormed den skattepligtige samarbejder om udnyttelse af en koncession, eller med selskaber, der kontrollerer, kontrolleres af eller er koncernforbundet med en koncessionshaver, eller disse i fællesskab, anvende priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter.

Stk. 2. Ved kontrol forstås ejerskab eller rådgivning over stemmerettigheder som nævnt i selskabsskattelovens § 32, stk. 6, 1. pkt., og ligningslovens § 16 H, stk. 2, 2. pkt., dog således at der direkte eller indirekte skal ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne. Ved koncernforbundne selskaber forstås selskaber, der kontrolleres af samme kreds af aktionærer.«

[Værn mod kulbrinteaktivitetens indkomstflytninger]

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af SF):

2) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 14, stk. 1, ændres »§§ 4-10« til: »§§ 4-10 A.«

[Ændring som konsekvens af § 1, nr. 2, i lovforslaget som fremsat]

3) I nr. 8 ændres i det foreslåede § 20 A, stk. 2, »fradrages i indkomst« til: »rummes i positiv indkomst«.

[Præcisering]

4) I nr. 9 ændres i det foreslåede § 27 A, stk. 2, »på baggrund af« til: »på grundlag af«.

[Præcisering]

5) I nr. 9 affattes *stk. 2* i den foreslåede § 27 B således:

»Stk. 2. Pr. 8. juli 2012 opgør partnerne i DUC afskrivningsgrundlag efter samme regler som ved udløbet af et indkomstår. På dette afskrivningsgrundlag kan der afskrives for perioden fra og med 1. januar 2012 til og med 8. juli 2012. Afskrivningerne for denne periode beregnes efter de almindelige regler, hvorefter de reduceres med 176/366 og fratrækkes afskrivningsgrundlaget efter 1. pkt. Afskrivningsgrundlaget pr. 31. december 2012, hvorpå der kan afskrives for perioden fra og med 9. juli 2012 til og med 31. december 2012, opgøres herefter som 80 pct. af det efter 1.-3. pkt. resterende afskrivningsgrundlag med tillæg og fradrag efter de almindelige regler af anskaffelses- og afståelsessummer for perioden fra og med 9. juli 2012 til og med 31. december 2012. Afskrivningerne for denne periode beregnes ligeledes efter de almindelige regler, hvorefter de reduceres med 190/366 og fratrækkes afskrivningsgrundlaget efter 4. pkt. De reducerede afskrivninger efter 3. og 5. pkt. fradrages ved indkomstopgørelsen.«

[Klargørelse]

Af skatteministeren, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af SF og EL):

Til § 3

6) I stk. 3 indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Den skattepligtige som nævnt i 1. pkt. kan ved tilkendegivelse i forbindelse med indgivelse af selvangivelse for indkomståret 2004 ændre de skattemæssige afskrivninger for indkomståret 2003 således, at den skattepligtige opfylder kravet om maksimale skattemæssige afskrivninger for indkomståret 2003 efter kulbrinteskattelovens § 27 A, stk. 4, 3. pkt., jf. § 1, nr. 9.«

[Overgangsregel for skattepligtige, der vælger kapitel 3 A fra og med indkomståret 2004]

Bemærkninger

Til nr. 1

I oliebranchen er det kutyme, at størstedelen af investeringer og operationelle udgifter afholdes i fællesskab af uafhængige konsortiedeltagere.

De lovbestemmelser, der efter skattelovgivningens almindelige regler regulerer *transfer pricing*-området, er ligningslovens § 2 og skattekontrollovens § 3 B. Disse bestemmelser for-

udsætter, at den skattepligtige er kontrolleret af fysiske eller juridiske personer, hvor der ved kontrol forstås, at der ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne.

Bestemmelserne vedrørende *transfer pricing* kan således gøres gældende ved handel mellem koncernforbundne selskaber.

Af bemærkningerne til det lovforslag (L 101, 1997-98, 2. samling), jf. lov nr. 432 af 26. juni 1998, hvorved ligningslovens § 2 blev indført, fremgår, at »Den angivne kreds tilsigter at omfatte de generelle interese-fællesskaber inden for erhvervsforhold. Der kan imidlertid være konkrete situationer, hvor eksempelvis en værdiansættelse er styret af, at to uafhængige parter har manglende skattemæssigt modstridende interesser. Ifølge praksis kan skattemyndighederne i sådanne situationer korrigere eksempelvis en værdiansættelse, der er begrundet i parternes konkrete interessesammenfald, jf. TfS 1996, 496 H og 497 H, eller en fordeling af en overdragelses-sum begrundet i parternes konkrete interessesammenfald, jf. TfS 1993, 32 V. Det er ikke hensigten med lovforslaget at ændre denne praksis.«

Ved fremsættelsen af L 62 er det forudsat, at domspraksis som beskrevet ovenfor tager højde for situationer blandt selskaber, herunder kulbrinteskattepligtige, hvor der måtte være konkrete interessesammenfald. I pressen er en manglende bestemmelse herom i L 62 imidlertid blevet betegnet som et »skattehul«.

For at fjerne enhver tvivl om regeringens vilje til at sætte ind over for muligheder for misbrug af skattelovgivningen foreslås på denne baggrund en bestemmelse i kulbrinteskatteloven, der pålægger kulbrinteskattepligtige at anvende markedsprisen ved økonomiske transaktioner med andre koncessionshavere eller med andre selskaber, hvormed den kulbrinteskattepligtige samarbejder om udnyttelse af en koncession, eller med selskaber, der kontrollerer, kontrolleres af eller er koncernforbundet med en koncessionshaver, eller disse i fællesskab. Det foreslås, at kontrol defineres på samme måde som i ligningslovens § 2.

Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis omfatte tilfælde, hvor et konsortium med tre deltagere med samme ejerandel har økonomiske transaktioner med et selskab, som ejes af en af konsortiedeltagerne. Hvis de tre deltagere har

økonomiske transaktioner med et selskab, som de ejer i fællesskab, skal transaktionerne også ske på armslængdevilkår.

Fra og med indkomståret 2004 har den foreslåede bestemmelse også virkning for gældende koncessioner, jf. § 3, stk. 1 og 2, i lovforslaget som fremsat.

Ligningslovens § 2 gælder fortsat med de forudsætninger, der er lagt til grund for bestemmelsen, og med den praksis, der knytter sig til bestemmelsen. Det er heller ikke sigtet at ændre den ovenfor beskrevne praksis, der er begrundet i parternes konkrete interessesammenfald.

Til nr. 2

Efter kulbrinteskattelovens § 14, stk. 1, 1. pkt., finder reglerne i lovens §§ 4-10 samt 15-18 anvendelse ved opgørelsen af indkomsten for de enkelte felter. Efter det stillede ændringsforslag foreslås henvisningen til kulbrinteskattelovens §§ 4-10 ændret til §§ 4-10 A. Der er tale om en præcisering som følge af den foreslåede § 10 A, jf. § 1, nr. 2, i lovforslaget som fremsat. Efter denne bestemmelse kan udgifter, som den skattepligtige afholder til fjernelse af anlæg også efter, at virksomhed med indvinding af kulbrinter er ophørt, fradrages i indkomstopgørelsen efter såvel kapitel 2 som kapitel 3 og 3 A. Med det stillede ændringsforslag præciseres det, at fradraget for fjernelsesomkostninger gælder for alle kulbrinteskattepligtige selskaber, der efterforsker og indvinder olie og gas i Danmarks undergrund.

I bemærkningerne til den foreslåede § 10 A, jf. § 1, nr. 2, i lovforslaget som fremsat er bl.a. anført, at »Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at der løbende opnås fradraget for afholdte omkostninger i takt med, at anlæggene fjernes, idet der enten vil være tale om driftsomkostninger, der er fradragsberettigede efter de almindelige regler, eller fjernelsesomkostninger, hvor fradraget udtrykkeligt er hjemlet i den foreslåede § 10 A. Bestemmelsen vedrører kun de direkte omkostninger til fjernelse af anlæggene. Der sker ingen udvidelse af fradraget vedrørende andre afviklingsomkostninger.«

I denne forbindelse skal det præciseres, at det med formuleringen »de direkte omkostninger« ikke er hensigten at indskrænke det almindelige driftsomkostningsfradrag, hverken i forhold til

løbende fjernelsesomkostninger eller i forhold til fjernelsesomkostninger, som afholdes efter ophør af virksomhed. Formålet med formuleringen er at præcisere, at de kulbrinteskattepligtige herudover kan fradrage andre omkostninger, men kun i det omfang der for disse andre omkostningers vedkommende er tale om direkte omkostninger til fjernelse af anlæggene.

Til nr. 3

Der er tale om en præcisering.

Til nr. 4

Der er tale om en præcisering.

Til nr. 5

I forbindelse med høringen af virksomheder m.v. blev det i et høringssvar nævnt, at det foreslåede § 27 B, stk. 2, jf. § 1, nr. 9, i lovforslaget som fremsat, var vanskeligt tilgængeligt. På den baggrund foreslås, at bestemmelsen gøres klarere.

Den foreslåede regel skal ses på baggrund af, at der efter de almindelige regler kun kan afskrives skattemæssigt på aktiver, der ejes ved indkomstårets udløb. Uden en særlig regel vil partnerne i DUC derfor være afskåret fra at afskrive i 2012 på den del af aktiverne, der overdrages til staten den 9. juli 2012. Det foreslås, at der gives partnerne i DUC mulighed for at afskrive i 2012 på de aktiver, der overdrages til staten, for den periode, hvor de har været ejet af partnerne, dvs. perioden fra og med 1. januar til og med 8. juli 2012. Dette sker teknisk ved, at partnerne får lov til at afskrive to gange i 2012, men kun forholdsmæssigt efter periodernes længde.

Der skal således opgøres et afskrivningsgrundlag pr. 8. juli 2012. Det sker efter de almindelige regler, som normalt anvendes ved indkomstårets udløb. Som udgangspunkt beregnes afskrivningerne ligeledes efter de almindelige regler, dvs. med satserne for et helt indkomstår. Da der imidlertid kun skal kunne afskrives forholdsmæssigt, reduceres afskrivningerne i forhold til den periode, der resterer af indkomståret. Det herved fremkomne afskrivningsgrundlag kan fradrages ved indkomstopgørelsen i 2012.

Afskrivningerne nedsætter på normal vis afskrivningsgrundlaget for næste periode, der i dette særlige tilfælde løber fra og med 9. juli

2012 til og med 31. december 2012. Afskrivningsgrundlaget skal endvidere reduceres med de 20 pct., som overdrages til staten. Det afskrivningsgrundlag, der fremkommer herved, udgør afskrivningsgrundlaget pr. 31. december 2012, idet anskaffelsessummer og afståelsessummer i perioden dog påvirker afskrivningsgrundlaget på normal vis.

Ligesom for den første periode beregnes afskrivningerne som udgangspunkt med »helårlige« satser. De fradragsberettigede afskrivninger for denne periode findes ved at reducere de beregnede »helårlige« afskrivninger med den forholdsmæssige del af indkomståret, som var forløbet inden periodens begyndelse. Det afskrivningsberettigede beløb reducerer på almindelig vis afskrivningsgrundlaget.

Eksempel:

Forudsætninger: Afskrivningsgrundlag ultimo 2011	1000
Nettertilgang 1.1-8.7.2012	80
Nettertilgang 9.7-31.12.2012*)	176
Afskrivningsgrundlag pr. 8.7 (1000 + 80), 1. pkt.	1080
Afskrivningerne 1.1.-8.7.: $0,25 \times 1080 \times 190/366$, 3. pkt.	140
Afskrivningsgrundlag pr. 9. juli før overdragelse til staten	940
Overdragelse til staten 20 pct.	188
Afskrivningsgrundlag pr. 9. juli, 4. pkt.	752
Nettertilgang, 4. pkt.	176
Afskrivningsgrundlag pr. 31.12	928
Afskrivninger 9.7.-31.12.: $0,25 \times 928 \times 176/366$, 5. pkt.	112
Afskrivningsgrundlag primo 2013, 5. pkt.	816
Afskrivninger med skattemæssig virkning i 2012: $140 + 112$	252

*) 80 pct. af 220, som ville være beløbet uden overdragelse af andel på 20 pct. til staten.

Til nr. 6

Efter § 3, stk. 3, 1. pkt., i lovforslaget som fremsat kan skattepligtige med indkomst fra koncessioner, der som udgangspunkt er omfattet af kulbrinteskattelovens kapitel 3, vælge indkomstopgørelse efter kapitel 3 A for samtlige disse koncessioner med virkning fra og med indkomståret 2004 på samme vilkår som bevillingshavere i henhold til eneretsbevillingen. Et vilkår er, at den skattepligtige for at kunne benytte overgangsreglerne om fremførsel af uudnyttede feltunderskud skal opfylde kravet om maksimale afskrivninger for indkomståret 2003 efter reglerne i kulbrinteskattelovens § 27 A, stk. 4, 3. pkt., som affattet ved § 1, nr. 9, i lovforslaget som fremsat.

Efter ændringsforslaget kan skattepligtige omfattet af kapitel 3 i forbindelse med indgivelse af

selvangivelse for indkomståret 2004 ændre de skattemæssige afskrivninger for indkomståret 2003 således, at kravet om maksimale skattemæssige afskrivninger er opfyldt. Virkningen af ændringsforslaget er, at skattepligtige, som ikke har afskrevet maksimalt for indkomståret 2003, ikke i forbindelse med indgivelsen af selvangivelsen for indkomståret 2004 er forhindret i at benytte reglen om frivillig overgang til kapitel 3 A.

Ændringsforslaget berører ikke skattepligtige, som erhverver indkomst – positiv såvel som negativ – i henhold til senere erhvervede koncessioner eller koncessionsandele omfattet af kapitel 3, og som ønsker at blive beskattet efter reglerne i kapitel 3 A, idet denne form for indkomst ikke er omfattet af overgangsreglerne i § 27 A, jf. § 3, stk. 3, 2. pkt., i lovforslaget som fremsat.

*Lars Christian Lilleholt (V) Peter Christensen (V) Freddy Dam (V) Kristian Jensen (V) nfmnd.
Mikkel Dencker (DF) Colette L. Brix (DF) Charlotte Dyremose (KF) Else Theill Sørensen (KF)
Jann Sjursen (KD) Erik Mortensen (S) Henrik Sass Larsen (S) Jacob Buksti (S)
Jens Peter Vernerisen (S) fmd. Sophie Hæstorp Andersen (S) Morten Homann (SF)
Anders Samuelsen (RV) Pernille Rosenkrantz-Theil (EL)*

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siumut havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	55*	Enhedslisten (EL)	4
Socialdemokratiet (S)	52	Kristendemokraterne (KD)	4
Dansk Folkeparti (DF)	22	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	16	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	12	Siumut (SIU)	1
Det Radikale Venstre (RV)	9	Uden for folketingsgruppene (UFG)	2

* Heraf 1 medlem valgt på Færøerne

Oversigt over bilag vedrørende L 62

Bilagsnr.	Titel
1	Høringssvar, fra skatteministeren
2	Meddelelse om, at bilag til hovedforslaget B 7 og følgeforslaget L 48 parallelomdeles i udvalget
3	Kopi EPU: Tidsplan for udvalgets behandling af beslutningsforslaget
4	Kopi EPU: Notat om rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren
5	Kopi EPU: Spm. 1 om skøn over overskud i DUC's felter, til økonomi- og erhvervsministeren
6	Kopi EPU: Spm. 2 om »balancen« i kompensationsbestemmelsen, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 3, om Folketinget i forhold til kompensationsbestemmelsen vil kunne hæve beskatningen, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 4, om delvis kompensation vil være i strid med aftalen, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 5 om, hvor kompensationsbestemmelsen gælder, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 6 om sænkning af selskabsskatten i forhold til balancen i aftalen, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 7 om balance i aftalen ved at forhøje statens ejerandel til mere end 20 pct., til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 8 om kompensation ved forhøjelse af selskabsskatten, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 9 om definition af »nettofordel«, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 10 om diskriminering gennem lovgivningen ved at øge beskatningen for øvrige bevillingshavere, men ikke for DUC, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 11 om særlovgivning for en bestemt bevillingshaver, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 12 om, hvor store uudnyttede afskrivninger ophævelsen af feltaftaler åbner mulighed for, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 13 om afskrivningsmuligheder uden den nye aftale, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 14 om skøn over yderligere investeringer frem til 2012 uden en forlængelse af aftalen, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 15 om, hvorledes ministeriet er kommet til den opfattelse, at resultatet vil blive en fordeling på ca. 40 pct. til bevillingshaverne og 60 pct. til staten, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 16, om staten må opgive udnyttelsen af visse forekomster, til økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
	Kopi EPU: Spm. 17, om vurdering skal ske for hver forekomst, boring og felt, eller om der kan anlægges en samlet vurdering, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 18 om, hvilke muligheder staten vil have for at pålægge bevillingshaverne at udnytte forekomster, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 19 om at ophæve rørledningsafgiften for andre producenter i Nordsøen, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 20 om eventuel genindførelse af rørledningsafgiften, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 21 om, hvilken værdi forlængelsen af koncessionen forventes at have for DUC, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 22 om, hvorfor statens andel af overskuddet stiger over tid, selv om produktionen forventes at falde, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 23 om, hvilke investerings- og omkostningsforudsætninger Energi styrelsen lægger til grund i 3 opstillede scenarier, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 24 om, hvilken rentabilitet der forventes for DUC's investeringer, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 25 om følsomhedsberegninger på de eksisterende skatteregler, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 26 om produktionsforløb, der ligger til grund for tabel 5 i Redegørelsen til Folketinget om Nordsøen, til økonomi- og erhvervsministeren
7	Kopi EPU: Spm. 27 om tabelopstilling vedrørende gældende aftale og lovgivning m.v., til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 28 om tabel med oliepris samt tabel med DUC's overskud, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 29 om rækkevidden af klausulen, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 30 om, hvordan aftalen påvirker muligheden for at pålægge DUC en CO ₂ -kvote, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 31 om, hvor stor risiko staten påtager sig gennem sit ejerskab, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 32 om miljømæssige konsekvenser af aftalen, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 33 om et forhold mellem grundloven og de bestemmelser, der binder fremtidige Folketing, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 34 om kommentar til vurdering fra professor, dr. jur. Henrik Zahle, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 35 om, hvad det er, som DUC yder, der berettiger til ekstra indtjening til DUC, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 36 om, hvor stor andel af overskuddet på olie- og gasindvinding den norske og den hollandske stat modtager, til økonomi- og erhvervsministeren
8	Kopi EPU: Spm. 37 om, hvorledes staten vil varetage medejerskabet af DUC fra 2012, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 38 om at redegøre for forholdene omkring søledningerne, såfremt DONG sælges, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 39 om at redegøre for vilkår, beskatningsforhold m.v. for henholdsvis DUC-selskaberne og de øvrige selskaber med tilladelse til efterforskning og indvinding af olie og gas i den danske del af Nordsøen, til økonomi- og erhvervsministeren
9	Kopi EPU: Samrådsspm. A om at redegøre for udmøntningen af kompensationsbestemmelsen i aftalen med A.P. Møller – Mærsk, til økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
10	Kopi EPU: Spm. 40 om, hvilke beregninger og opgørelser der ligger til grund for oplysningen om, at DUC's overskud vil falde med 5,8 mia. kr. i 2004 som følge af aftalen, til økonomi- og erhvervsministeren
11	Kopi EPU: Svar på spm. S 423, S 424 og S 425 om aktindsigt i sagen om regeringens olieaftale med A.P. Møller, fra økonomi- og erhvervsministeren
12	Kopi EPU: Spm. 41 om fordele og ulemper, der er forbundet med, at staten efter 2012 får en ejerandel på 20 pct. i DUC, til økonomi- og erhvervsministeren
13	Kopi EPU: Spm. 42 om, hvilke forudsætninger der ligger til grund for de i redegørelsen til Folketinget vedrørende Nordsøen opgivne tal om, hvad regeringens nye aftale vil indbringe til staten, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 43 om, hvad kulbrintebeskatningen indbringer efter regeringens aftale, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 44 om en fortegnelse over DUC's fradragsmuligheder, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 45 om statens indtægter fra eneretsbevillingen af 1962, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 46 om scenarie over statens indtægt vist med forskellige olieprisniveauer, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 47 om statens indtægt, hvis eneretsbevillingens vilkår fortsatte i perioden 2013-2042 med forskellige korrektioner, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 48 om scenarie over statens indtægt vist med forskellige olieprisniveauer, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 49 om, hvilke indtægter staten vil få fra 2013 til 2042, såfremt eneretsbevillingen af 1962 ikke forlænges, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 50 om beregning af overskud til fordeling mellem staten og DUC, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 51, om en kommende kompensationsbestemmelse vil udelukke en særlig skatteforhøjelse for DUC, til økonomi- og erhvervsministeren
14	Kopi EPU: Høringssvar og høringssnotat, fra økonomi- og erhvervsministeren
15	Kopi EPU: Henvendelse af 23/10-03 fra Danmarks Fiskeriforening
16	Kopi EPU: Spm. 1 om kommentar til henvendelse af 23/10-03 fra Danmarks Fiskeriforening, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 2 om de ordninger, fiskere har i England, Norge og Holland, og om dokumentation for offshoreindustriens indvirkning på fiskeriet, til økonomi- og erhvervsministeren
17	Kopi EPU: Spm. 52 om vilkårene for operatøren efter 2012, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 53 om den grundliggende antagelse for beregningerne i tabel 7 i redegørelsen til Folketinget om Nordsøen, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 54 om en sammenligning mellem regeringens aftale med A.P. Møller – Mærsk og et alternativ, hvor en ny operatør overtager i 2012, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 55 om statens muligheder for at regulere olie- og gasproduktionen i Nordsøen, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 56 om oversendelse af formulering i gældende koncessioner vedrørende konsekvensen af eventuelle ændringer af beskatning, til økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
	Kopi EPU: Spm. 57 om sammenligning mellem gældende regler og aftalen med A.P. Møller – Mærsk om betaling for oprydningen efter kulbrinteaktiviteter, for så vidt angår statens udgifter, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 58 om provenumæssige konsekvenser, hvis et kommende Folketing indfører strammere miljøregler vedrørende forurening fra boreslam, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 59 om, hvorfor statens andel af overskuddet er faldet de seneste år, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 60 om, hvad den gennemsnitlige fordeling af overskuddet vil være mellem DUC og staten, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 61 om kendskab til andre lande, der har aftalt en klausul som den foreslåede i afsnit VI, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 62 om DUC-selskabernes forventede fremtidige afkast, til økonomi- og erhvervsministeren
18	Kopi EPU: Aftale om kompensation efter afsnit VI i aftale af 29/09-03 mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8/7-62, fra økonomi- og erhvervsministeren
19	Kopi EPU: Notits fra Justitsministeriet om forholdet mellem grundloven og kompensationsbestemmelsen i aftalen af 29/09-03 mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8/7-62, fra økonomi- og erhvervsministeren
20	Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
21	Kopi EPU: Spm. 63 om størrelsen af risikopræmien, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 64 om modregning i risikopræmien, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 65 om fastsættelse af terminalværdien, til økonomi- og erhvervsministeren
22	Kopi EPU: Spm. 66 om beskatningsmodel, som blev foreslået af Kulbrintebeskatningsudvalget, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 67 om udlevering af materiale, som er lagt til grund for ministeriets beregninger, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 68 om, hvilke danske og udenlandske eksperter ministeriet har benyttet i forbindelse med aftalerne om olieindvinding i Nordsøen, til økonomi- og erhvervsministeren
23	Kopi EPU: Svar på spm. 1 om skøn over overskud i DUC's felter, fra økonomi- og erhvervsministeren
24	Kopi EPU: Svar på spm. 2 om »balancen« i kompensationsbestemmelsen, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 3, om Folketinget i forhold til kompensationsbestemmelsen vil kunne hæve beskatningen, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 4, om delvis kompensation vil være i strid med aftalen, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 5 om, hvor kompensationsbestemmelsen gælder, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 6 om sænkning af selskabsskatten i forhold til balancen i aftalen, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 7 om balance i aftalen ved at forhøje statens ejerandel til mere end 20 pct., fra økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
	Kopi EPU: Svar på spm. 8 om kompensation ved forhøjelse af selskabsskatten, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 9 om definition af »nettofordel«, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 10 om diskriminering gennem lovgivningen ved at øge beskatningen for øvrige bevillingshavere, men ikke for DUC, fra økonomi- og erhvervsministeren
25	Kopi EPU: Svar på spm. 11 om særlovgivning for en bestemt bevillingshaver, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 12 om, hvor store uudnyttede afskrivninger ophævelsen af fellaftaler åbner mulighed for, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 13 om afskrivningsmuligheder uden den nye aftale, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 14 om skøn over yderligere investeringer frem til 2012 uden en forlængelse af aftalen, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 15 om, hvorledes ministeriet er kommet til den opfattelse, at resultatet vil blive en fordeling på ca. 40 pct. til bevillingshavere og 60 pct. til staten, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 16, om staten må opgive udnyttelsen af visse forekomster, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 17, om vurdering skal ske for hver forekomst, boring og felt, eller om der kan anlægges en samlet vurdering, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 18 om, hvilke muligheder staten vil have for at pålægge bevillingshavere at udnytte forekomster, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 19 om at ophæve rørledningsafgiften for andre producenter i Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 20 om eventuel genindførelse af rørledningsafgiften, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 21 om, hvilken værdi forlængelsen af koncessionen forventes at have for DUC, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 22 om, hvorfor statens andel af overskuddet stiger over tid, selv om produktionen forventes at falde, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 23 om, hvilke investerings- og omkostningsforudsætninger Energistyrelsen lægger til grund i 3 opstillede scenarier, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 24 om, hvilken rentabilitet der forventes for DUC's investeringer, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 25 om følsomhedsberegninger på de eksisterende skatteregler, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 26 om produktionsforløb, der ligger til grund for tabel 5 i redegørelsen til Folketinget om Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren
26	Kopi EPU: Svar på spm. 27 om tabelopstilling vedrørende gældende aftale og lovgivning m.v., fra økonomi- og erhvervsministeren
27	Kopi EPU: Svar på spm. 28 om tabel med oliepris samt tabel med DUC's overskud, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 29 om rækkevidden af klausulen, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 30 om, hvordan aftalen påvirker muligheden for at pålægge DUC en CO ₂ -kvote, fra økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
	Kopi EPU: Svar på spm. 31 om, hvor stor risiko staten påtager sig gennem sit ejerskab, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 32 om miljømæssige konsekvenser af aftalen, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 33 om et forhold mellem grundloven og de bestemmelser, der binder fremtidige Folketing, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 34 om kommentar til vurdering fra professor, dr. jur. Henrik Zahle, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 35 om, hvad det er, som DUC yder, der berettiger til ekstra indtjening til DUC, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 36 om, hvor stor andel af overskuddet på olie- og gasindvinding den norske og den hollandske stat modtager, fra økonomi- og erhvervsministeren
28	Kopi EPU: Svar på spm. 37 om, hvorledes staten vil varetage medejerskabet i DUC fra 2012, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 38 om at redegøre for forholdene omkring søledningerne, såfremt DONG sælges, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 39 om at redegøre for vilkår, beskatningsforhold m.v. for henholdsvis DUC-selskaberne og de øvrige selskaber med tilladelse til efterforskning og indvinding af olie og gas i den danske del af Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren
29	Kopi EPU: Svar på spm. 40 om, hvilke beregninger og opgørelser der ligger til grund for oplysningen om, at DUC's overskud vil falde med 5,8 mia. kr. i 2004 som følge af aftalen, fra økonomi- og erhvervsministeren
30	Supplerende høringssvar, fra skatteministeren
31	Spm. 1 om de fremtidige koncessionsvilkår som følge af koncessionsforlængelsen, til skatteministeren
	Spm. 2, om regeringen i sine beregninger forudsætter, at et evt. udbud bliver vundet af en anden end nuværende bevillingshaver, til skatteministeren
	Spm. 3 om, hvorfor regeringen i sine forudsætninger lægger til grund, at et evt. udbud først skal foretages i 2012, til skatteministeren
	Spm. 4 om, at regeringen skal sikre, at staten får en større andel af værdierne i forbindelse med udnyttelsen af olie- og gasressourcerne i Nordsøen, til skatteministeren
	Spm. 5, om ministeren anser en overnormal profit på 59 mia. kr. frem til 2012 efter afholdelse af alle omkostninger ved udvindingen for rimelig, til skatteministeren
	Spm. 6, om ministeren kan bekræfte, at regeringen forudsætter mindre afkast for bevillingstageren og staten frem til 2012, til skatteministeren
	Spm. 7 om, i hvilket omfang den nuværende bevillingshaver vil opnå betaling for de eksisterende anlæg, til skatteministeren
	Spm. 8, om der er andre lande, som har indgået kompensationsaftaler af lignende karakter, til skatteministeren
	Spm. 9, om aftalen er retligt bindende for alle fremtidige regeringer og Folketinget i de kommende 39 år, til skatteministeren
	Spm. 10 om beregning af det samlede beløb i kompensation, som staten maksimalt kan risikere at betale frem til 2042, til skatteministeren
	Spm. 11, om ændringer i lovgivningen vil medføre en øget kulbrinteskate for bevillingshaveren, til skatteministeren
	Spm. 12 om § 3 i fortolkningsaftalen om kompensation, til skatteministeren

Bilagsnr.	Titel
	Spm. 13, om der findes nogen begrænsning i aftalen om, hvornår bevillingshaveren kan forlange kompensation eller indbringelse af sagen for en voldgiftsret, til skatteministeren
	Spm. 14 om, hvori statens rettigheder og fordele i kompensationsaftalen består, til skatteministeren
	Spm. 15 om grundlovsproblemet med kompensationsaftalen, til skatteministeren
32	Kopi EPU: Revideret tidsplan for udvalgets behandling af beslutningsforslaget
33	Meddelelse om samråd med økonomi- og erhvervsministeren i Det Enerkipolitiske Udvalg
34	Spm. 16, om ministeren er citeret korrekt i artiklen »Bendtsen langer ud efter S« fra Jyllands-Posten 12/11-03, til skatteministeren
	Spm. 17, om A.P. Møller – Mærsk forventes at foretage uhensigtsmæssige investeringer for at få store kulbrintefradrag, til skatteministeren
	Spm. 18, om Mærsk Olie og Gas vil overinvestere for at undgå beskatning, til skatteministeren
	Spm. 19 om omfanget af uhensigtsmæssige investeringer, som APM/DUC i scenariet vil foretage for at få store kulbrintefradrag, til skatteministeren
	Spm. 20, om ministeren er enig i beregningerne i tabel 1 og 2 i bemærkningerne til lovforslaget, til skatteministeren
	Spm. 21 om, hvor stor en del af merprovenuet ved aftalen, der skyldes ændrede og strammere skatteregler, til skatteministeren
	Spm. 22 om, hvorfor det i beregningen af statens provenu er forudsat, at Mærsk Olie og Gas ikke fortsætter som operatør efter 2012, til skatteministeren
	Spm. 23, om ministeren er enig i beregningen af merprovenu ved det i aftalen forudsatte produktionsbeløb i basisscenariet, til skatteministeren
	Spm. 24, om staten kan give en koncessionsforlængelse frem til 2042 til A.P. Møller - Mærsk med virkning fra 2004 uden udbud, til skatteministeren
	Spm. 25, om ministeren er enig i, at betragtningerne i basisscenariet ikke er realistiske og konsistente, til skatteministeren
	Spm. 26, om sandsynligheden for, at APM/DUC vil fortsætte efter 2012, hvis man fortsatte med de gældende regler frem til 2042, til skatteministeren
	Spm. 27, om det er mere sandsynligt i basisscenariet at antage, at APM/DUC fortsætter fra 2012 til 2042 end at antage, at APM/DUC ikke fortsætter, til skatteministeren
	Spm. 28, om det er mere realistisk i basisscenariet at antage, at man med virkning fra 2004 giver koncessionsforlængelse til APM/DUC, til skatteministeren
	Spm. 29 om udarbejdelse af ny tabel, hvor der anvendes beregninger efter gældende regler og efter aftalens regler efter det i lovforslaget forudsatte produktionsbeløb, til skatteministeren
	Spm. 30 om statens alternativer vedr. ændring af beskatnings- og koncessionsvilkår til at indgå en aftale, til skatteministeren
	Spm. 31 om nødvendigheden af at kende Nordsøaftalens fordelagtighed samt statens forskellige alternativer til at indgå aftalen, til skatteministeren
	Spm. 32 om DUC-selskabernes forventede fremtidige overnormale afkast, til skatteministeren
	Spm. 33, om aftalen om kompensation indebærer, at der skal tilbagebetales 5 mia. kr. til DUC, til skatteministeren
	Spm. 34 om kompensationsbestemmelsen, til skatteministeren
	Spm. 35, om kompensationsbestemmelsen indebærer en global opstramning af kulbrintebeskatningen, til skatteministeren
35	Kopi EPU: Oplæg til en eventuel høring, fra Keld Albrechtsen (EL)

Bilagsnr.	Titel
36	Kopi EPU: Svar på spm. 42 om, hvilke forudsætninger der ligger til grund for de i redegørelsen til Folketinget vedrørende Nordsøen opgivne tal om, hvad regeringens nye aftale vil indbringe til staten, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 43 om, hvad kulbrintebeskatningen indbringer efter regeringens aftale, fra økonomi- og erhvervsministeren
37	Kopi EPU: Svar på spm. 55 om statens muligheder for at regulere olie- og gasproduktionen i Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren
38	Kopi EPU: Svar på spm. 57 om sammenligning mellem gældende regler og aftalen med A.P. Møller – Mærsk om betaling for oprydningen efter kulbrinteaktiviteter, for så vidt angår statens udgifter, fra økonomi- og erhvervsministeren
39	Kopi EPU: Svar på spm. 60 om, hvad den gennemsnitlige fordeling af overskuddet vil være mellem DUC og staten, fra økonomi- og erhvervsministeren
40	Spm. 36, om der er tale om en neutral løsning ved afskaffelse af feltafgrænsningerne, til skatteministeren Spm. 37, om det risikeres, at der ydes kulbrintefradrag efter 2004 for tidligere investeringer, til skatteministeren Spm. 38, om den meget store forskel for året 2012 i svaret på spm. 14 også skyldes, at der er tale om forskellige perioder, til skatteministeren Spm. 39, om revurdering af svaret på spm. 21, hvor den samlede værdi for DUC frem til 2042 er angivet til 12 mia. kr., til skatteministeren Spm. 40, om det vil være i strid med regeringens skattestop at lukke det åbenhare hul i loven, som påpeges af ministeren, til skatteministeren Spm. 41, om statsandelen i en række realistiske scenarier i perioder vil blive højere med den eksisterende beskatning m.v., til skatteministeren Spm. 42, om statens gevinst ved en forlængelse af bevillingen med øget gevinst til følge vil medføre en mergevinst for bevillingshaveren og DUC, til skatteministeren Spm. 43 om, hvorfor den samlede kompensation er aftalt til maksimalt at udgøre den nettofordel, som staten opnår ved aftalen af 29. september 2003, til skatteministeren Spm. 44 om, hvordan »fiskalt sigte« fortolkes, til skatteministeren Spm. 45, om domstolene er bundet af tillægsaftalens § 4, når der skal udmåles erstatning, til skatteministeren Spm. 46 om, at tillægsaftalens § 4 er den afgørende begrundelse for, at Justitsministeriet ikke anser kompensationsaftalen for at være i strid med grundloven, til skatteministeren
41	Spm. 47 om en beregning af kulbrintefradrag på 30 pct. for investeringer fra 2004, til skatteministeren Spm. 48 om en nutidsværdiberegning med benyttelse af den historiske viden om inflation, rente m.v., til skatteministeren
42	Spm. 49, om det kan sikres, at staten ikke på noget tidspunkt i aftalens løbetid stilles ringere end forudsat ved aftalens indgåelse, til skatteministeren Spm. 50, om det reale indhold af aftalen er, at statens almindelige beskatningsret netop berøres af aftalen, til skatteministeren
43	Kopi EPU: Svar på spm. 41 om fordele og ulemper, der er forbundet med, at staten efter 2012 får en ejerandel på 20 pct. i DUC, fra økonomi- og erhvervsministeren
44	Spm. 51 om opgørelse over godkendte investeringer efter gældende regler, som vil kunne fradrages i de kommende år, til skatteministeren
45	Kopi EPU: Svar på spm. 68 om, hvilke danske og udenlandske eksperter ministeriet har benyttet i forbindelse med aftalerne om olieindvinding i Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
46	<p>Spm. 52 om den reale forrentningsprocent 1962-2003 samt den forventede reale forrentningsprocent 2003-2042 m.v., til skatteministeren</p> <p>Spm. 53, om ministeren kan bekræfte, at den gennemsnitlige inflation var langt højere i 1962-2003, end det forventes fremover, til skatteministeren</p> <p>Spm. 54 om ændringerne i DUC's forrentning ved terminalværdier på 0, 30, 80 og 200 mia. kr., til skatteministeren</p> <p>Spm. 55 om DUC's forrentningsprocent for 1962-2042, både nominelt og realt m.v., til skatteministeren</p>
47	<p>Spm. 56 om en løsning på fjernelsesproblematikken for selskaber, der ikke er omfattet af kapitel 3 A, til skatteministeren</p> <p>Spm. 57, om det ikke vil være hensigtsmæssigt at foretage en generel opdatering af kulbrinteskatteloven, til skatteministeren</p>
48	<p>Spm. 58 om belysning af konsekvenserne og rækkevidden af § 2 og § 3 i kompensationsaftalen, til skatteministeren</p> <p>Spm. 59, om den særlige lønsumsafgift for den finansielle sektor er indført, fordi den finansielle sektor fik for store økonomiske fordele af nedsættelsen af selskabsskatten, til skatteministeren</p> <p>Spm. 60 om en bekræftelse af, at det ville være usandsynligt, at man i forbindelse med en sænkning af selskabsskatten gav retligt bindende løfter til den finansielle sektor om ikke at regulere lønsumsafgiften, til skatteministeren</p> <p>Spm. 61, om der samtidig med nedsættelse af den generelle selskabsskatteprocent sker en forhøjelse af lønsumsafgiften for den finansielle sektor, til skatteministeren</p> <p>Spm. 62, om en generel nedsættelse af selskabsskatteprocenten vil medføre, at den finansielle sektor bliver gidsel i overvejelser om en skatteomlægning med nedsættelse af selskabsskatteprocenten, til skatteministeren</p>
49	<p>Foreløbigt svar på spm. 45, om domstolene er bundet af tillægsaftalens § 4, når der skal udmåles erstatning, fra skatteministeren</p> <p>Foreløbigt svar på spm. 46 om, at tillægsaftalens § 4 er den afgørende begrundelse for, at Justitsministeriet ikke anser kompensationsaftalen for at være i strid med grundloven, fra skatteministeren</p>
50	<p>Svar på spm. 1 om de fremtidige koncessionsvilkår som følge af koncessionsforlængelsen, fra skatteministeren</p> <p>Svar på spm. 2, om regeringen i sine beregninger forudsætter, at et evt. udbud bliver vundet af en anden end nuværende bevillingshaver, fra skatteministeren</p> <p>Svar på spm. 3 om, hvorfor regeringen i sine forudsætninger lægger til grund, at et evt. udbud først skal foretages i 2012, fra skatteministeren</p> <p>Svar på spm. 4 om, at regeringen skal sikre, at staten får en større andel af værdierne i forbindelse med udnyttelsen af olie- og gasressourcerne i Nordsøen, fra skatteministeren</p> <p>Svar på spm. 5, om ministeren anser en overnormal profit på 59 mia. kr. frem til 2012 efter afholdelse af alle omkostninger ved udvindingen for rimelig, fra skatteministeren</p> <p>Svar på spm. 6, om ministeren kan bekræfte, at regeringen forudsætter mindre afkast for bevillingstageren og staten frem til 2012, fra skatteministeren</p> <p>Svar på spm. 7 om, i hvilket omfang den nuværende bevillingshaver vil opnå betaling for de eksisterende anlæg, fra skatteministeren</p> <p>Svar på spm. 8, om der er andre lande, som har indgået kompensationsaftaler af lignende karakter, fra skatteministeren</p> <p>Svar på spm. 9, om aftalen er retligt bindende for alle fremtidige regeringer og Folketinget i de kommende 39 år, fra skatteministeren</p>

Bilagsnr.	Titel
	Svar på spm. 10 om en beregning af det samlede beløb i kompensation, som staten maksimalt kan risikere at betale frem til 2042, fra skatteministeren
	Svar på spm. 11, om ændringer i lovgivningen vil medføre en øget kulbrinteskate for bevillingshaveren, fra skatteministeren
	Svar på spm. 12 om § 3 i fortolkningsaftalen om kompensation, fra skatteministeren
	Svar på spm. 13, om der findes nogen begrænsning i aftalen om, hvornår bevillingshaveren kan forlange kompensation eller indbringelse af sagen for en voldgiftsret, fra skatteministeren
	Svar på spm. 14 om, hvori statens rettigheder og fordele i kompensationsaftalen består, fra skatteministeren
	Svar på spm. 15 om grundlovsproblemet med kompensationsaftalen, fra skatteministeren
51	Svar på spm. 16, om ministeren er citeret korrekt i artiklen »Bendtsen langer ud efter S« fra Jyllands-Posten 12/11-03, fra skatteministeren
	Svar på spm. 17, om A.P. Møller – Mærsk forventes at foretage uhensigtsmæssige investeringer for at få store kulbrintefradrag, fra skatteministeren
	Svar på spm. 18, om Mærsk Olie og Gas vil overinvestere for at undgå beskatning, fra skatteministeren
	Svar på spm. 19 om omfanget af uhensigtsmæssige investeringer, som APM/DUC i scenariet vil foretage for at få store kulbrintefradrag, fra skatteministeren
	Svar på spm. 20, om ministeren er enig i beregningerne i tabel 1 og 2 i bemærkningerne til lovforslaget, fra skatteministeren
	Svar på spm. 21 om, hvor stor en del af merprovenuet ved aftalen, der skyldes ændrede og strammere skatteregler, fra skatteministeren
	Svar på spm. 22 om, hvorfor det i beregningen af statens provenu er forudsat, at Mærsk Olie og Gas ikke fortsætter som operatør efter 2012, fra skatteministeren
	Svar på spm. 23, om ministeren er enig i beregningen af merprovenu ved det i aftalen forudsatte produktionsbeløb i basisscenariet, fra skatteministeren
	Svar på spm. 24, om staten kan give en koncessionsforlængelse frem til 2042 til A.P. Møller - Mærsk med virkning fra 2004 uden udbud, fra skatteministeren
	Svar på spm. 25, om ministeren er enig i, at betragtningerne i basisscenariet ikke er realistiske og konsistente, fra skatteministeren
	Svar på spm. 26, om sandsynligheden for, at APM/DUC vil fortsætte efter 2012, hvis man fortsatte med de gældende regler frem til 2042, fra skatteministeren
	Svar på spm. 27, om det er mere sandsynligt i basisscenariet at antage, at APM/DUC fortsætter fra 2012 til 2042 end at antage, at APM/DUC ikke fortsætter, fra skatteministeren
	Svar på spm. 28, om det er mere realistisk i basisscenariet at antage, at man med virkning fra 2004 giver koncessionsforlængelse til APM/DUC, fra skatteministeren
	Svar på spm. 29 om udarbejdelse af ny tabel, hvor der anvendes beregninger efter gældende regler og efter aftalens regler efter det i lovforslaget forudsatte produktionsbeløb, fra skatteministeren
	Svar på spm. 30 om statens alternativer vedr. ændring af beskatnings- og koncessionsvilkår til at indgå en aftale, fra skatteministeren
	Svar på spm. 31 om nødvendigheden af at kende Nordsøaftalens fordelagtighed samt statens forskellige alternativer til at indgå aftalen, fra skatteministeren
	Svar på spm. 32 om DUC-selskabernes forventede fremtidige overnormale afkast, fra skatteministeren
	Svar på spm. 33, om aftalen om kompensation indebærer, at der skal tilbagebetales 5 mia. kr. til DUC, fra skatteministeren

Bilagsnr.	Titel
	Svar på spm. 34 om kompensationsbestemmelsen, fra skatteministeren Svar på spm. 35, om kompensationsbestemmelsen indebærer en global opstramning af kulbrintebeskatningen, fra skatteministeren
52	Svar på spm. 49, om det kan sikres, at staten ikke på noget tidspunkt i aftalens løbetid stilles ringere end forudsat ved aftalens indgåelse, fra skatteministeren Svar på spm. 50, om det reale indhold af aftalen er, at statens almindelige beskatningsret netop berøres af aftalen, fra skatteministeren
53	Svar på spm. 36, om der er tale om en neutral løsning ved afskaffelse af feltafgrænsningerne, fra skatteministeren Svar på spm. 37, om det risikeres, at der ydes kulbrinteafdrag efter 2004 for tidligere investeringer, fra skatteministeren Svar på spm. 38, om den meget store forskel for året 2012 i svaret på spm. 14 også skyldes, at der er tale om forskellige perioder, fra skatteministeren Svar på spm. 39, om revurdering af svaret på spm. 21, hvor den samlede værdi for DUC frem til 2042 er angivet til 12 mia. kr., fra skatteministeren Svar på spm. 40, om det vil være i strid med regeringens skattestop at lukke det åbenhare hul i loven, som påpeges af ministeren, fra skatteministeren Svar på spm. 41, om statsandelen i en række realistiske scenarier i perioder vil blive højere med den eksisterende beskatning m.v., fra skatteministeren Svar på spm. 42 om statens gevinst ved en forlængelse af bevillingen med øget gevinst til følge vil medføre en mergevinst for bevillingshaveren og DUC, fra skatteministeren Svar på spm. 43 om, hvorfor den samlede compensation er aftalt til maksimalt at udgøre den nettofordel, som staten opnår ved aftalen af 29. september 2003, fra skatteministeren Svar på spm. 44 om, hvordan »fiskalt sigte« fortolkes, fra skatteministeren
54	Svar på spm. 47 om en beregning af kulbrinteafdrag på 30 pct. for investeringer fra 2004, fra skatteministeren Svar på spm. 48 om en nutidsværdiberegning med benyttelse af den historiske viden om inflation, rente m.v., fra skatteministeren
55	Svar på spm. 51 om opgørelse over godkendte investeringer efter gældende regler, som vil kunne fradrages i de kommende år, fra skatteministeren
56	Svar på spm. 56 om en løsning på fjernelsesproblematikken for selskaber, der ikke er omfattet af kapitel 3 A, fra skatteministeren Svar på spm. 57, om det ikke vil være hensigtsmæssigt at foretage en generel opdatering af kulbrinteskatteloven, fra skatteministeren
57	Kopi EPU: Svar på spm. 52 om vilkårene for operatøren efter 2012, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 53 om den grundlæggende antagelse for beregningerne i tabel 7 i redegørelsen til Folketinget om Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 54 om en sammenligning mellem regeringens aftale med A.P. Møller – Mærsk og et alternativ, hvor en ny operatør overtager i 2012, fra økonomi- og erhvervsministeren
58	Kopi EPU: Svar på spm. 61 om kendskab til andre lande, der har aftalt en klausul som den foreslåede i afsnit VI, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 62 om DUC-selskabernes forventede fremtidige afkast, fra økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
59	Kopi EPU: Oplæg fra Kim Andersen (V), Helle Sjelle (KF) og Aase D. Madsen (DF) til en eventuel høring om de statsretlige aspekter af Nordsøaftalen
60	Kopi EPU: Svar på spm. 58 om provenumæssige konsekvenser, hvis et kommende Folketing indfører strammere miljøregler vedrørende forurening fra boreslam, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 59 om, hvorfor statens andel af overskuddet er faldet de seneste år, fra økonomi- og erhvervsministeren
61	Kopi EPU: Svar på spm. 65 om fastsættelse af terminalværdien, fra økonomi- og erhvervsministeren
62	Kopi EPU: Oplæg fra Svend Auken (S) og Anne Grete Holmsgaard (SF) til en eventuel høring om de statsretlige og økonomiske aspekter af Nordsøaftalen
63	Kopi EPU: Revideret tidsplan for udvalgets behandling af beslutningsforslaget
64	Kopi EPU: Svar på spm. S 458 om, i hvilket omfang og til hvilke opgaver eksperter har været anvendt eller har ydet bidrag i forbindelse med redegørelsen til Folketinget vedrørende Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren
65	Kopi EPU: Spm. 69 om uddybning af Justitsministeriets notits og om tidligere eksempler på, at Folketinget afskæres fra at handle frit på skatteområdet i næsten 40 år, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 70 om kompensationsaftalens opgørelse af statens nettofordel ved aftalen, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 71 om at gøre rede for betingelserne for tilbagelevering efter den gældende og den nye aftale, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 72 om konsekvenserne for staten, hvis øvrige koncessionshavere vælger at blive omfattet af samme aftaler som A.P. Møller – Mærsk, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 73 om den politiske baggrund for, at kompensationsaftalen sikrer koncessionshaveren fordele, som måtte blive tildelt andre, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 74 om muligheden for at forfølge en voldgiftsafgørelse ved domstolene, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 75, om andre selskaber, som tilslutter sig vilkårene i aftalen med A.P. Møller – Mærsk, får en enslydende kompensationsaftale, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 76, om øvrige koncessionshavere i Nordsøen vil få mulighed for at opnå koncession uden staten som medejer, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 77 om at uddybe definitionen af indtjeningsbegrebet, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 78, om det er normal praksis at ansætte aktivernes værdi til det dobbelte af det bogførte, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 79, om ministeren er enig i konklusionen på professor Henrik Zahles udtalelse til Jyllands-Posten 2/10-03, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 80 om forskellen mellem grundlaget for forskellige beregninger af statens andel, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 81 om at sikre staten mulighed for at imødegå eventuelle urimeligheder (huller i loven), til økonomi- og erhvervsministeren
66	Kopi EPU: Spm. 82 om en beregning af værdien af en aftale fra 2004 til 2042, der hviler på et forslag om 50 pct. af salgsværdien af olie- og gasproduktionen til staten og 50 pct. til bevillingshaveren, til økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
67	Kopi EPU: Spm. 83 om, hvilket beløb A.P. Møller – Mærsk får fra DUC i sin egen- skab af operatør på felterne i Nordsøen, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 84 om, hvilke konkrete beløb der er regnet med i kompensationsaf- talens opgørelse af statens nettofordel ved aftalen, til økonomi- og erhvervsministe- ren
68	Kopi EPU: Talepapir fra samrådsspm. A om at redegøre for udmøntningen af kom- pensationsbestemmelsen i aftalen med A.P. Møller – Mærsk, fra økonomi- og er- hvervsministeren
69	Spm. 63, om det ikke er et klart hul i skattelovgivningen, der bør lukkes, at der er mu- lighed for skattetænkning ved investeringer, der ikke har noget kommercielt formål, til skatteministeren
70	Invitation til Det Energipolitiske Udvalgs høring den 2. december 2003 om Nordsø- aftalen
71	1. udkast til betænkning
72	Kopi EPU: 1. udkast til betænkning over L 48
73	Kopi EPU: Svar på spm. 45 om statens indtægter fra eneretsbevillingen af 1962, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 46 om scenarie over statens indtægt vist med forskellige olieprisniveauer, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 47 om statens indtægt, hvis eneretsbevillingens vilkår fort- satte i perioden 2013-2042 med forskellige korrektioner, fra økonomi- og erhvervs- ministeren Kopi EPU: Svar på spm. 48 om scenarie over statens indtægt vist med forskellige olieprisniveauer, fra økonomi- og erhvervsministeren
74	Kopi EPU: Svar på spm. 66 om beskatningsmodel, som blev foreslået af Kulbrinte- beskatningsudvalget, fra økonomi- og erhvervsministeren
75	Kopi EPU: Svar på spm. 1 om kommentar til henvendelse af 23/10-03 fra Danmarks Fiskeriforening, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 2 om de ordninger, fiskere har i England, Norge og Holland, og om dokumentation for offshoreindustriens indvirkning på fiskeriet, fra økonomi- og erhvervsministeren
76	Kopi EPU: Svar på spm. 3 om længden af perioden for tilladelse til indvinding i Nordsøen, i England og internationalt, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 4 om begrundelsen for hjemmel til at meddele nye tilladelser til efterforskning og indvinding med længere varighed end 50 år, fra økonomi- og er- hvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 5 om, hvorvidt en udvidet hjemmel til ministeren vil give anledning til en ændret procedure, fra økonomi- og erhvervsministeren
77	Kopi EPU: Svar på spm. 44 om fortegnelse over DUC's fradragsmuligheder, fra øko- nomi- og erhvervsministeren
78	Kopi EPU: Svar på spm. 49 om, hvilke indtægter staten vil få fra 2013 til 2042, så- fremt eneretsbevillingen af 1962 ikke forlænges, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 50 om beregning af overskud til fordeling mellem staten og DUC, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 51, om en kommende kompensationsbestemmelse vil ude- lukke en særlig skatteforhøjelse for DUC, til økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
79	Kopi EPU: Svar på spm. 56 om oversendelse af formulering i gældende koncessioner vedrørende konsekvensen af eventuelle ændringer af beskatning, fra økonomi- og erhvervsministeren
80	Kopi EPU: Spm. 85 om følsomhedsberegning over fordelingen af overskuddet mellem staten og DUC ved en nedsættelse af selskabsskatten, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 86 om, hvad der menes med sætningen »hvor en tilsvarende situation har foreligget« i svaret på spm. 61, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 87 om, hvorfor ændringerne i kulbrintebeskatningen, fjernelsen af feltafgrænsningen og ændringerne vedrørende oprydningen ikke indgår i opgørelsen af statens »nettofordele«, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 88 om, hvordan svar på spm. 9 om nettofordele skal forstås, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 89 om beregning af kompensation, hvis kulbrinteskatten pr. 1/1-05 hæves fra 52 pct. til 70 pct., til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 90 om, hvad »lidt over, hvad der normalt forventes i branchen« anslås til i procent og i kroner, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 91, om DUC vil øge sin produktion i de felter, der er omfattet af eneretsbevillingen, inden 2012, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 92 om, hvor meget der kan forventes at være tilbage efter 2042 i middel og højt scenarie som følge af den langsommere indvinding m.v., til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 93 om driftsomkostning pr. m ³ , jf. tabel V, med og uden en aftale, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 94, om regulering efter undergrundslovens § 15 kan udløse kompensation, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 95 om, hvad ændringerne omtalt i svaret på spm. 57 betyder i 2003-kroner, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 96 om den nominelle forrentning efter skat, hvis værdien af aktiverne sættes til 30 mia. kr., således som de er opgjort i DUC's regnskaber, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 97 om sammenstilling af fordelingen mellem staten og DUC i årene 2013-2042 under forskellige forudsætninger, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 98 om besvarelse, hvis ordene »gældende aftale« i svar på spm. 27 forstås som »gældende lovgivning«, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 99 om motivation for et selskab til at vælge at komme ind under aftalens vilkår, og om selskabet også vil være omfattet af kompensationsbestemmelsen, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 100 om statens manglende mulighed for at øge den procentvise beskatning af ressourcerenten de kommende 39 år, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 101 om, hvordan værdien af de samlede feltunderskud kan være 8 mia. kr. både med og uden ophævelse af feltafgrænsningen, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 102, om undergrundslovens § 15 kan sikre en regulering af produktionen, så der ikke sker varigt tab ved operatørskifte, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 103 om skønnet over værdien i svaret på spm. 21 sammenholdt med svaret på spm. 28, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 104, om DUC har foretaget investeringer med det formål at investere sig ud af kulbrinteskatten, til økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
	Kopi EPU: Spm. 105 om størrelsen af en økonomisk fordel af den nye skatteregel vedrørende fjernelsesomkostningerne, hvis alle bevillingshavere udnytter den nye regel, til økonomi- og erhvervsministeren
81	Tidspunkt for betænkingsafgivelse udskudt til den 10/12-03
82	Kopi EPU: Svar på spm. 70 om kompensationsaftalens opgørelse af statens nettofordel ved aftalen, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 71 om at gøre rede for betingelserne for tilbagelevering efter den gældende og den nye aftale, fra økonomi- og erhvervsministeren
83	Kopi EPU: Svar på spm. 73 om politisk baggrund for, at kompensationsaftalen sikrer, at koncessionshaveren sikres fordele, som måtte blive tildelt andre, fra økonomi- og erhvervsministeren
84	Kopi EPU: Svar på spm. 75, om andre selskaber, som tilslutter sig vilkårene i aftalen med A.P. Møller – Mærsk, får en enslydende kompensationsaftale, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 76, om øvrige koncessionshavere i Nordsøen vil få mulighed for at opnå koncession uden staten som medejer, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 77 om at uddybe definitionen af indtjeningsbegrebet, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 78, om det er normal praksis at ansætte aktivernes værdi til det dobbelte af det bogførte, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 79, om ministeren er enig i konklusionen på professor Henrik Zahles udtalelse til Jyllands-Posten 2/10-03, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 80 om forskellen mellem grundlaget for forskellige beregninger af statens andel, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 81 om at sikre staten mulighed for at imødegå eventuelle urimeligheder (huller i loven), fra økonomi- og erhvervsministeren
85	Kopi EPU: Svar på spm. 85 om følsomhedsberegning over fordelingen af overskuddet mellem staten og DUC ved en nedsættelse af selskabsskatten, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 86 om, hvad der menes med sætningen: »hvor en tilsvarende situation har foreligget« i svaret på spm. 61, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 87 om, hvorfor ændringerne i kulbrintebeskatningen, fjernelsen af feltafgrænsningen og ændringerne vedrørende oprydningen ikke indgår i opgørelsen af statens »nettofordele«, fra økonomi- og erhvervsministeren
86	Kopi EPU: Svar på spm. 90 om, hvad »lidt over, hvad der normalt forventes i branchen« anslås til i procent og i kroner, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 91, om DUC vil øge sin produktion i de felter, der er omfattet af eneretsbevillingen, inden 2012, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 92 om, hvor meget der kan forventes at være tilbage efter 2042 i middel og højt scenarie som følge af den langsommere indvinding m.v., fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 93 om driftsomkostning pr. m ³ , jf. tabel V, med og uden en aftale, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 94, om regulering efter undergrundslovens § 15 kan udløse kompensation, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 95 om, hvad ændringerne omtalt i svaret på spm. 57 betyder i 2003-kroner, fra økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
	Kopi EPU: Svar på spm. 96 om den nominelle forrentning efter skat, hvis værdien af aktiverne sættes til 30 mia. kr., således som de er opgjort i DUC's regnskaber, fra økonomi- og erhvervsministeren
87	Kopi EPU: Svar på spm. 99 om motivation for et selskab til at vælge at komme ind under aftalens vilkår, og om selskabet også vil være omfattet af kompensationsbestemmelsen, fra økonomi- og erhvervsministeren
88	Kopi EPU: Svar på spm. 101 om, hvordan værdien af de samlede feltunderskud kan være 8 mia. kr. både med og uden ophævelse af feltafgrænsningen, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 102, om undergrundslovens § 15 kan sikre en regulering af produktionen, så der ikke sker varigt tab ved operatørskifte, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 103 om skønnet over værdien i svaret på spm. 21 sammenholdt med svaret på spm. 28, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 104, om DUC har foretaget investeringer med det formål at investere sig ud af kulbrinteskatten, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 105 om størrelsen af en økonomisk fordel af den nye skatteregel vedrørende fjernelsesomkostningerne, hvis alle bevillingshavere udnytter den nye regel, fra økonomi- og erhvervsministeren
89	Meddelelse om, at høringen om de statsretlige aspekter af Nordsøaftalen udsættes til den 9. december 2003 i Landstingssalen
90	Kopi EPU: Spm. 106 om ministerens kommentar til Vismandsrapportens bemærkninger om Nordsøaftalen, til økonomi- og erhvervsministeren
91	Kopi EPU: Revideret tidsplan for udvalgets behandling af beslutningsforslaget
92	Revideret tidplan for forslaget's behandling i udvalget
93	Spm. 64 om at uddybe, hvordan man i tabel 4 er kommet frem til provenuet ved »gældende regler« (aftalescenariet), til skatteministeren Spm. 65 om, at en regering normalt vil gribe ind, når det konstateres, at en lov ikke virker efter hensigten, til skatteministeren Spm. 66 om at bekræfte beregninger af kulbrinteskatten, til skatteministeren Spm. 67 om, hvor store overinvesteringer der skal til for at eliminere den anslåede kulbrinteskate på 25 mia. kr., til skatteministeren Spm. 68, om Energistyrelsen vil være i stand til at konstatere og dermed afvise overinvesteringer i en størrelsesorden, der skal til for at eliminere den beregnede kulbrinteskate, til skatteministeren Spm. 69 om en beregning af DUC's samlede overskud i perioden 2004-12, til skatteministeren Spm. 70 om, hvorfor det anslåede samlede kompensationsbeløb på 40 mia. kr. er større end 31 mia. kr. plus 9,7 mia. kr., til skatteministeren Spm. 71 om, at staten som følge af krav om kompensation kan få et mindre provenu ud af aftalen sammenlignet med de gældende regler, til skatteministeren Spm. 72 om, hvad der menes med sætningen »Dette er kompensationen, hvis beskatningen først øges i 2042 eller senere«, til skatteministeren
94	Pressemeddelelse af 2/12-03: »Intet skattehul i Nordsø-Lovgivningen«, fra Skatteministeriet
95	Kopi EPU: Svar på spm. 84 om, hvilke konkrete beløb der er regnet med i kompensationsaftalens opgørelse af statens nettofordel ved aftalen, fra økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
96	Kopi EPU: Svar på spm. 89 om beregning af kompensation, hvis kulbrinteskatten pr. 1/1-05 hæves fra 52 pct. til 70 pct., fra økonomi- og erhvervsministeren
97	Kopi EPU: Svar på spm. 97 om sammenstilling af fordelingen mellem staten og DUC i årene 2013-2042 under forskellige forudsætninger, fra økonomi- og erhvervsministeren
98	Kopi EPU: Svar på spm. 100 om statens manglende mulighed for at øge den procentvise beskatning af ressourcerenten de kommende 39 år, fra økonomi- og erhvervsministeren
99	Kopi EPU: Orientering om artikel i Jyllands-Posten 2/12-03: »Skattehul i Nordsø-aftale« vedrørende transfer pricing, samt skatteministerens pressemeddelelse herom, fra økonomi- og erhvervsministeren
100	Spm. 73 om kommentar til artikel fra Jyllands-Posten den 2. december 2003: »Skattehul i Nordsø-aftale«, til skatteministeren Spm. 74, om der er et alvorligt skattehul i forbindelse med aftalekomplekset vedrørende Nordsøaftalen, til skatteministeren Spm. 75, om ministeren er enig i, at der er en vis sandsynlighed for udnyttelse af skattelovgivningen i forbindelse med det beskrevne skattehul, til skatteministeren Spm. 76 om, hvordan dette skattehul er blevet opdaget, til skatteministeren Spm. 77, om ministeren havde mulighed for på et tidligere tidspunkt at have elimineret enhver risiko for skattehuller, til skatteministeren Spm. 78 om, at Kulbrinteskatteudvalget i sin rapport af 1/10-01 netop påpegede transferpricing-problemstillingen i afsnittet »Transfer pricing/indkomstflytning«, til skatteministeren Spm. 79, om det er udtryk for »rettidig omhu«, at der først tages reel stilling til i forvejen kendte skattehuller/unddragelsesmuligheder, når der sker henvendelse fra en avis herom, til skatteministeren Spm. 80 om, hvornår ministeren havde tænkt sig at orientere Skatteudvalget om beslutningen om at fremsætte det i Jyllands-Posten nævnte lovforslag, til skatteministeren Spm. 81, om det er en fair behandling af Skatteudvalget, at udvalget først skal høre om sagen gennem Jyllands-Posten, til skatteministeren
101	Kopi EPU: Svar på spm. 72 om konsekvenserne for staten, hvis øvrige koncessionshavere vælger at blive omfattet af samme aftaler som A.P. Møller – Mærsk, fra økonomi- og erhvervsministeren
102	Kopi EPU: Svar på spm. 83 om, hvilket beløb A.P. Møller – Mærsk får fra DUC i sin egenskab af operatør på felterne i Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren
103	Svar på spm. 45, om domstolene er bundet af tillægsaftalens § 4, når der skal udmåles erstatning, fra skatteministeren Svar på spm. 46 om, at tillægsaftalens § 4 er den afgørende begrundelse for, at Justitsministeriet ikke anser kompensationsaftalen for at være i strid med grundloven, fra skatteministeren
104	Svar på spm. 58 om belysning af konsekvenserne og rækkevidden af § 2 og § 3 i kompensationsaftalen, fra skatteministeren Svar på spm. 59, om den særlige lønsumsafgift for den finansielle sektor er indført, fordi den finansielle sektor fik for store økonomiske fordele af nedsættelsen af selskabsskatten, fra skatteministeren Svar på spm. 60 om en bekræftelse af, at det ville være usandsynligt, at man i forbindelse med en sænkning af selskabsskatten gav retligt bindende løfter til den finansielle sektor om ikke at regulere lønsumsafgiften, fra skatteministeren

Bilagsnr.	Titel
	Svar på spm. 61, om der samtidig med nedsættelse af den generelle selskabsskatteprocent sker en forhøjelse af lønsumsafgiften for den finansielle sektor, fra skatteministeren
	Svar på spm. 62, om en generel nedsættelse af selskabsskatteprocenten vil medføre, at den finansielle sektor bliver gidsel i overvejelser om en skatteomlægning med nedsættelse af selskabsskatteprocenten, fra skatteministeren
105	Svar på spm. 52 om den reale forrentningsprocent 1962-2003 samt den forventede reale forrentningsprocent 2003-2042 m.v., fra skatteministeren
	Svar på spm. 53, om ministeren kan bekræfte, at den gennemsnitlige inflation var langt højere i 1962-2003, end det forventes fremover, fra skatteministeren
	Svar på spm. 54 om ændringerne i DUC's forrentning ved terminalværdier på 0, 30, 80 og 200 mia. kr., fra skatteministeren
	Svar på spm. 55 om DUC's forrentningsprocent for 1962-2042, både nominelt og realt m.v., fra skatteministeren
106	Kopi EPU: Svar på spm. 74 om mulighed for at forfølge en voldgiftsafgørelse ved domstolene, fra økonomi- og erhvervsministeren
107	Kopi EPU: Svar på spm. 82 om en beregning af værdien af en aftale fra 2004 til 2042, der hviler på et forslag om 50 pct. af salgsværdien af olie- og gasproduktionen til staten og 50 pct. til bevillingshaveren, fra økonomi- og erhvervsministeren
108	Kopi EPU: Svar på spm. 69 om uddybning af Justitsministeriets notits og om tidligere eksempler på, at Folketinget afskæres fra at handle frit på skatteområdet i næsten 40 år, fra økonomi- og erhvervsministeren
109	Kopi EPU: Svar på spm. 88 om, hvordan svar på spm. 9 om nettofordele skal forstås, fra økonomi- og erhvervsministeren
110	Kopi EPU: Svar på spm. 98 om besvarelse, hvis ordene »gældende aftale« i svar på spm. 27 forstås som »gældende lovgivning«, fra økonomi- og erhvervsministeren
111	Spm. 82 om kommentar til Keld Albrechtsens åbne brev til skatteministeren og økonomi- og erhvervsministeren, til skatteministeren
112	Spm. 83 om ændringer i beskatningsforholdene i f.eks. Norge for de selskaber, som udvinder kulbrinte, til skatteministeren
	Spm. 84 om formuleringen »når tiden er inde til det« i besvarelsen af spm. 57, til skatteministeren
	Spm. 85, om der er taget højde for begge overgangsordninger om det uudnyttede kulbrintefradrag og 10 pct.-fradraget, til skatteministeren
	Spm. 86 om regeringens skattestop, og om det er forsvarligt at holde et skattehul åbent, til skatteministeren
	Spm. 87 om en udtalelse fra Energistyrelsen vedrørende skattebegrundede investeringer, til skatteministeren
	Spm. 88, om staten og DUC tjener på den indgåede aftale, til skatteministeren
	Spm. 89, om loftet for kompensation til DUC overstiger statens samlede gevinst ved aftalen, til skatteministeren
	Spm. 90, om DUC vil kunne rejse krav om kompensation, til skatteministeren
	Spm. 91 om forståelse af kompensationsaftalens reelle indhold, til skatteministeren
	Spm. 92, om et kompensationsbeløb hos DUC vil være skattepligtigt, til skatteministeren
	Spm. 93 om regneeksempler, som viser konsekvenserne af kompensationsaftalen i forskellige scenarier, til skatteministeren

Bilagsnr.	Titel
	Spm. 94 om en konkret og specifik besvarelse af de enkelte spørgsmål 12 a-d i bilag 50, til skatteministeren
	Spm. 95 om besvarelsen af spm. 15, til skatteministeren
	Spm. 96, om der i sammenligningsscenariet er forudsat den samme pris og kurs, til skatteministeren
	Spm. 97 om en konkret besvarelse af spm. 11, til skatteministeren
	Spm. 98, om kompensationsaftalens reelle virkning bliver at forhindre en forhøjelse af de specifikke skatter på DUC, til skatteministeren
113	Supplerende svar på spm. 10 om beregning af det samlede beløb i kompensation, som staten maksimalt kan risikere at betale frem til 2042, fra skatteministeren
114	Svar på spm. 63, om det ikke er et klart hul i skattelovgivningen, der bør lukkes, at der er mulighed for skattetækning ved investeringer, der ikke har noget kommercielt formål, fra skatteministeren
115	Spm. 99 om kontrol frem til 2003 med overholdelse af lovgivningen om transfer pricing, til skatteministeren
	Spm. 100, om udgifter, der er trukket fra i DUC's regnskab, vedrører ydelser købt af Shell eller andre partnere i DUC, til skatteministeren
116	Spm. 101 om, hvilke datterselskaber der leverer ydelser til DUC, til skatteministeren
	Kopi EPU: Program, pressemeddelelse og tilmeldingsblanket til høring om de statsretlige aspekter af Nordsøaftalen
117	Kopi EPU: Spm. 108 om at forklare, hvorfor modellen for statens nettofordele er skruet sammen, som den er, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 109 om gennemførelse af aftalen, før det af de økonomiske vismænd efterlyste overblik foreligger, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 110 om eksempler på risikopræmier i tilfælde, hvor et selskab har overtaget koncessionen på et område, hvor der allerede er fundet olie, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 111 om forståelse af svar på spm. 77, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 112, om DUC's aktiver under alle omstændigheder bliver betalt af staten, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 113 om forståelse af svar på spm. 102, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 114 om, hvad kulbrinteskatten skal hæves til, hvis det skal give provenu til staten efter kompensation til bevillingshaver, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 115 om udarbejdelse af tabel for statens provenu under forskellige forudsætninger, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 116 om, hvilke sanktionsmuligheder myndighederne har, hvis DUC eller andre operatører ikke overholder påbud givet efter undergrundsloven, til økonomi- og erhvervsministeren
118	Kopi EPU: Spm. 6, om de bevillingshavere i Nordsøen, der tilslutter sig samme aftaleregler, får en generel forlængelse, til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 7 om, hvad det er for behov, der kan begrunde, at nye tilladelser skal kunne gives af ministeren for en længere periode på op til eller ud over 50 år, til økonomi- og erhvervsministeren
119	Kopi EPU: Spm. 117, om kompensationsaftalens regelsæt bliver gældende for alle de andre selskaber, der har tilladelse til efterforskning og produktion af olie og gas, hvis disse ønsker det i forbindelse med selskabernes frivillige overgang til de vilkår, der ligger i aftalen, til økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
120	Kopi EPU: Spm. 118 om konsekvenserne i henhold til den nye aftale, hvis staten pålægger olie- og gasproducenterne et årligt produktionsloft, til økonomi- og erhvervsministeren
121	Kopi EPU: Samrådsspm. E om at lade skattehul i den eksisterende kulbrinteskattelov stå åbent, til skatteministeren og til økonomi- og erhvervsministeren
122	Ændringsforslag til 2. behandling, fra skatteministeren
123	Svar på spm. 73 om kommentar til artikel fra Jyllands-Posten den 2. december 2003: »Skattehul i Nordsø-aftale«, fra skatteministeren Svar på spm. 74, om der er et alvorligt skattehul i forbindelse med aftalekomplekset vedrørende Nordsøaftalen, fra skatteministeren Svar på spm. 75, om ministeren er enig i, at der er en vis sandsynlighed for udnyttelse af skattelovgivning i forbindelse med det beskrevne skattehul, fra skatteministeren Svar på spm. 76 om, hvordan dette skattehul er blevet opdaget, fra skatteministeren Svar på spm. 77, om ministeren havde mulighed for på et tidligere tidspunkt at have elimineret enhver risiko for skattehuller, fra skatteministeren Svar på spm. 78 om, at Kulbrinteskatteudvalget i sin rapport af 1/10-01 netop påpegede transferpricing-problemstillingen i afsnittet »Transfer pricing/indkomstflytning«, fra skatteministeren Svar på spm. 79, om det er udtryk for »rettidig omhu«, at der først tages reel stilling til i forvejen kendte skattehuller/unddragelsesmulighed-heder, når der sker henvendelse fra en avis herom, fra skatteministeren Svar på spm. 80 om, hvornår ministeren havde tænkt sig at orientere Skatteudvalget om beslutningen om at fremsætte det i Jyllands-Posten nævnte lovforslag, fra skatteministeren Svar på spm. 81, om det er en fair behandling af Skatteudvalget, at udvalget først skal høre om sagen gennem Jyllands-Posten, fra skatteministeren
124	Svar på spm. 82 om kommentar til Keld Albrechtsens åbne brev til skatteministeren og økonomi- og erhvervsministeren, fra skatteministeren
125	Svar på spm. 64 om at uddybe, hvordan man i tabel 4 er kommet frem til provenuet ved »gældende regler« (aftalescenariet), fra skatteministeren Svar på spm. 65 om, at en regering normalt vil gribe ind, når det konstateres, at en lov ikke virker efter hensigten, fra skatteministeren Svar på spm. 66, om at bekræfte beregninger af kulbrinteskatten, fra skatteministeren Svar på spm. 67 om, hvor store overinvesteringer der skal til for at eliminere den anslåede kulbrinteskate på 25 mia. kr, fra skatteministeren Svar på spm. 68, om Energistyrelsen vil være i stand til at konstatere og dermed afvise overinvesteringer i en størrelsesorden, der skal til for at eliminere den beregnede kulbrinteskate, fra skatteministeren Svar på spm. 69 om en beregning af DUC's samlede overskud i perioden 2004-12, fra skatteministeren Svar på spm. 70 om, hvorfor det anslåede samlede kompensationsbeløb på 40 mia. kr. er større end 31 mia. kr. plus 9,7 mia. kr., fra skatteministeren Svar på spm. 71 om, at staten som følge af krav om kompensation kan få et mindre provenu ud af aftalen sammenlignet med de gældende regler, fra skatteministeren Svar på spm. 72 om, hvad der menes med sætningen »Dette er kompensationen, hvis beskatningen først øges i 2042 eller senere«, fra skatteministeren
126	Kopi EPU: Svar på spm. 110 om eksempler på risikopræmier i tilfælde, hvor et selskab har overtaget koncessionen på et område, hvor der allerede er fundet olie, fra økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
	Kopi EPU: Svar på spm. 111 om forståelse af svar på spm. 77, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 112, om DUC's aktiver under alle omstændigheder bliver betalt af staten, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 113 om forståelse af svar på spm. 102, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 114 om, hvad kulbrinteskatten skal hæves til, hvis det skal give provenu til staten efter kompensation til bevillingshaver, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 115 om udarbejdelse af tabel for statens provenu under forskellige forudsætninger, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Svar på spm. 116 om, hvilke sanktionsmuligheder myndighederne har, hvis DUC eller andre operatører ikke overholder påbud givet efter undergrundsloven, fra økonomi- og erhvervsministeren
127	Meddelelse om åbent samråd i Det Energipolitiske Udvalg med økonomi- og erhvervsministeren og skatteministerens om skattehul i kulbrinteloven
128	Kopi EPU: Svar på spm. 108 om at forklare, hvorfor modellen for statens nettofordele er skruet sammen, som den er, fra økonomi- og erhvervsministeren
129	Kopi EPU: Svar på spm. 117, om kompensationsaftalens regelsæt bliver gældende for alle de andre selskaber, der har tilladelse til efterforskning og produktion af olie og gas, hvis disse ønsker det i forbindelse med selskabernes frivillige overgang til de vilkår, der ligger i aftalen, fra økonomi- og erhvervsministeren
130	Kopi EPU: Svar på spm. 107 om hurtig og grundig besvarelse af Keld Albrechtsens (EL) åbne brev af 2/12-03 til skatteministerens og økonomi- og erhvervsministerens, fra økonomi- og erhvervsministeren
131	Kopi EPU: Svar på spm. 118 om konsekvenserne i henhold til den nye aftale, hvis staten pålægger olie- og gasproducenterne et årligt produktionsloft, fra økonomi- og erhvervsministeren
132	Spm. 102 om opgørelse af statens nettofordel for øvrige koncessionshavere efter samme principper som for DUC m.v., til skatteministerens Spm. 103, om Mærsk Olie og Gas A/S alene bliver selskabsbeskattet af sit overskud med 30 pct., hvorimod skattebesparelsen er 73 pct. m.v., til skatteministerens
133	Svar på spm. 83 om ændringer i beskatningsforholdene i f.eks. Norge for de selskaber, som udvinder kulbrinte, fra skatteministerens Svar på spm. 84 om formuleringen »når tiden er inde til det« i besvarelsen af spm. 57, fra skatteministerens Svar på spm. 85, om der er taget højde for begge overgangsordninger om det uudnyttede kulbrintebrud og 10 pct.-bruddet, fra skatteministerens Svar på spm. 86 om regeringens skattestop, og om det er forsvarligt at holde et skattehul åbent, fra skatteministerens Svar på spm. 87 om en udtalelse fra Energistyrelsen vedrørende skattebegrundede investeringer, fra skatteministerens Svar på spm. 88, om staten og DUC tjener på indgåede aftale, fra skatteministerens Svar på spm. 89, om loftet for kompensation til DUC overstiger statens samlede gevinst ved aftalen, fra skatteministerens Svar på spm. 90, om DUC vil kunne rejse krav om kompensation, fra skatteministerens Svar på spm. 91 om forståelse af kompensationsaftalens reelle indhold, fra skatteministerens

Bilagsnr.	Titel
	Svar på spm. 92, om et kompensationsbeløb hos DUC vil være skattepligtigt, fra skatteministeren
	Svar på spm. 93 om regneeksempler, som viser konsekvenserne af kompensationsaftalen i forskellige scenarier, fra skatteministeren
	Svar på spm. 94 om en konkret og specifik besvarelse af de enkelte spørgsmål 12 a-d i bilag 50, fra skatteministeren
	Svar på spm. 96, om der i sammenligningssceneriet er forudsat den samme pris og kurs, fra skatteministeren
	Svar på spm. 97 om en konkret besvarelse af spm. 11, fra skatteministeren
	Svar på spm. 98, om kompensationsaftalens reelle virkning bliver at forhindre en forhøjelse af de specifikke skatter på DUC, fra skatteministeren
134	Svar på spm. 95 om besvarelsen af spm. 15, fra skatteministeren
135	Svar på spm. 99 om kontrol frem til 2003 med overholdelse af lovgivningen om transfer pricing, fra skatteministeren
	Svar på spm. 100, om udgifter, der er trukket fra i DUC's regnskab, vedrører ydelser købt af Shell eller andre partnere i DUC, fra skatteministeren
136	Svar på spm. 101 om, hvilke datterselskaber der leverer ydelser til DUC, fra skatteministeren
137	2. udkast til betænkning
138	Svar på spm. 102 om opgørelse af statens nettofordel for øvrige koncessionshavere efter samme principper som for DUC m.v., fra skatteministeren
	Svar på spm. 103, om Mærsk Olie og Gas A/S alene bliver selskabsbeskattet af sit overskud med 30 pct., hvorimod skattebesparelsen er 73 pct. m.v., fra skatteministeren
139	Spm. 104 om en bekræftelse på, at Kammeradvokaten kan tilslutte sig den fortolkning af kompensationsaftalen, som kommer til udtryk i besvarelsen af spørgsmål 12 b, til skatteministeren
	Spm. 105 om en uddybning af svaret på spm. 98, til skatteministeren
140	Kopi EPU: Notat om samfundsøkonomien i aftalen mellem A.P. Møller - Mærsk og staten om forlængelse af eneretsbevillingen i Nordsøen
141	Kopi EPU: Svar på spm. 106 om ministerens kommentar til Vismandsrapportens bemærkninger om Nordsøaftalen, fra økonomi- og erhvervsministeren
142	Kopi EPU: Svar på spm. 109 om gennemførelse af aftalen, før det af de økonomiske vismænd efterlyste overblik foreligger, fra økonomi- og erhvervsministeren
143	Kopi EPU: Samrådsspm. B, om lukning af skattehul i tilknytning til Nordsøaftalen kan udløse krav om kompensation, til skatteministeren og til økonomi- og erhvervsministeren
144	Kopi EPU: Samrådsspm. C om ministerens kommentar til bemærkningerne om Nordsøaftalen i vismændenes rapport, til økonomi- og erhvervsministeren
145	Kopi EPU: Samrådsspm. D om drøftelse af beslutningsforslaget og de svar, ministeren har givet udvalget, til økonomi- og erhvervsministeren
146	Kopi EPU: Spm. 119 om en forøgelse af skatteprovenuet fra kulbrintevirksomheder som følge af indførelse af et generelt arbejdsgiverbidrag på 10 pct., til økonomi- og erhvervsministeren
	Kopi EPU: Spm. 120 om en forøgelse af skatteprovenuet fra kulbrintevirksomheder som følge af indførelse af et generelt arbejdsgiverbidrag på 5 pct. af kapitalafkastet, til økonomi- og erhvervsministeren
147	Kopi EPU: Ændringsforslag, fra økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
148	Meddelelse om, at betænkningssagsafgivelse over lovforslaget er udskudt
149	Kopi EPU: Opdateret notat om samfundsøkonomien i aftalen mellem A.P. Møller - Mærsk og staten om forlængelse af eneretsbevillingen i Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren
150	Kopi EPU: 2. udkast til betænkning over B 7
151	Kopi EPU: 2. udkast til betænkning over L 48
152	Nye ændringsforslag, som erstatter tidligere fremsendte ændringsforslag, fra skatteministerens
153	3. udkast til betænkning
154	Kopi EPU: Svar på spm. 6, om de bevillingshavere i Nordsøen, der tilslutter sig samme aftaleregler, får en generel forlængelse, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 7 om, hvad det er for behov, der kan begrunde, at nye tilladelser skal kunne gives af ministeren for en længere periode på op til eller ud over 50 år, fra økonomi- og erhvervsministeren
155	Kopi EPU: Svar på spm. 119 om en forøgelse af skatteprovenuet fra kulbrintevirksomheder som følge af indførelse af et generelt arbejdsgiverbidrag på 10 pct., fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 120 om en forøgelse af skatteprovenuet fra kulbrintevirksomheder som følge af indførelse af et generelt arbejdsgiverbidrag på 5 pct. af kapitalafkastet, fra økonomi- og erhvervsministeren
156	Kopi EPU: Spm. 121 om oversendelse af de beregninger, der ligger bag den i bilag 125 opgjorte risikopræmie for perioden 1982-2003 m.v., til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 122 om beregninger for risikopræmien for 2004-2042 med en terminalværdi ultimo 2003 på 30 mia. kr., til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 123 om opgørelse af risikopræmier med 30 mia. kr. henholdsvis 60 mia. kr. som terminalværdi for perioden fra 2004 til henholdsvis 2010, 2020 og 2030, til økonomi- og erhvervsministeren
157	Spm. 106 om uddybende spørgsmål om ændringsforslaget om værn mod kulbrintevirksomheders indkomstflytninger, til skatteministerens
158	Kopi EPU: Økonomi- og erhvervsministerens talepapir brugt ved besvarelsen af samrådsspørgsmål C, fra økonomi- og erhvervsministeren
159	Bilaget tilbagetaget
160	Kopi EPU: Skatteministerens talepapir brugt ved besvarelsen af samrådsspørgsmål B og E, fra skatteministerens

Tillægsbetænkning afgivet af Skatteudvalget den 17. december 2003

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af kulbrinteskatteloven og lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding

(Ændringer af skattelovgivningen, som er lagt til grund for aftale af 29. september 2003 mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund)

[af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)]

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 5. november 2003 og var til 1. behandling den 12. november 2003. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Skatteudvalget. Udvalget afgav betænkning den 11. december 2003. Lovforslaget var til 2. behandling den 16. december 2003, hvorefter det blev henvist til fornyet behandling i Skatteudvalget.

Møder

Udvalget har, efter at lovforslaget blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i 1 møde.

Sammenhæng med andre lov- og beslutningsforslag

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med beslutningsforslag nr. B 7 om indgåelse af aftalen af 29. september 2003 mellem økonomi- og erhvervsministeren og A.P. Møller – Mærsk A/S og lovforslag nr. L 48 om implementering af samme aftale, som har været behandlet i Det Energipolitiske Udvalg. En række bilag til forslagene er således blevet parallelomdelt.

Optryk af bilag fra beslutningsforslag nr. B 7 og lovforslag nr. L 48 og L 62

Der har været ønske om optryk af et spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren og dennes svar herpå samt et notat fra økonomi- og erhvervsministeren. Spørgsmålet, svaret og notatet er på grund af de tre forslags indbyrdes sammenhæng optrykt samlet som bilag til tilføjelsen til betænkning over B 7. Det drejer sig om:

Bilag 2: Notat om kompensationsbestemmelsen i aftalen mellem A. P. Møller – Mærsk og staten om forlængelse af eneretsbevillingen i Nordsøen.

Bilag 3: Et af Det Energipolitiske Udvalgs spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren ad L 48 og dennes svar herpå.

Spørgsmål

Udvalget har under den fornyede behandling af lovforslaget stillet 4 spørgsmål til skatteministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

AX005973

Schultz Grafisk

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Indstillinger

Et *flertal* i udvalget (V, S, DF, KF, RV og KD) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* i den affattede, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Et *mindretal* i udvalget (SF og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Politiske bemærkninger

Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti

Venstres, Dansk Folkepartis og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker, at økonomi- og erhvervsministeren siden indgåelsen af aftale af 29. september 2003 med bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund har fremlagt detaljerede oplysninger om aftalen, herunder ikke mindst om økonomien i aftalen.

I forbindelse med udvalgsbehandlingen af beslutningsforslag nr. B 7 og lovforslagene nr. L 48 og L 62 er der indtil videre besvaret mere end 250 spørgsmål fra henholdsvis Det Energipolitiske Udvalg og Skatteudvalget. En stor del af disse spørgsmål har drejet sig om økonomien i aftalen. I lyset af bl.a. vismændenes tidligere bemærkninger om økonomien i Nordsøaftalen har økonomi- og erhvervsministeren fremlagt et samlet notat om samfundsøkonomien i Nordsøaftalen, som også er oversendt til Folketinget. Vismænd Jørgen Birk Mortensen har siden udtalt til Ritzau: »Det er en nyttig sammenfatning, som bidrager til et forbedret overblik med henblik på den politiske vurdering...«.

Herudover har økonomi- og erhvervsministeren oversendt et notat, »Rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen«, til Folketinget. Økonomi- og erhvervsministeren har ligeledes i »Redegørelse til Folketinget vedrørende Nordsøen« præsenteret aftalens hovedelementer samt vurderinger af aftalens økonomiske virkninger. Endelig har økonomi- og erhvervsministeren og skatteministeren i forbindelse med samråd besvaret spørgsmål vedrørende bl.a. økonomien i aftalen.

For så vidt angår de detaljerede, skriftlige besvarelser til udvalgene, har økonomi- og erhvervsministeren bl.a. fremlagt grundoplysning

ger om rentabilitet samt forudsætninger vedrørende olieproduktion, gasproduktion, driftsomkostninger, investeringer, inflation, oliepris, gaspris, dollarkurs og diskonteringsrente i hvert år 2004-42, jf. bl.a. økonomi- og erhvervsministerens besvarelse af spørgsmål 15, 42 og 67 fra Det Energipolitiske Udvalg. Disse oplysninger kan benyttes i beregninger af økonomien i aftalen.

Herudover har økonomi- og erhvervsministeren i de mange besvarelser til Det Energipolitiske Udvalg og Skatteudvalget vist detaljerede beregningsresultater for økonomien i aftalen også under alternative forudsætninger. Det er ikke muligt at udlevere fortrolige skatteoplysninger om de enkelte selskaber. Disse oplysninger indgår i det regneark, der er brugt til at beregne de økonomiske konsekvenser af aftalen. Derfor har regnearket ikke kunnet udleveres, men Folketinget har modtaget alle de relevante samlede resultater for staten og DUC.

Det er på den baggrund Venstres, Dansk Folkepartis og Det Konservative Folkepartis vurdering, at den samlede mængde oplysninger og grunddata stillet til rådighed for Folketinget giver et godt grundlag for at vurdere konsekvenserne af aftalen. Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti finder derfor Socialdemokratiets bemærkninger om manglende økonomiske baggrundsoplysninger urimelige.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget vil herudover pointere, at beslutningsforslaget om aftalen af 29. september 2003 mellem økonomi- og erhvervsministeren og A.P. Møller – Mærsk (B 7), undergrundsloven (L 48) og kulbrinteskatteloven (L 62) skal ses i sammenhæng, både med hensyn til det politiske indhold og det merprovenu, som komplekset indebærer.

Dansk Folkeparti lægger i den forbindelse vægt på økonomi- og erhvervsministerens udtalelse om, at »Det ville næppe være muligt gennem en aftale, at opnå en så væsentlig ændring i fordelingen af overskuddet fra aktiviteterne i Nordsøen mellem staten og DUC uden kompensationsbestemmelsen«, jf. B 7 – bilag 148.

Det vil sige, at uden kompensationsbestemmelsen ville der ingen aftale (B 7) være, og dermed intet merprovenu til staten i en uoverskuelig tid fremover, hvilket ville have haft store negative samfundsøkonomiske konsekvenser til følge.

Det skal derfor stå helt klart, at Dansk Folkeparti finder, at en politisk tilslutning til beslut-

ningsforslag nr. B 7 er en forudsætning for at tage et ansvar for og få indflydelse på de aktiviteter, der fremover skal være i Nordsøen på olie- og gasområdet.

Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti

Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker, at udvalgsarbejdet mellem 2. og 3. behandling af lovforslag nr. L 48 og L 62 ikke har ændret, men bestyrket de to partiers beslutning om at sige nej til Nord-søaftalen: Det vil sige, at Socialdemokratiet stemmer nej til B 7, men ja til L 48 og L 62, og at Socialistisk Folkeparti stemmer nej til både B 7, L 48 og L 62.

Økonomi- og erhvervsministeren har afleveret en redegørelse om den særlige kompensationsbestemmelse i den forlængede koncessionsbevilling. Til den redegørelse har Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti følgende kommentarer:

Regeringens notat af 17. december 2003 om kompensationsbestemmelsen efterlader på flere områder læseren med et uklart billede af aftalens konsekvenser i forhold til det, der er afdækket gennem de mange besvarelser i udvalgene.

Det fremgår ikke på nogen måde, at aftalen er så ekstraordinær, at der ikke kan findes noget fortilfælde i noget andet vestligt land, hvilket ellers klart fremgik af eksperthøringen i Folketinget den 9. december 2003.

Det fremgår ikke, at Folketinget gennem ændringer i gældende skatteregler kunne opnå tilsvarende samfundsmæssige gevinster frem til 2012 uden en kompensationsaftale. Regeringen har under udvalgsbehandlingen bekræftet, at vore olieproducerende nabolande – Norge, England og Holland – flere gange har ændret deres skatteregler med virkning for eksisterende koncessionshavere. På den baggrund forekommer regeringens påstand om, at: »Det næppe ville være muligt gennem en aftale at opnå en så væsentlig ændring i fordeling af overskuddet fra aktiviteterne i Nordsøen mellem staten og DUC uden kompensationsbestemmelsen« at være en forkert påstand. Regeringen havde et massivt flertal bag sig i Folketinget til at sikre det danske samfund sin rimelige andel af værdierne fra Danmarks undergrund – et flertal, som også var indstillet på at gennemføre skatteændringer med

omgående virkning, såfremt det ikke var muligt at opnå et tilfredsstillende forhandlingsresultat.

Bestemmelsen om, at DUC skattemæssigt skal »behandles som gennemsnittet af erhvervslivet«, indebærer, at det er højst usikkert, om det danske samfund vil opnå at få sin forudsatte del af værdierne i den danske undergrund. DUC er ikke en gennemsnitlig virksomhed, men den »entreprenør«, som har fået koncession på at indvinde de værdier, som findes i dele af den danske undergrund. Regeringens egne forudsætninger er eksempelvis, at DUC vil opnå en nettogevinst på 59 mia. kr. efter omkostninger og skat frem til 2012 ved at forestå denne indvinding for det danske samfund. Det forekommer ikke rimeligt, hvis denne nettogevinst yderligere skal øges, såfremt Danmark bliver »tvunget« til at sænke den generelle selskabsbeskatning.

Det fremgår ikke på nogen tydelig måde af notatet, at selv lukning af huller eller opretning af utilsigtede virkninger af kulbrintebeskatningen kan medføre krav om compensation, som det klart fremgik af et åbent samråd med skatteministeren under udvalgsbehandlingen. Notatet efterlader et direkte misvisende billede af de ekspertudtalelser, der fremkom under Folketingets høring den 9. december 2003. Alle de indbudte skatteeksperter udtrykte – endog meget klart – at ingen kunne forudse udviklingen på skatteområdet de næsten 40 år ud i fremtiden, og advarede direkte imod en bestemmelse, som bandt Folketinget på den måde, som kompensationsbestemmelsen vil gøre i de kommende mange år.

Notatet er direkte misvisende, når man sammenligner kompensationsbestemmelsen med »tilbageføring af CO₂-afgiften og pesticidafgiften til erhvervslivet«. Disse afgifter tilbageføres ikke til de konkrete virksomheder, som har betalt afgiften. Der er heller ikke tale om juridiske bindinger på kommende Folketing i forhold til at ændre på afgifterne eller den generelle tilbageføring til erhvervslivet.

Det er direkte forkert, når det fremgår af notatet, »...at det blev aftalt under den tidligere regering, at off-shore sektoren specifikt er undtaget fra CO₂-afgift«. Der eksisterer ikke nogen former for aftalemæssige eller juridiske bindinger for CO₂-afgiften i forhold til koncessionshavere i Nordsøen.

Det er misvisende, når man i notatet indikerer, at der kun kan blive tale om compensation, så-

fremt »marginalskatten bliver større end 73 pct.«. Kompensationsbestemmelsen, som den er afdækket under udvalgsbehandlingen, vil i en række situationer kunne medføre krav om kompensation, selv om formålet alene er at fastholde den forudsatte marginalbeskatning på 73 pct.

Det fremgår derimod ret tydeligt af notatet, at de juridisk/tekniske muligheder for at foretage ændringer uden at blive mødt med krav om kompensation er næsten ikkeeksisterende. Aftalen indeholder ingen genforhandlingsklausul, men alene muligheden for at spørgsmål og problemer kan »gøres til genstand for forhandlinger mellem parterne«. Kompensationsbestemmelsen indebærer, at staten vil være den svage part i sådanne forhandlinger, da DUC hver gang kan svare med kravet om, at staten skal betale kompensation.

Endelig er det meget betænkeligt, at det ikke under udvalgsbehandlingen har været muligt at få nogen form for billede af, hvilke konsekvenser aftalen vil få for øvrige koncessionshavere, hvis de vælger at benytte muligheden for en lignende løsning. Herunder har det især været umuligt at få et billede af, hvordan kompensationsaftalen vil virke for øvrige koncessionshavere. Det er på denne baggrund ekstra betænkeligt, at forhandlinger med den ene store koncessionshaver skal danne grundlag for alle øvrige, som ikke har haft lejlighed til egne forhandlinger. Helt uacceptabelt bliver det, når regeringen under udvalgsbehandlingen har meddelt, at de eksisterende skatteregler for øvrige koncessionshavere er gennemhullede og åbne for skattetænkning. Derfor vil et flertal blive nødsaget til at ændre disse regler, såfremt ikke alle frivilligt vælger at tilslutte sig det nye regelsæt for kulbrintebeskatning.

Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne

Det Radikale Venstres og Kristendemokraternes medlemmer af udvalget bemærker, at der med regeringens redegørelse om Nordsøaftalen, de 250 spørgsmål fra Det Energipolitiske Udvalg og Skatteudvalget, den offentlige høring, de to opfølgende notater om henholdsvis samfundsøkonomien og kompensationsbestemmelsen i Nordsøaftalen samt diverse samråd og debatter i Folketinget er opnået en god platform for den endelige politiske stillingtagen om Nordsøaftalen.

Det tilgængelige materiale og den medfølgende debat har bekræftet Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne i, at der er tale om en god aftale, der sikrer en stabil indvinding af ressourcerne i den danske del af Nordsøen, og som giver staten en betydeligt større og mere robust del af overskuddet. Partierne hæfter sig særligt ved, at det under debatten er blevet bekræftet, at staten med kompensationsaftalen ikke har fraskrevet sig sin ret til generel beskatning, og at staten har flere muligheder for at åbne for en genforhandling af aftalen, hvis forudsætningerne for aftalen skulle ændre sig væsentligt. På denne baggrund kan Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne fortsat støtte den indgåede aftale og de medfølgende love.

Enhedslisten

Enhedslistens medlem af udvalget må konstatere, at det efter en gennemgang af de sidste besvarelser og af notatet om kompensationsbestemmelsen i regeringens aftale med A.P. Møller – Mærsk forsat er uforsvarligt at sige ja til aftalen og de dertil hørende lovændringer. Det er ikke blevet tydeligere, hvad rækkevidden af den såkaldte kompensationsbestemmelse er, og dermed er det heller ikke tydeligt, hvad rækkevidden af aftalen er. Ikke mindst er det uklart, hvordan det nuværende eller et fremtidigt Folketings muligheder for at beskatte DUC vil være – selv i situationer, hvor et generelt skatteinstrument anvendes for at kompensere for nedsat selskabskat.

Det forhold, at økonomi- og erhvervsministeren og skatteministerens i svar på henholdsvis spm. 8 til L 48 og spm. 111 til L 62 har oplyst, at A.P. Møller – Mærsk ikke har været konsulteret omkring svar på spørgsmål vedrørende aftalen, sætter aftalen i et perspektiv, hvor man må forudse en mængde voldgiftsager om fortolkninger af en lang række elementer i aftalen, hvilket Enhedslisten finder meget uheldigt.

Nogle forhold er dog blevet afsløret. Skulle man komme i den situation i 2008, at olieprisen blev fordoblet, da ville man ifølge redegørelsen om kompensationsbestemmelsen med en kulbrinteskate på 90 pct. kunne opnå 10 mia. kr. mere for hele forløbet plus selvfølgelig den af den almindelige beskatning følgende ekstra indtægt –

der mangler bare at stå, at DUC i samme periode vil få et merprovenu på omkring 80 mia. kr.

Regeringen vil så gerne vise, at den har lavet en god aftale med A.P. Møller – Mærsk og DUC. Men det er tydeligvis ikke så nemt at vise, når der skal svares på spørgsmål om aftalens konsekvenser: Forudsætninger for beregninger gemmes væk med henvisning til forretningshemmeligheder, regeringen bruger modstridende argumenter, som de nu bedst passer til de enkelte spørgsmål, og nøgletal i beregningerne ændres, hvis det findes det nødvendigt.

I det følgende vil vi gennemgå åbenlyse manipulationer, som vi finder, regeringen har anvendt.

Stigende fortjeneste til A.P. Møller – Mærsk og DUC trylles om til et fald – 1

Regeringen siger meget åbenhjertigt, at A.P. Møller – Mærsk og DUC har tjent for meget og betalt for lidt i skat til samfundet. Derfor skal beskatningen strammes.

Økonomi- og erhvervsministeren skrev således i sin Redegørelse til Folketinget vedrørende Nordsøen, side 5: »I dag har man langt højere kendskab til ressourcerne i den danske del af Nordsøen, end da eneretsbevillingen blev tildelt i 1962, hvilket taler for en lavere risikopræmie til de involverede selskaber i fremtiden.«

Risikopræmien er den del af fortjenesten, der ligger ud over den, man risikofrit kan opnå ved f.eks. at investere i en statsobligation, altså en betaling for den risiko, selskabet løber ved at gennemføre en given investering. Det er klart, at jo mindre risiko, der er ved en investering, jo mindre krav til den forventede risikopræmie vil en virksomhed stille, og jo mindre risikopræmie skal samfundet naturligvis acceptere at betale for at få olien pumpet op.

Dette er klart selv for regeringen, men problemet er, at regeringens egne beregninger viser, at ikke alene har A.P. Møller – Mærsk og DUC de sidste 40 år fået en risikopræmie, der er næsten dobbelt så høj som olieindustrien generelt. Regeringens aftale med A.P. Møller – Mærsk og DUC medfører, at deres risikopræmie vil stige de næste 40 år – helt i modstrid med det, regeringen selv siger, er rimeligt:

Risikopræmie i

– Olieindustrien som gennemsnit:	3 pct.
– A.P. Møller – Mærsk og DUC i perioden 1962 til 2003	5 pct.
– A.P. Møller – Mærsk og DUC i perioden 2003 til 2042	7 pct.

Derfor har regeringen nu fremlagt et manipuleret regnestykke, jf. B 7 – svar på spm. 106. Man laver simpelt hen en ny beregning, hvor man tager de år ud (1962 til 1981), hvor forrentningen og risikopræmien har været mindst. Så kan man selvfølgelig nemt få et højere tal – i dette tilfælde 8 pct. for perioden 1983 til 2003 – og derefter sige, at der sker et fald til 7 pct. i perioden 2004 til 2042.

Det er ren manipulation og useriøst, men trods dette er regeringens egne beregninger afslørende. Med aftalen accepterer regeringen, at A.P. Møller – Mærsk og DUC får en risikopræmie på 7 pct. mod oliebranchens gennemsnit på 3 pct., selv om risikoen i realiteten er nul. Olien er fundet og omkostningerne ved at hente den op er kendt – i hvert fald af A.P. Møller – Mærsk og DUC, der har en langt større viden om olieforekomsterne end myndighederne. Også i den forbindelse er det en katastrofe, at staten ikke deltager i koncessionen, som den gør det i alle andre koncessioner, og først kommer til at gøre det fra 2012. Derfor ved den danske stat væsentligt mindre om undergrunden sammenlignet med A.P. Møller – Mærsk, Shell og Texaco.

Stigende fortjeneste trylles om til et fald – 2

Regeringen prøver at vise, at der er indgået en aftale, der er byrdefuld for A.P. Møller – Mærsk og DUC, og som kan forsvare, at staten accepterer at binde Folketing og regeringer i 39 år: »Uden sikkerhed i form af en kompensationsaftale ville DUC ikke have påtaget sig så byrdefulde vilkår, som aftalen om forlængelse af eneretsbevillingen indebærer«, jf. L 62 – svar på spm. 42.

Problemet for regeringen er bare, at aftalen ikke er byrdefuld, tværtimod. A.P. Møller – Mærsk og DUC har udsigt til en merfortjeneste på mange mia. kr. og en forrentning, der er højere end forrentningen fra 1962 til 2003.

DUC forventes at have en bogført værdi ultimo 2003 på 30 mia. kr. Tages dette som udgangspunkt, viser regeringens beregninger følgende resultat, jf. L 62 – svar på spm. 54:

- Gennemsnitlig årlig forrentning (real)
fra 1962 til 2003: 10,4 pct.
- Gennemsnitlig årlig forrentning (real)
fra 2004 til 2042: 26,1 pct.
(i det såkaldte middelscenarium).

Der er altså tale om langt mere end en fordobling af forrentningen.

Et så stor stigning i A.P. Møller – Mærsk og DUC's forrentning turde regeringen naturligvis ikke offentliggøre. Derfor skriver man simpelt hen, at DUC's værdi ultimo 2003 er på 60 mia. kr. – altså det dobbelte af, hvad DUC selv bogfører – og efter den manøvre kan man fremvise en beregnet realforrentning på ca. 10 pct., hvilket er en anelse under de 11 pct., der med samme forudsætning (en værdi på 60 mia. kr.) er opnået for perioden 1962 til 2003. Det er en rendyrket manipulation.

Og uanset om man tager udgangspunkt i en værdi på 30 eller på 60 mia. kr., er stort set hele beløbet betalt af indtjeningen fra 1962 til 2003, lige som alle nødvendige investeringer og driftsomkostninger fra 2004 til 2042 er betalt i de regnestykker, der præsenteres. Den reelle forrentning er således langt over de nævnte 26 pct.

En fortjeneste på op til 170 mia. kr. bliver til 12 mia. kr.

På spørgsmål 1 til B 7 om det samlede overskud, hvis olieproduktionen kommer op på det såkaldte høje scenarium, og med en oliepris, der tager udgangspunkt i det dagsaktuelle niveau, svarer regeringen, at det samlede provenu for perioden 2004 til 2042 vil udgøre ca. 490 mia. kr. (2003-kr.), hvoraf staten vil modtage ca. 320 mia. kr. Der vil således være ca. 170 mia. kr. til DUC efter skat, efter at alle udgifter til investeringer og drift er betalt.

Et sådant tal har regeringen ikke lyst til at oplyse. Da Folketinget spørger om, hvilken værdi forlængelsen af koncessionen forventes af at have for DUC, fremkommer man med det beskedne svar: 12 mia. kr., jf. B 7 – svar på spm. 21. Her er der regnet med en lavere oliepris, en lavere olieproduktion, og der er sket en såkaldt omregning til nutidsværdi, hvor der ikke alene er modregnet for inflation, men også for den forrentning, der kunne være opnået ved at placere pengene i f.eks. statsobligationer. Omregningen til nutidsværdi giver et langt lavere tal, end når der regnes i faste priser.

Alle regeringens sammenligninger bygger på et falsk grundlag – 1

Fundamentet i alle regeringens beregninger er en sammenligning mellem skatteindtægter med eller uden en aftale – hvor der »uden aftale« er regnet med helt uændrede skatteregler, altså ingen stramning af kulbrinteskatten. Netop denne antagelse får regeringens sammenligninger mellem aftalen og de gældende regler til at vippe til fordel for aftalen, men den er helt hen i vejret.

I sin argumentation for aftalen kritiserer regeringen den eksisterende kulbrinteskate. Derfor skal den naturligvis ændres under alle omstændigheder, aftale eller ej.

Det kan allerede ske nu, fordi staten generelt står frit til at ændre skatteregler eller indføre nye, og regeringen har en forpligtelse til at ændre en skat, som den har konstateret ikke virker efter hensigten.

Og det er – ikke mindst efter regeringens egen kritik af kulbrinteskatten – helt utænkeligt, at et udbud af retten til at efterforske og indvinde olie efter 2012 ikke vil ske på ændrede vilkår.

Derfor er det direkte vildledende at lave alle sammenligninger mellem aftalen og en alternativ situation ud fra den forudsætning, at der ikke vil ske en ændring af de gældende regler.

Alle regeringens sammenligninger bygger på et falsk grundlag – 2

Fundamentet i alle regeringens beregninger er en sammenligning mellem produktionen af olie med eller uden en aftale. Får A.P. Møller – Mærsk og DUC lov til at fortsætte, vil produktionen blive større, end hvis der sker et skifte af operatør, er argumentationen.

Med denne antagelse ses der bort fra 3 vigtige forhold:

- 1) Med den gældende undergrundslov har staten instrumenter til at regulere produktionen på en måde, så spild af råstoffer undgås, og staten kan regulere indvindingen, hvis der er tungtvejende samfundsmæssige hensyn, der gør det nødvendigt. Derfor kan staten sikre en optimal produktion også ved et operatørskifte, især hvis valget af en anden operatør sker i rimelig tid før 2012.
- 2) Da det både før 2012 og efter 2012 af regeringen antages, at der vil være en højere produktion, hvis der sikres en ordentlig plan-

lægning, vil der være gode økonomiske incitamenter til en sådan planlægning, uanset om den foregår i en situation, hvor den samme operatør fortsætter, eller det skal ske i et samarbejde mellem den nuværende og en ny operatør. Staten kan – jf. punkt 1 – presse på for at sikre et sådant samarbejde.

- 3) Endelig kan det forventes, at A.P. Møller – Mærsk og DUC på grund af deres forhåndskendskab vil stå stærkt til at vinde et eventuelt udbud. I den situation vil der heller ikke ske et produktionstab, særligt ikke hvis udbuddet gennemføres i god tid.

Der er således ingen grund til at tillægge spørgsmålet om et eventuelt operatørskifte så afgørende en betydning, som der gøres i regeringens argumentation for en aftale.

Man bruger argumenterne, som man vil

Kulbrinteskatten virker ikke, siger regeringen med god ret. Ifølge regeringen kommer der ikke penge ind fra kulbrinteskatten, fordi olieselskaberne uden en aftale kan investere sig ud af denne skat.

Samtidig siger regeringen, at uden en aftale vil investeringerne og produktionen af olie falde.

Det er indlysende, at begge udsagn ikke kan opfyldes på samme tid.

Investerer selskaberne for at få kulbrinteskatten til at falde, vil produktionen stige, fordi en investering, der giver et afkast i form af større olieproduktion, naturligvis vil være mere fordelagtig end investeringer, der ikke medfører en større produktion.

Og produktionen vil vokse til mere, end det er forudsagt af regeringen, fordi den forventede produktion bygger på »almindelige« investeringer og ikke ekstrainvesteringer med henblik på at eliminere en kulbrinteskate.

Et forsøg på at investere sig ud af kulbrinteskatten vil derfor øge produktionen og dermed øge det overskud, der skal betales kulbrinteskate af. Men denne klare sammenhæng har regeringen ikke medtaget i beregningerne af aftalens konsekvenser.

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siumut var på tidspunktet for tillægsbetænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i tillægsbetænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i tillægsbetænkningen.

Lars Christian Lilleholt (V) Peter Christensen (V) Freddy Dam (V) Kristian Jensen (V) nfm.

Mikkel Dencker (DF) Colette L. Brix (DF) Charlotte Dyremose (KF) Else Theill Sørensen (KF)

Jann Sjursen (KD) Erik Mortensen (S) Henrik Sass Larsen (S) Jacob Buksti (S)

Jens Peter Vernersen (S) fmd. Sophie Hæstorp Andersen (S) Morten Homann (SF)

Anders Samuelsen (RV) Pernille Rosenkrantz-Theil (EL)

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siumut havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	55*	Enhedslisten (EL)	4
Socialdemokratiet (S)	52	Kristendemokraterne (KD)	4
Dansk Folkeparti (DF)	22	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	16	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	12	Siumut (SIU)	1
Det Radikale Venstre (RV)	9	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	2

* Heraf 1 medlem valgt på Færøerne

Oversigt over bilag vedrørende L 62 omdelt efter afgivelse af betænkning

Bilagsnr.	Titel
162	Betænkning afgivet den 11/12-03
163	Kopi EPU: Betænkning afgivet den 11/12-03
164	Kopi EPU: Spm. 124 om, hvorfor staten ikke er partner fra aftalens start, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 125, om ministeren er enig med de økonomiske vismænds betragtning, nemlig at olien tilhører samfundet m.v., til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 126, om DUC skal være et dansk indregistreret selskab, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 127 om, hvorfor undtagelsen i § 2, stk. 2, i aftalen om kompensation ikke er fundet tilstrækkelig, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 128 om oversendelse af den korrespondance m.v., der har været med DONG i forbindelse med aftalen om Nordsøolien, til økonomi- og erhvervsministeren
165	Svar på spm. 104 om en bekræftelse på, at Kammeradvokaten kan tilslutte sig den fortolkning af kompensationsaftalen, som kommer til udtryk i besvarelsen af spørgsmål 12 b, fra skatteministeren Svar på spm. 105 om en uddybning af svaret på spm. 98, fra skatteministeren
166	Svar på spm. 106 om uddybende spørgsmål om ændringsforslaget om værn mod kulbrintevirksomheders indkomstflytninger, fra skatteministeren
167	Svar på spm. 107 om overtrædelse af transfer pricing-reglerne, fra skatteministeren Svar på spm. 108 om at oversende korrespondance m.m., der har været med DONG i forbindelse med indgåelsen og behandlingen af aftalen om Nordsøolien, fra skatteministeren
168	Kopi EPU: Betænkning afgivet den 11/12-03
169	1. udkast til tillægsbetænkning
170	Spm. 109, om de kontrolmuligheder, der er i forhold til transfer pricing, er de samme, som er gældende i forhold til multinationale selskaber som f.eks. McDonald's, til skatteministeren Spm. 110 om kontrollen af kulbrintevirksomheder, til skatteministeren Spm. 111, om svarene vedrørende olieaftalen er afstemt med koncessionshaveren A.P. Møller – Mærsk, til skatteministeren Spm. 112 om, under hvilken form partiet Venstre blev informeret under forhandlingerne om olieaftalen med A.P. Møller – Mærsk og i forbindelse med regeringens godkendelse af aftalen, til skatteministeren
171	Kopi EPU: Spm. 8, om ministerens svar vedrørende olieaftalen er afstemt med koncessionshaveren A.P. Møller – Mærsk, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 9 om, under hvilken form partiet Venstre blev informeret under forhandlingerne om olieaftalen med A.P. Møller – Mærsk, til økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
172	Kopi EPU: Spm. 129, om ministerens valg af en værdiansættelse på 60 mia. kr. skal opfattes som udtryk for, at DUC's forventede opgørelse på 30 mia. kr. ikke er retvisende, til økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Spm. 130 om, hvorfor det er korrekt at anvende perioden 1982-2003 som udgangspunkt for at vurdere DUC's risikopræmie, til økonomi- og erhvervsministeren
173	Svar på spm. 109, om de kontrolmuligheder, der er i forhold til transfer pricing, er de samme, som er gældende i forhold til multinationale selskaber som f.eks. McDonald's, fra skatteministeren Svar på spm. 110 om kontrollen af kulbrintevirksomheder, fra skatteministeren
174	Supplerende svar på spm. 105 om en uddybning af svaret på spm. 98, fra skatteministeren
175	Svar på spm. 111, om svarene vedrørende olieaftalen er afstemt med koncessionsshaveren A.P. Møller – Mærsk, fra skatteministeren Svar på spm. 112 om, under hvilken form partiet Venstre blev informeret under forhandlingerne om olieaftalen med A.P. Møller – Mærsk og i forbindelse med regeringens godkendelse af aftalen, fra skatteministeren
176	1. udkast til tillægsbetænkning over L 48
177	Kopi EPU: Svar på spm. 121 om oversendelse af de beregninger, der ligger bag den i svaret på spm. 106 opgjorte risikopræmie for perioden 1982-2003 m.v., fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 122 om beregninger for risikopræmien for 2004-2042 med en terminalværdi ultimo 2003 på 30 mia. kr., fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 123 om opgørelse af risikopræmier med 30 mia. kr. henholdsvis 60 mia. kr. som terminalværdi for perioden fra 2004 til henholdsvis 2010 m.v., fra økonomi- og erhvervsministeren
178	Kopi EPU: Notat om kompensationsbestemmelsen i aftalen mellem A. P. Møller – Mærsk og staten om forlængelse af eneretsbevillingen i Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren
179	Kopi EPU: Svar på spm. 124 om, hvorfor staten ikke er partner fra aftalens start, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 125, om ministeren er enig med de økonomiske vismænds betragtning, nemlig at olien tilhører samfundet m.v., fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 126, om DUC skal være et dansk indregistreret selskab, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 127 om, hvorfor undtagelsen i § 2, stk. 2, i aftalen om kompensation ikke er fundet tilstrækkelig, fra økonomi- og erhvervsministeren Kopi EPU: Svar på spm. 128 om oversendelse af den korrespondance m.v., der har været med DONG i forbindelse med aftalen om Nordsøolien, fra økonomi- og erhvervsministeren
180	Kopi EPU: Svar på spm. 129, om ministerens valg af en værdiansættelse på 60 mia. kr. skal opfattes som udtryk for, at DUC's forventede opgørelse på 30 mia. kr. ikke er retvisende, fra økonomi- og erhvervsministeren
181	Kopi EPU: Svar på spm. 130 om, hvorfor det er korrekt at anvende perioden 1982-2003 som udgangspunkt for at vurdere DUC's risikopræmie, fra økonomi- og erhvervsministeren
182	Kopi EPU: 1. udkast til tilføjelse til betænkning

